

เจกอนกัของอาจารย์ใหญ่ กรุณและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ
โรงเรียนรัฐบาลในภาคเหนือ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

ปริญญานพนธ์

ของ

ประกัศสร มโนรัตน์

พดตมคตตาง

มหาวิทยาลัยศรีรัตนทรวิโรฒ

เสนอถาม วชิราลัยศรีรัตนทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษากามหลักสูตร
ปริญญากการศึกษามหาบัณฑิต

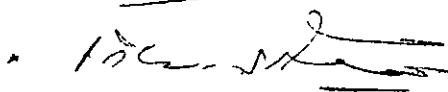
11 มีนาคม 2519

11 มีนาคม 2519

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญหานี้จนจบแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประธาน

ประธาน

กรรมการ

ในนาม 1-12-2561

กรรมการ

ประกาศนุญการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือ และการให้คำแนะนำ
อย่างดียิ่งจาก อาจารย์สำรวล รัตนจารย์ รองศาสตราจารย์เกียรติ ศรีเวงษ์ และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญทวน วิสุมิโกะนันท์ ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสามท่าน
เป็นอย่างสูง

ผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ ใหญ่ อาจารย์ และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ
โรงเรียนรัฐบาล ในภาคเหนือทั้ง 8 แห่ง

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณจรัส มโนรัตน์ คุณชัยพร วงศ์วรรณ
คุณเรจิร ฉายานนท์ คุณยุพา ยมคำภู คุณประทุม เป็ดองุ่น ตลอดจนเพื่อน ๆ และ
ผู้ใกล้ชิดอีกหลายท่านที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้.

ประภัสสร มโนรัตน์

สารบาณ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	14
	ความสำคัญของ การวิจัย	15
	ขอบเขตของการวิจัย	15
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	16
2	เอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
	เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ	19
	เอกสารและการวิจัยในประเทศ	22
3	วิธีกำเนินการ	32
	การสร้างแบบสอบถาม	32
	การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	35
	การรวบรวมข้อมูล	36
	การจัดกระทำกับข้อมูล	36
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
5	สรุป อภิปราย และขอเสนอแนะ	109
	สรุปผลการวิจัย	110
	อภิปรายผล	120

บทที่		หน้า
5	ข้อเสนอแนะทั่วไป	124
	ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป	126

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน	35
2. แลกเปลี่ยนของกิจกรรมที่จัดให้วันในโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 โรงเรียน	39
3. แสดงเจตนาดีของอาจารย์ใหญ่ที่เกี่ยวกับนโยบายของการจัดกิจกรรมนักเรียน	40
4. แสดงความคิดเห็นของอาจารย์ใหญ่ 3 โรงเรียนที่ต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน	42
5. แสดงความคิดเห็นของอาจารย์ใหญ่เกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมและ การสนับสนุนกิจกรรมนักเรียน	43
6. แสดงความเข้าใจของอาจารย์ใหญ่ต่อหลักการบางประการในการจัดกิจกรรมนักเรียน	45
7. แสดงความสนใจ การมองเห็นความสำคัญและการสนับสนุนกิจกรรมนักเรียนของ อาจารย์ใหญ่	47
8. แสดงการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียนของครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 160 คน	52
9. แสดงหน้าที่ของครูจำนวน 160 คนที่เข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน	53
10. แสดงประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับนักเรียนของครูจำนวน 160 คนและครู ที่ปรึกษาจำนวน 60 คน	54
11. แสดงความคิดเห็นของครูและครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายที่ได้จากการจัดกิจกรรม	55
12. แสดงความเข้าใจของครูที่ปรึกษาต่อหลักการในการจัดกิจกรรมนักเรียน	57
13. แสดงความสนใจและการมองเห็นความสำคัญของครูและครูที่ปรึกษาที่มีต่อการจัด กิจกรรมนักเรียน	60
14. แสดงถึงบทบาทที่ครูที่ปรึกษาพบ และไม่พบในการจัดกิจกรรมนักเรียน	64
15. แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน	70
16. แสดงการดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียนของครูที่ปรึกษา 60 คน	72
17. แสดงชนิดของกิจกรรมที่นักเรียนที่นักเรียนจำนวน 320 คนและคณะกรรมการ นักเรียนจำนวน 70 คนเข้าร่วม	79

ตาราง

หน้า

13.	แสดงตำแหน่งหน้าที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน และคณะกรรมการนักเรียน	31
19.	แสดงการร่วมและวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน	32
20.	แสดงความคิดเห็นของนักเรียนและกรรมการนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน	33
21.	แสดงความเข้าใจในหลักการของการจัดกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน	35
22.	แสดงความสนใจ และการมองเห็นความสำคัญที่นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน	37
23.	แสดงการประเมินค่าการให้ความสนใจของครู และสมาชิก โดยอาศัยเจตเลศนียของนักเรียน และกรรมการนักเรียน	90
24.	แสดงความรู้สึกลในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนและกรรมการนักเรียน	91
25.	แสดงความคิดเห็นของนักเรียนและกรรมการนักเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียน	93
26.	แสดงปทัชที่นักเรียนและกรรมการนักเรียนพบในการเข้าร่วมกิจกรรม	94
27.	แสดงวิธีการดำเนินงาน ของคณะกรรมการนักเรียนจำนวน 60 คน	99
28.	แสดงการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนของคณะกรรมการนักเรียน	102
29.	แสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการนักเรียนที่มีผลต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน	104
30.	แสดงปัญหาที่คณะกรรมการนักเรียนพบในการดำเนินงานการจัดกิจกรรม	105

บทนำ

การพัฒนาบุคคลเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศ ในขณะนี้ประเทศไทยกำลังอยู่ในยุคพัฒนา บทบาทการศึกษาทุก ๆ ด้านย่อมขึ้นอยู่กับผลของการศึกษา เพราะการศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการช่วยสร้างเสริม ความรู้ ความสามารถและความเป็นอยู่ของประชาชน และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดียิ่งขึ้นทั้งในทางเศรษฐกิจและการปกครอง รัฐจึงมองเห็นความสำคัญของการศึกษาและพยายามปรับปรุง เพื่อที่จะพัฒนาเด็กทั้งในทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กันจะเห็นได้จากความมุ่งหมายของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของแผนการศึกษาแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2503 ที่ต้องการให้เยาวชนได้รับการศึกษาเหมาะสมแก่วัยและสภาพของสังคม เพื่อให้มีโอกาสสำรวจ ความสนใจ หรือความถนัดพิเศษ ส่งเสริมสุขภาพทั้งกายและใจของเยาวชนให้สมบูรณ์ เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีทัศนคติอันพึงปรารถนา สามารถอยู่และทำงานกับหมู่คณะได้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนมีความรู้และทักษะอันเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อไป

- ② ★ โรงเรียนเป็นหน่วยงานสำคัญที่จะดำเนินงานไปตามแผนพัฒนาของประเทศ เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ที่ให้ความรู้ และจัดเตรียมประสบการณ์ของการเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมให้แก่ผู้เรียน โรงเรียนเป็นหน้าที่รับผิดชอบต่อการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ

การศึกษาในปัจจุบันมิได้เน้นการให้ความรู้เฉพาะแต่เพียงในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ได้ส่งเสริมกิจกรรมพิเศษ ได้แก่ กิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรมนักเรียน เพื่อให้ได้รับประสบการณ์เพิ่มเติม เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ และการรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคมของเด็กอีกด้วย เช่น การรู้จักการเป็นผู้นำและผู้นำตาม

ที่นี้ มีจิตใจเป็นประชาธิปไตยและประการสำคัญที่สุด คือ การเป็นพลเมืองดี กิจกรรมนักเรียนเป็นการจัดสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ เพื่อให้เกิดโอกาสทำงานร่วมกับหมู่คณะ ซึ่งน่าจะเป็นผลกับตัวเด็กเองและบุคคลอื่น เพราะสิ่งเหล่านี้จะสนองความถนัดและความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี

นักการศึกษาสมัยปัจจุบันยอมรับแล้วว่า กิจกรรมนักเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน การบริหารโรงเรียน การพัฒนาการของเด็ก และยังมีประโยชน์แก่ชุมชนด้วย นอกจากนี้กิจกรรมนักเรียนยังเป็นวิถีทางที่ช่วยให้ครูและนักเรียนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทำให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุข ซึ่งนับว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในการศึกษาอย่างยิ่ง

ก่อนอื่นควรทราบถึงความเป็นมาและหลักการอันสำคัญที่ช่วยให้การจัดกิจกรรมได้ผลดีตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

✓ กิจกรรมนักเรียนมีผู้จัดทำมานานแล้ว จะเห็นได้จากประวัติศาสตร์ของชาว-เอเชียนส์ และสเปนว่า ได้มีการจัดกิจกรรมกีฬา กันตรี การมีส่วนร่วมในการปกครอง เป็นต้น การจัดกิจกรรมนักเรียนในอเมริกาเริ่มต้นด้วยนักการศึกษา ชื่อ จอห์น ดีวอี้ (John Dewey) ได้ให้ความคิดเห็นว่า "การศึกษา คือการรวบรวมประสบการณ์" ถ้าว่าประสบการณ์นั้น หมายถึง การที่ตัวนักเรียนปะทะกับสิ่งแวดล้อมหน้าที่ของครู ก็คือการที่จะต้องจัดหาสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมให้แก่เด็ก และเมื่อประมาณ 40 ปีมาแล้ว แอลเบิร์ต เค. เฟรตเวล (Elbert K. Fretwell) ได้เปิดสอนวิชา Extra - Curricular activities ที่วิทยาลัยครูของมหาวิทยาลัย โกลัมเบีย ในนิวยอร์ก (Teacher College Columbia University, New York) หลังจากนั้นโรงเรียนต่าง ๆ ก็เริ่มตื่นตัวและเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนักเรียนเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

ความเป็นมาของกิจกรรมนักเรียน พอจะแบ่งได้เป็น 3 ระยะ คือ
ระยะแรก เป็นระยะที่ยังไม่มีใครสนใจกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพราะครูสนใจแต่การสอนในห้องเรียน ในรูปที่ครูพูดอยู่แต่เพียงฝ่ายเดียว ครูจะรับ

คิดชอบแต่สิ่งที่ครูสอนไปเท่านั้น ไม่คำนึงถึงจะความสนใจของนักเรียนในกันอื่น ๆ เลย เพราะครูเข้าใจว่า ความสำคัญของการเรียนอยู่ที่ว่า นักเรียนจะต้องเอาใจใส่กับวิชาที่ครูสอนไปเท่านั้น

ระยะที่สอง เป็นระยะที่นักการศึกษาได้เริ่มมองเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร แต่พวกครูยังมีความคิดเห็นติดอยู่กับความติดกึ่งเดิม สภาการศึกษาส่วนมากจึงยังคงมุ่งที่จะส่งเสริมการเรียนในชั้นเรียน ในระยะนี้เองที่มีนักเรียนบางคนได้เสนอความคิดขัดแย้ง และพยายามจัดกิจกรรมบางอย่างขึ้น เช่น การแข่งขันกีฬา

ระยะที่สาม ประมาณปี ค.ศ. 1920 เป็นระยะที่เริ่มมีการค้นคว้าในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก ได้มีการพิมพ์เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นในปี ค.ศ. 1940 เอกสารที่สำคัญมี 2 เล่ม คือ School Activities กับ Student Life มีเรื่องราวต่าง ๆ ที่นักเรียนเขียนเสนอให้ครูคนนู้นคนนี้ต่าง ๆ ขึ้นในโรงเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรจึงเริ่มแพร่หลายมาตั้งแต่นั้น

สำหรับประเทศไทยนั้นได้เริ่มมีการแบ่งชั้นกีฬา การฝึกหัด ปรากฏอย่างเห็นทางในการในสมัยรัชกาลที่ 5 ต่อมาระยะ ค.ศ. 2490 - 2500 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นระยะที่มีการสำรวจภาวะทางการศึกษา มีการส่งครูไปศึกษาต่อต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปศึกษาที่สหรัฐอเมริกา นักการศึกษาของไทยที่กลับมาจากการศึกษาในสหรัฐอเมริกา ได้เริ่มเผยแพร่แนวความคิดที่ตนได้ไปพบเห็นแก่วงการศึกษาทั่วประเทศ นับว่าเป็นการริเริ่มการศึกษา วิชาที่นำมาเผยแพร่ที่เรียกว่า การศึกษายุคใหม่ เช่น หลักการเรียนการสอนแบบใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวความคิดเห็นของพวก Progressivism ซึ่งมี วอห์น ดีวี่ (John Dewey) เป็นผู้นำ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรได้แนวความคิดมาจากสหรัฐอเมริกา

หลักการเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียน

1. ส่งเสริมนักเรียนในสถานต่าง ๆ
 - 1.1 ทำให้นักเรียนได้ทำในสิ่งที่สนใจ
 - 1.2 ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่ ้วยการจัดประสบการณ์ ทาง
การเป็นผู้นำ ความร่วมมือ และการกระทำที่เป็นของตนเอง
 - 1.3 เพื่อพัฒนาขวัญ และจิตการณ์ของโรงเรียน
 - 1.4 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สนอง สัญชาตญาณแห่งการรวมกัน
เป็นหมวดหมู่
 - 1.5 ส่งเสริมให้พัฒนาการทางศีลธรรม และวรยามารยาท
 - 1.6 ทำให้นักเรียนมีสุขภาพทางจิต และทางกายแข็งแรง
 - 1.7 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาการทางสังคมทุกด้าน
 - 1.8 ทำให้นักเรียนรู้จักติดต่อกับบุคคลอื่น
 - 1.9 ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์
2. ช่วยให้เกิดกิจกรรมชุมชน
 - 2.1 เล่นเกม หรือทำกิจกรรมในห้องเรียนมีอยู่ตลอดเวลา
 - 2.2 เป็นการสำรวจประสบการณ์ในการเรียนใหม่ ซึ่งอาจจะเอา
ไปรวมเข้าไว้ในหลักสูตรได้
 - 2.3 เพื่อหาโอกาสเพิ่มเติมให้แก่ทุกคน และแนะแนวหมู่
 - 2.4 ช่วยเรื่องการเรียนการสอนในห้องเรียนมากขึ้น
3. ช่วยให้การบริหารโรงเรียนสะดวกยิ่งขึ้น
 - 3.1 ก่อให้เกิดความร่วมมืออันดีระหว่างครู นักเรียน และบุคคลอื่น
ในโรงเรียน เพราะมีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน
 - 3.2 ทำให้ครูรู้จักนักเรียนดีขึ้น

3.3 กิจกรรมสภานักเรียน (Student Council) ช่วยในการควบคุมความประพฤติของนักเรียนได้ส่วนหนึ่ง

3.4 เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

4. ทำประโยชน์ให้แก่ชุมชน

4.1 ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

4.2 ส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจต่อโรงเรียน และสนับสนุนโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

ในการวัดกิจกรรมนักเรียนนั้น ถ้าหากจัดมาเกินไปก็จะมีผลเสียเกิดขึ้น เช่น

1. ทำให้ผลการเรียนเสีย หรือตกต่ำไป

2. ทำให้งานของครูเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบใน

กิจกรรมนั้นโดยตรง

3. กิจกรรมบางอย่างที่จัดโดยขาดความรู้ในการจัด หรือโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จะไม่สอดคล้องกับเวลาที่เสียไป ทำให้เสียเวลา เสียเงินของโรงเรียน และของนักเรียนไปโดยใช่เหตุ บางทีก็ก่อให้เกิดปฏิกิริยาต่อโรงเรียน

4. กิจกรรมบางอย่างที่ผู้บริหารตั้งใจเอาจริงเอาจังจะทำให้ที่เกิน ต้องใช้เวลาฝึกมากจนทำให้เสียเวลาเรียนและผลที่ได้ในแง่การศึกษาไม่คุ้มกัน

ประเภทของกิจกรรมนักเรียน

1. สภานักเรียน คือ การที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกตัวแทนนักเรียนมาคณะหนึ่ง มีหน้าที่ช่วยเหลือโรงเรียน บริหารงานบางอย่างภายในโรงเรียน ผู้แทนนักเรียนคณะนี้จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งจากที่ประชุมของสภานักเรียนให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เช่น ประธานนักเรียน รองประธานนักเรียน เหรัญญิก เลขานุการ และกรรมการ ตามความเหมาะสม เพื่อฝึกให้รู้จักทำงานและบริหารงานตามแบบประชาธิปไตย

2. กิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการ ความสนใจ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ให้กว้างขวาง ยิ่งขึ้น เช่น ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

3. กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการ ในด้านสร้างเสริมอุปนิสัยที่เหมาะสม เช่น ความเป็นผู้มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และความเป็นผู้มีสุขภาพ และจิตใจที่สมบูรณ์ เช่น การแข่งขันกีฬา ระหว่างสัปดาห์ หรือการแข่งขันระหว่างโรงเรียน

4. กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม วัฒนธรรมและจริยธรรม จัดขึ้น เพื่อสนองความต้องการ ในแง่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความซาบซึ้ง ในคุณธรรมต่าง ๆ อันเป็นระเบียบและกฎเกณฑ์ ซึ่งสังคมมนุษย์ยอมรับนับถือ อาจจะมีแบบย่อย ๆ ออกเป็น ชุมนุมศาสนา ชุมนุมวัฒนธรรม ชุมนุมจริยธรรม เป็นต้น

5. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการเกี่ยวกับการ อยู่รวมกันด้วยความสันติสุข รู้จักหน้าที่ซึ่งปฏิบัติต่อกัน รู้จักให้ความร่วมมือในกิจการ ที่ตัวเองต้องรวมเป็นสมาชิก เช่น กิจกรรม Home Room ทั้ทนาย อยู่ค่าย-พักแรม การจัดงานในวันสำคัญ เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบ ต่อสังคม และสถาบันต่าง ๆ

6. กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะ และดนตรี จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการใน ด้านศิลปะสาขาต่าง ๆ เช่น ชุมนุมดนตรี ชุมนุมละครเพลง ชุมนุมศิลปการช่าง เป็นต้น

7. กิจกรรมเกี่ยวกับการผูกและการพิมพ์ เป็นกิจกรรมที่ถ่ายทอดสื่อความ-หมายทางคำพูด และการเขียน จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนที่จะ แสดงออกซึ่งความคิดเห็น รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ และตัดสินใจ จัดในรูปของชุมนุม หนังสือพิมพ์ ชุมนุมปาฐกถาโต้วาที เป็นต้น

8. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ เพื่อสนองความต้องการที่นักเรียน จะปฏิบัติต่อชุมชน และประเทศชาติ เช่น กิจกรรมของอนุภาคและลูกเสือ เพื่อ

ปลุกฝังให้รู้จักนำเพื่อประโยชน์แก่อื่น

9. กิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการอาชีพ เพื่อส่งเสริมวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งทางโรงเรียนอาจจัดให้ขึ้นได้ เช่น ชุมนุมประชันอุตสาหกรรม ชุมนุมชาวพาณิชย์
10. กิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะและกิจกรรมอื่น ๆ ชุมนุมจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการเฉพาะบุคคล และเฉพาะท้องถิ่น เช่น ชุมนุมเกษตร ชุมนุมประมง ชุมนุมแก้เครื่องไฟฟ้า เป็นต้น

หลักการวัดกิจกรรมนักเรียน

1. กิจกรรมทุกประเภทต้องอยู่ในความควบคุมของโรงเรียน เพื่อให้กิจกรรมเหล่านั้นดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ใกล้เคียงตามความมุ่งหมายของโรงเรียน สิ่งซึ่งทางโรงเรียนควรคำนึง คือ สภาพของโรงเรียนว่า เหมาะสมที่จะวัดกิจกรรมชนิดใดบ้าง ตลอดจนพิจารณาว่า ครูมีมากน้อยเพียงใด พอที่จะควบคุมทั่วถึงหรือไม่ และกิจกรรมนั้นควรจะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชนบทธรรมนิยม และสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน
2. กิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้น จะต้องมีการประสงค์ที่จะส่งเสริม ความเจริญในแง่ต่าง ๆ ของนักเรียน
3. ครูไม่ควรอ่านาจดสิทธิขาด ที่จะอนุมัติ หรือไม่อนุมัติกิจกรรมใด ๆ ที่เห็นว่า ไม่ก่อให้เกิดความเจริญให้แก่นักเรียน หรือใดก็ไม่คุ้มค่า
4. จำนวน ชนิดและประเภทของกิจกรรมในโรงเรียน จะต้องเป็นไปตามส่วนของจำนวนนักเรียน และความต้องการของนักเรียน
5. โรงเรียนจะต้องมีวิธีการจากักนักเรียนคนหนึ่ง ไม่ให้เข้าร่วมในกิจกรรมหลายอย่างเกินไป เพราะจะทำให้เสียผลการเรียน และตกโอกาสคนอื่น
6. โรงเรียนควรจะให้โอกาสแก่นักเรียน เกี่ยวกับการเลือกกิจกรรมที่จะเข้าร่วมนั้น เพื่อให้เหมาะสมกับความสนใจ และความสามารถของนักเรียน

7. พยายามหาทางส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ตามความต้องการ , วิธีการส่งเสริมอาจทำได้โดยตรง เช่น การแนะนำให้เห็นคุณประโยชน์ของกิจกรรมต่าง ๆ อาจทำได้ทางอ้อม เช่น การเสียค่าบำรุงนอຍ หรือพยายามจัดกิจกรรมหลาย ๆ ประเภท ให้นักเรียนมีโอกาสได้เลือกตามความสนใจที่แตกต่างกับ

8. การใช้สถานที่สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องกำหนดเวลาให้แน่นอน เพื่อจะได้ไม่เกิดการโต้เถียงกัน

9. โรงเรียนมีหน้าที่จะต้องดูแล แนะนำเกี่ยวกับการเงิน และบัญชีของกิจกรรมทุกประเภท บัญชีรับจ่ายของกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องรายงานต่อครูใหญ่ หรือแผนกการเงินของโรงเรียน

10. ครูใหญ่จะต้องแต่งตั้งครูที่ปรึกษาของแต่ละกิจกรรม เพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

หลักการเกี่ยวกับครู

1. ครูเป็นเพียงที่ปรึกษาเท่านั้น ให้นักเรียนดำเนินงานด้วยตนเองจะได้ใช้ความสามารถและวิจารณญาณของตนเองอย่างอิสระ

2. ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความถนัดตามธรรมชาติของเด็กแต่ละคน

3. ครูที่จะเป็นที่ปรึกษา ควรเป็นครูที่มีความรู้ ความถนัด และความสนใจในกิจกรรมนั้น ๆ

4. ครูควรมีเวทณคติที่ถือกิจกรรมนักเรียน

5. ในฐานะครูที่ปรึกษาจึงควรที่จะหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกิจกรรมในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ตองรับผิดชอบ

หลักการเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. นักเรียนทุกคนควรมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การจัดกิจกรรมควรถือเอาความสนใจและความถนัดของนักเรียนเป็นใหญ่
3. ให้นักเรียนทุกคนได้มีสิทธิเท่ากันในการเข้าร่วมกิจกรรม ให้นักเรียน
ทราบเกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ๆ ให้อ้างอิง มีความมุ่งหมายอย่างไร กิจกรรมที่จะนำมามีอะไร
บ้าง มีวิธีทำอย่างไร เพื่อให้นักเรียนสนใจ และแสดงความสามารถออกมาให้เป็น
ประโยชน์ต่อส่วนรวม
4. นักเรียนไม่ควรได้รับสิทธิให้ขาดการเรียนเพื่อไปช่วยกิจกรรม
5. นักเรียนที่จบการศึกษาไปแล้ว ไม่ควรมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจกรรม
เว้นแต่จะเข้ามาช่วยในฐานะวิทยากร
6. กิจกรรมแต่ละประเภท ควรมีคณะกรรมการอันประกอบด้วย ประธาน
รองประธาน และเหรัญญิก ซึ่งนักเรียนที่เป็นสมาชิกจะเป็นผู้เลือก โดยวิธีออกเสียง
ลงคะแนนแบบประชาธิปไตย

หลักการเกี่ยวกับการเงิน

1. การเงินเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ควรทำอย่างรอบคอบ ยุติธรรม
และเมื่อทำได้ มีหลักฐานการรับ-จ่าย เตรียมพร้อมที่จะให้ตรวจสอบได้ทุกเมื่อ
2. กิจกรรมบางอย่างต้องใช้เงินมาก จำเป็นสมาชิกเท่านั้นคงทำได้ไม่
สำเร็จ ถ้าทางโรงเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่เหมาะสม ควรมีการช่วยเหลือจากอุปกรณ์บาง
ตามสมควร

วิธีการจัดตั้งชุมนุม

1. ตั้งวัตถุประสงค์ของแต่ละชุมนุมไว้แน่ชัด
2. ควรจัดชุมนุมอะไรบาง อยู่

- ความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของนักเรียน
- เวลาที่จะใช้จัดกิจกรรมต่าง ๆ
- งบประมาณที่จะได้รับ
- สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องใช้
- จำนวนนักเรียน ประเภทของโรงเรียน
- ครูที่จะเป็นที่ปรึกษา
- นโยบายของโรงเรียน
- การเงินของชุมนุม

3. ครูที่ปรึกษา จะต้องมีความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี มีน้ำใจเป็นนักกีฬา เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี และมีความสามารถในการทำงานร่วมกับนักเรียนได้เป็นอย่างดี

4. การให้นักเรียน เลือกเข้าสังกัดชุมนุม ควรให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องกิจกรรมพอสังเขป คือ

- 4.1 ชนิดของชุมนุม
- 4.2 วัตถุประสงค์ของชุมนุมนั้น ๆ
- 4.3 กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้น
- 4.4 การดำเนินงาน
- 4.5 สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก
- 4.6 ผลที่จะได้รับ
- 4.7 จำนวนชุมนุมที่แต่ละคนมีโอกาสเป็นสมาชิก
- 4.8 ระเบียบการและกฎข้อบังคับของชุมนุม

5. การวางระเบียบและข้อบังคับ เป็นหน้าที่ของสมาชิกร่วมกันแสดงความคิดเห็น

6. การดำเนินงาน ควรเริ่มด้วยการให้ความรู้แก่นักเรียนและครูที่พำนักเป็นที่ยปรึกษา การรับสมัครนักเรียนเข้าเป็นสมาชิกของชุมนุมตามความถนัดและ

ความสนใจ แล้วให้นักเรียนเลือกประธาน รองประธาน เลขานุการ เหรัญญิก กรรมการบริหารงานและวางแผนงาน

7. การติดตามผล ครูที่ปรึกษาจะต้องมีหน้าที่ประเมินผลงานของกิจกรรมแต่ละครั้ง สรุปผล เสนอคณะกรรมการกลาง เพื่อเสนอให้ครูใหญ่ทราบต่อไป

หลักแห่งการประเมินผล

1. การประเมินผลต้องทำให้ตรงเป้าหมายที่วางไว้ และทำหลาย ๆ ด้าน แล้วตีความหมายออกมา แล้วก็ต้องดูว่าจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขโครงการทั้งหมดของโรงเรียนอย่างไร มีอะไรที่จะต้องแก้ไขส่วนใดส่วนหนึ่งหรือว่า เฉพาะแต่กิจกรรมนักเรียนเท่านั้น

2. ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักเรียน ต้องช่วยกันประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและกว้างขวาง บุคคลเหล่านี้ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้บริหารการศึกษา พ่อแม่ และบุคคลภายนอก

3. ใช้วิธีการประเมินผลหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ได้ผลที่แน่นอน และถูกต้อง ใช้วิธีการประเมินทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงได้แก่ การใช้แบบสอบถาม ทางอ้อมได้แก่ การไต่ถาม สังเกต พูดคุย ฯลฯ

4. ผู้บริหารจะต้องเป็นสนใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของทุกคน เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างกว้างขวาง เพื่อเป็นแนวทางให้การประเมินผลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. รวบรวมข้อมูลทั้ง หลาย แล้วนำมาวิเคราะห์อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำเป็นข้อเสนอแนะออกมาโดยอาศัยข้อมูลเหล่านั้น

6. รวบรวมระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประเมินผล เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานอันสำคัญ แล้วใช้สิ่งเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์แก่การจัดกิจกรรมต่อไป

7. หากการประเมินผลสะท้อนกลับไป คือ ต้องทำใหม่ ก็วนแรก ของปีการศึกษาใหม่ ๆ แล้วก็ต้องกลับไปจนสิ้นปีการศึกษานั้น ๆ และก่อนสิ้นปีก็จะต้องเริ่มทำโครงการกิจกรรมแล้วเรียนสำหรับต่อไป

การจัดกาประเมินผล

ผู้บริหารการมอบอำนาจการประเมินผลให้คณะกรรมการนักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งการประเมินผลควรวัดการวางแผนการทำงานให้เรียบร้อย

ระยะเวลาในการประเมินผล

1. การประเมินเชิงระยะสั้น จะทำทุกครั้งที่มีการวัดกิจกรรมนักเรียน และควรมีการบันทึกการประเมินผลไว้ เพื่อคณะกรรมการกลางจะได้ใช้ในการประเมินผลใหญ่
2. การประเมินผลระยะหนึ่งภาคเรียน แล้วสรุปผลส่งมายังฝ่ายกิจกรรม
3. ทุกปี คณะกรรมการอาจจะต้องออกแบบสอบถามความคืบหน้าของนักเรียนทุกคน ครู อาจารย์ เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนในปีที่ผ่านมา เพื่อเน้นแนวทางในการปรับปรุงต่อไป
4. ทุก ๆ ระยะ 3 ปี คณะกรรมการกลางร่วมกับหน่วยกิจกรรมทุกหน่วย ประเมินผลการจัดกิจกรรม รวบรวมข้อดีออกมาเป็นเล่ม เพื่อวิจารณ์ทางผลงานที่ผ่านมา และหาหนทางปรับปรุงแก้ไขต่อไป

การดำเนินงานรวบรวมข้อมูล มีอยู่ 2 วิธี คือ

1. วิธีการทำอย่างเป็นทางการ ได้แก่
 - 1.1 ใช้แบบสอบถาม
 - 1.2 การไปเยี่ยมชมสถานศึกษา
 - 1.3 การวิจัย

2. วิถีการทลายอย่างไม่เป็นทางการ

2.1 การอภิปรายในวงเรียน

2.2 การอภิปรายในสำนักเรียน

2.3 การอภิปรายของคณะครู อาจารย์

2.4 การเฝ้าความก้าวหน้าของนักเรียน บดะมุกัจฉัน ๆ ในบางโอกาส เช่น โรงอาหาร โรงรถกบฏ ฯลฯ

2.5 สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมว่า พัฒนารึยัง รื้อไม่ อดทนทาง ๆ ที่รวบรวมมาไว้จะต้องเก็บไว้เพื่อไว้ประโยชน์ในการวัดกิจกรรมต่อไป

สิ่งหนึ่งที่เรารู้ว่ากำลังถึงเมื่อจัดกิจกรรมนักเรียน คือ การจู่โจมได้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ภาวะเศรษฐกิจ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมในสังคมนั้น ๆ เนื่องจากผู้วิจัยสนใจ เรื่องเจตนาดีของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนที่มีต่อการวัดกิจกรรมนักเรียนในภาคเหนือ จะเห็นจึงใคร่จะกล่าวถึงสภาพทั่ว ๆ ไปของสังคมในภาคเหนือ ซึ่งอาจมีวิถีชีวิต การจัดการกิจกรรมนักเรียน ภาคเหนือของประเทศไทย หมายถึง พื้นที่ในเขต 16 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน จันทบุรี อำนาจาน น่าน ตาก อุตรดิตถ์ พิษณุโลก สุโขทัย นครสวรรค์ พิจิตร กาแพงเพชร เพชรบูรณ์ พะเยา อุทัยธานี มีเนื้อที่ทั้งหมด 106,253,750 ไร่ หรือประมาณ 170,000 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรจนถึงปี พ.ศ. 2513 ภาคเหนือมีประชากรจำนวน 7,468,000 คน การประกอบอาชีพของประชาชน ได้แก่ การเพาะปลูก การประมง การทำเหมือง การทำเครื่องเงินเครื่องเขิน การอุตสาหกรรมภายในบ้าน ซึ่งเป็นอาชีพที่สืบมาจากบรรพบุรุษ รายได้ของประชากรโดยเฉลี่ยต่อครอบครัว ประมาณ 440 บาท ลักษณะของสังคมในภาคเหนือประชาชนจะยึดมั่นในวัฒนธรรมประเพณีเดิมมาก มีความเชื่อในเรื่องผีผีสางไสยศาสตร์ และเคารพในอาวุโส ในด้านวิถีการดำเนินชีวิตของชนชนชนชนเมืองเหนือได้รักษากฎหมายเป็นเมืองเก่าแก่ที่ควรรับ มีอัตลักษณ์อันโดดเด่น

มีความเข้มแข็งและเชื่อมั่นในพุทธศาสนา การอบรมเลี้ยงดูก็จะอบรมให้มีความรักญาติพี่น้อง มิตรสหาย และเชื่อฟังผู้ใหญ่ มีเมตตาจิตกับคนทั่วไป โดยถือกานิยมไมตรี สัมพันธ์เป็นมรรคทางวัฒนธรรมแห่งรักษาไว้

ปัจจุบันภาคเหนือมีแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากทั้งนี้เนื่องจากว่าประชากรในภาคเหนือได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเข้ามาอาศัยผิดเงื่อนไข เพราะผลิตผลทางเกษตรตกต่ำ แทะทะเกี่ยวกันประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในช่วง 10 ปี ค.ศ. 2503 - 2513 มีประชากรเพิ่มถึง 1,744,895 คน มีแรงงานส่วนเกินจากการเกษตรเพิ่มขึ้น จึงทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมาหลายประการ เช่น ปัญหาโจรผู้ร้าย การอพยพไปหาอาชีพในจังหวัดอื่น หรือเมืองหลวง นับว่าปัญหานี้ได้เพิ่มความรุนแรงยิ่งขึ้น และเหตุผลที่ยืนยันความผิดเงื่อนไขของการประกอบอาชีพของประชากรในภาคเหนือก็คือ สถิติเกี่ยวกับรายได้ของประชากรในภาคเหนือมีรายได้เฉลี่ย ต่อครอบครัวละ 440 บาท เป็นอัตราที่สูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพียง 0.15% แต่ค่าตัวรายได้อัตราประชากรในภาคใต้ 56% และภาคกลาง 72% และสังคมในตัวเมืองใหญ่ ๆ ก็เริ่มเป็นจุดรวมของบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน เป็นศูนย์รวมของอาชีพต่าง ๆ จะรับวัฒนธรรม ตลอดจนกานิยมของสังคมตะวันตกมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ประชาชนต้องแข่งขันกันในการอาชีพ และมีการพึ่งพาอาศัยกันน้อยลง

ลักษณะของสังคมภาคเหนือดังกล่าวนี้นักวิจัยก็คิดว่าน่าจะมีอิทธิพลต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน กล่าวคือ อาจจะมีส่วนช่วยส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้ดำเนินไปโดยดี หรืออาจจะเป็นอุปสรรค หรือปัญหาต่อการจัดกิจกรรมก็ได้ ฉะนั้นนักวิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษา เจตนคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมในภาคเหนือ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจ เจตนคติ ความเข้าใจ ความสนใจ และการมองเห็น

ความสำคัญของการวัดกิจกรรมนักเรียน ของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนในภาคเหนือ

2. เพื่อศึกษาวิธีดำเนินการวัดกิจกรรมนักเรียน ของครูที่ปรึกษาและคณะกรรมการนักเรียน

3. เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการวัดกิจกรรมนักเรียนที่อยู่ในปัจจุบัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางบางประการ สำหรับการปรับปรุงส่งเสริม และแก้ปัญหา การวัดกิจกรรมนักเรียนให้ได้นัดความมุ่งหมาย โดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ได้จากการ สัมภาษณ์ เจตนคติ ข้อกีดกัน การดำเนินการวัดและปัญหาในการวัดกิจกรรมของ อาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียน

2. เป็นแนวทางในการบริหาร และครูได้มองเห็นความสำคัญของการวัด กิจกรรมนักเรียนและให้การ สนับสนุน

3. อาจเป็นข้อเสนอแนะ แก่กรมสามัญศึกษา จำรับการสร้างแนวทางให้ ความช่วยเหลือโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการวัดกิจกรรม นักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาจากบุคคลที่มีความสำคัญ ต่อการวัดกิจกรรมนักเรียน ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดจังหวัดในภาคเหนือ ได้แก่ อาจารย์ใหญ่ จำนวน 8 คน ครูจำนวน 160 คน ครูที่ปรึกษาจำนวน 60 คน นักเรียนจำนวน 320 คน และคณะกรรมการนักเรียนจำนวน 70 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

- 2.1.1 อาจารย์ใหญ่
- 2.1.2 ครู
- 2.1.3 ครูพี่ปรึกษา
- 2.1.4 นักเรียน
- 2.1.5 คณะกรรมการนักเรียน
- 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)
 - 2.2.1 เวลาค้นหาเอกสารจัดกิจกรรมนักเรียน
 - 2.2.2 ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - 2.2.3 ความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - 2.2.4 วิธีดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - 2.2.5 ปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตนคติ (ทัศนคติ) หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ซึ่งมีทั้งลักษณะนิมาน (Positive) คือ ความสนใจ ความพอใจ ความสนับสนุนความเต็มใจ และนิเสธ (Negative) คือ เบื่อหน่าย ไม่พอใจ ซักแย้ง ไม่ร่วมมือหรือปฏิบัติตาม หรือมีเจตนคติกลาง ๆ คือ รู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียดชัง

2. กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นด้วย ความร่วมมือของนักเรียนเพื่อสนองความต้องการ และความสนใจ อันเป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์ และพัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม ร่างกายและสติปัญญาของนักเรียน กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจจะช่วยส่งเสริมกิจกรรมในห้องเรียน ให้มีคุณค่าและมีประโยชน์มากขึ้นก็ได้ ส่วนมากมักจะจัดให้มันนอกเวลาเรียน และป็นบรรยากาศเป็นกันเอง มีอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานรวมอยู่ด้วย

กิจกรรมนักเรียนได้แก่

1. สถานักเรียน
2. ชุมชุมทางวิชาการ
3. กิจกรรมกีฬา
4. กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา
5. กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะ
6. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์
7. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์
8. กิจกรรมที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ
9. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม
10. กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะ ฯลฯ

3. โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนสังกัดกรมสามัญ-
ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษา
ปีที่ 5

4. อาจารย์ใหญ่ หมายถึง อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการแทนในตำแหน่ง
อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดจังหวัดในภาคเหนือ ปีการศึกษา
2518

5. ครู หมายถึง ครูของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดจังหวัดใน
ภาคเหนือ ปีการศึกษา 2518

6. ครูที่ปรึกษา หมายถึง ครูของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัด
จังหวัดในภาคเหนือ ปีการศึกษา 2518 ที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของ
กรรมการที่จัดกิจกรรมนักเรียน

7. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและหญิง ของโรงเรียนรัฐบาลระดับ
ชั้นมัธยมศึกษา สังกัดจังหวัดในภาคเหนือ ปีการศึกษา 2518

8. คณะกรรมการนักเรียน หมายถึง นักเรียนของโรงเรียนรัฐบาลระดับ
มัธยมศึกษา สังกัดจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้นำในการจัด
กิจกรรมนักเรียน

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ

เฟรตเวลล์ (Fretwell, 1931 : 4 - 5) ได้กล่าวเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมในหลักสูตรเกี่ยวเนื่องกันและกันอยู่มาก ถ้าเราถือว่ากิจกรรมในหลักสูตรประกอบด้วยประสบการณ์ทั้งที่เกิดขึ้นในโรงเรียนจริงกับที่ปรากฏว่ากิจกรรมนอกหลักสูตรกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะไม่แตกต่างกัน เพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรล้วนได้มาจากกิจกรรมในหลักสูตร และย้อนไปช่วยสร้างเสริมได้กิจกรรมในหลักสูตรอีก

✓ ความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมในโรงเรียนนั้นก็เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ทั้งในทางวิชาการ การมีวิสัยทัศน์เห็นจากการเรียนการสอนในห้องเรียน ทอมป์สัน (Tompson) เห็นว่ากิจกรรมในโรงเรียน และสถาบันนั้นก็เพื่อส่งเสริมความงอกงามของนักเรียน โกเบิล (Goble) ยังได้เน้นอีกว่าการไปเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น อาจถือเป็นการขาดบูรณาการของชีวิตในวิทยาลัยของนักเรียน (ยุพิน นิธิยงค์, 2515 : 3)

ลาห์บีมีจัยของกิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สตีลวอลล์ (Sticrwalt, 1966 : 4057) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโอคลาโฮมาซิตี โดยได้แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลของแคลิฟอร์เนีย ผลปรากฏว่าคะแนนที่ได้จากนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน

✓ สกัลลแมน (Skallman, 1959 : 1958) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน กับผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมในญี่ปุ่น พบว่า

1. ผลสำรวจทางพฤติกรรมของครูที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน
สูงกว่าไม่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น 5%

2. กิจกรรมนอกห้องเรียน 4 ชนิด คือ ทัศนศึกษาและกรรมการ
ชั้นเรียน กลุ่มนันทนาการ กีฬา ดนตรี และกลุ่มผู้สนใจ
พิเศษต่าง ๆ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนทั้ง 4 ชนิดนี้ มีผลสำเร็จทางการศึกษา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ตามชนิดของกิจกรรมที่นักเรียนกระทำที่ระดับความเชื่อมั่น 5%

✓ 3. ผลทางการศึกษาของนักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่าง
มีจุดมุ่งหมายว่าจะช่วยให้การเรียนดีขึ้น กับผลทางการศึกษาของนักเรียนผู้เข้าร่วม
กิจกรรมนอกห้องเรียนโดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายแค่นั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญในระดับ 5%

4. คะแนนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน จะสูงกว่าคะแนน
ของผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม แต่มีความแตกต่างกันในคะแนนเฉลี่ยอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ระดับ 5%

✓ ✕ ฮัมฟรีย์ (Humphrey, 1959 : 125 - 135) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
การร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเด็ก วาดรูป และผู้ปกครอง
กิจกรรมที่นิยมกันได้แก่ กิจกรรมด้านสังคม การท่องเที่ยว ทางด้านศิลปะ การอ่าน
งานบ้าน การร้องเพลง การมีมือ และงานอดิเรกอื่น ๆ ผู้ปกครองมีความเห็นว่า
เด็กจะสนใจความสนใจในกิจกรรมนอกโรงเรียนมาก เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
ได้เวลาว่างมากเข้าร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียน เช่น กิจกรรมการอ่านหนังสือ
ศิลปะ สังคม ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มักจะใช้เวลาว่าง ดูโทรทัศน์
และร้องเพลง

เจนสัน (Jenson, 1959 : 70 - 71) ได้ทำการวิเคราะห์และ
เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาที่เรียนดี กับนักศึกษาที่เรียนอ่อน กลุ่มตัวอย่างที่ทำ
มีจำนวน 158 คน เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยบร็อกแฮมมิง โนอาสเรียน
ปีการศึกษา 1955 - 1956 โดยแบ่งตัวอย่างออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสามารถทาง

เดวิดยูงา ผลวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการเรียนต่ำ เข้าร่วมกิจกรรม
ด้านวัฒนธรรม และวิชาการน้อยกว่านักศึกษาที่เรียนดี

✓ดูฮาน (Doohan, 1969 : 2146) ได้ศึกษาโปรแกรมกิจกรรมของโรงเรียน
มัธยม 4 แห่ง ในรัฐเนบราสกา เพื่อศึกษาปัญหา และการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นลักษณะของแต่ละ
โรงเรียนและชุมชน โดยการสัมภาษณ์ สังเกต และให้นักเรียน ครู ผู้ปกครองตอบ
แบบสอบถาม ปัญหาที่พบคือ การวัดผลรับส่งหลังจากเลิกกิจกรรม การติดต่อกันระหว่าง
โรงเรียนกับหน่วยงานของชุมชน การประชาสัมพันธ์ทางบ้านทำให้เด็กต้องการกิจกรรมที่มี
ความสนุกสนาน การสอนตามหลักสูตรอย่างเคร่งครัด ทำให้นักเรียนจำนวนมากถูกตัดสิทธิ์
การเข้าร่วมกิจกรรม จากการสำรวจ พบว่าความเห็นของนักเรียน 42% จากนักเรียน
799 คน กล่าวถึงการจำกัดสิทธิ์ทำให้ใช้เวลาว่างบวกลบโดยเปล่าประโยชน์ ครูใหญ่
3 คน เห็นความสำคัญของปัญหาเหล่านี้ และได้ส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมของ
นักเรียนให้มากยิ่งขึ้น โดยจัดช่วงเวลาของการจัดกิจกรรมให้มากขึ้น โดยการจัดนอก
และในเวลาเรียน เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสเลือกเวลา

สมิท (Smith) ได้สำรวจกิจกรรมสันทนาการของเด็กภายในโรงเรียนมัธยม-
ศึกษาในรัฐออร์เยีย ด้วยการสัมภาษณ์ สังเกต ออกแบบสอบถาม ปรากฏว่า รัฐออร์เยีย
เน้นส่งเสริม กิจกรรมบางอย่างมาก แต่ส่งเสริมกิจกรรมบางอย่างน้อยไป โรงเรียน
ใหญ่ ๆ มีกิจกรรมคิดว่าโรงเรียนเล็ก ๆ และโรงเรียนในเมืองใหญ่มีกิจกรรมดีกว่า
เมืองเล็ก เพราะเมืองใหญ่มีเงินอุดหนุนมากกว่า

มีว่าปัญหาด้านการเงินเป็นปัจจัยสำคัญ ในการดำเนินกิจการนี้มาก ดังนั้นแควร์
(Coarr) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารด้านการเงินของกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน
ปับลิกสกูล ในมลรัฐคอนเนตทิคัต โดยใช้แบบสอบถาม ผลปรากฏว่าในโรงเรียนหลายแห่ง
จากโรงเรียน 164 แห่ง ความรับผิดชอบเงินที่บอกรับได้เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่เรียนใน
ชั้นสูง และในโรงเรียนหลายแห่งมีปัญห การเงินเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ
คณะกรรมการดำเนินงานเป็นผู้ใช้จ่ายเงิน มีบัญชีรับ - จ่าย (พุนทิวี เจริญพันธ์, 2514
: 4 - 5)

กิลบอท์ (Guilbault, 1971 : 305) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบการจัดโปรแกรม กิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียนในโรงเรียน 3 ระดับ คือ ระดับเกรด 6 - 7 - 8 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน Connecticut Middle School จำนวน 45 โรงเรียน แบ่งเป็นระดับ 6 - 7 - 8, 7 - 8, 7 - 8 - 9 ผลของการวิจัยพบว่า มีกิจกรรมเพียง 2 - 3 ประเภทที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนส่วนใหญ่ก็ไม่มีากเช่นกัน ผลการรวมกิจกรรมที่น้อยลง เนื่องจากผลการเรียนของนักเรียนไม่ดี จึงไม่อาจหาให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทุกอย่างได้ ในด้านความแตกต่างของตัวนักเรียนพบว่า นักเรียนในระดับ 6 - 7 - 8 และ 7 - 8 - 9 มีความสนใจด้านการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนน้อยกว่านักเรียนในระดับ 7 - 8 ส่วนนักเรียนในระดับเกรด 6 - 7 - 8 สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเคยเห็นว่าน่าสนใจมากกว่านักเรียนในระดับเกรดอื่น ๆ

บาร์โทส (Bartos, 1973 : 3249) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้นักศึกษามีประสบการณ์นอกสถานที่กับประสบการณ์ในชั้นเรียนวิชาการศึกษา ใน West Virginia University โดยสุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา 487 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มพบว่า ทักษะเจริญงอกงามเป็นไปในทางบวกมากที่สุด เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝนทั้งทางภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติพร้อมกันไป นอกจากนั้นยังแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมต่าง ๆ อาจจะเร็วได้ทั้งแก่ระยะแรกในการฝึกฝนนักเรียนที่มุ่งเป็นครู ซึ่งจะทำได้ง่ายขึ้น หากได้ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติสอดคล้องกัน และในการวัดโปรแกรมจะต้องวัดให้ครอบคลุมถึงผลระยะที่ฝึกฝนนักเรียนครู โดยให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสได้รับประสบการณ์ เพื่อหาทฤษฎีไปปฏิบัติได้

เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

(อรรถ ติงสโร ๒๕๐๑ : ๑๕๖ - ๑๖๒)

ราตรี ติงสโรสธ (2501 :- 157 - 162) ได้ศึกษาเรื่องการจัดชุมนุมในโรงเรียนฝึกหัดครู เพื่อสำรวจการจัด และดำเนินงานของโรงเรียนฝึกหัดครู เพื่อ

เพื่อสำรวจการวัด และค่าดำเนินงานของโรงเรียนฝึกหัดครูในจังหวัดพระนครและธนบุรี
 บางบางมณฑล จังหวัดชลบุรี พบว่า โรงเรียนบางแห่งวัดกิจกรรมของชุมนุมต่าง ๆ ได้
 ถี่มาก บางแห่งอยู่ในขั้นริเริ่ม กิจกรรมยังไม่ดำเนินไปมากเท่าที่ควร ปัญหาในการจัด
 มี ในด้านความร่วมมือ โรงเรียนจำเป็นต้องทราบถึงจุดมุ่งหมาย วิธีการดำเนินงาน
 และประโยชน์ที่จะได้รับให้เสียก่อน ปัญหาด้านการเงิน หากเคลื่อนอุปกรณ์ สถานที่
 ทั่วทุกคล เช่น คณะกรรมการ ครู อาจารย์ที่ปรึกษาของชุมนุมและสมาชิก

(สม.ไผ่ หนองคาย ๒๕๐๒ : ๖๐-๖๑)
 สมชัย หงษ์ทองคำ (๒๕๐๒ : ๖๐-๖๑) ได้สำรวจชุมนุมวิทยาศาสตร์ของ

โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่า ธรรมชาติศาสตร์ของโรงเรียน
 ส่วนมากดำเนินมาแล้วประมาณปีเศษ กิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ดี แต่การดำเนินงานจะก้าวหน้า
 ยิ่งขึ้น ถ้าได้ปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก ส่งเสริมให้นักเรียน
 และครูมีความรู้กว้างขวางออกไป โรงเรียนต้องให้ความร่วมมือ จัดบริการแนะแนว
 ครูและนักเรียนควรช่วยกันวางแผนงาน ก็ต่อกับอุปกรณ์และบุคคลภายนอกเพื่อขอความ
 ช่วยเหลือในด้านการเงินและอื่น ๆ (ม.ร.ว. ๒๕๐๔ : ๖๖-๖๗)

ปรีชา ชมไท (๒๕๐๔ : ๖๖-๖๗) ได้สำรวจกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิทยาศาสตร์
 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร ด้วยการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร
 เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ พบปัญหาเหล่านี้คือ ปัญหาในด้านการเงิน
 เวลาในการจัด ความเข้าใจของครูในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ข้อเสนอแนะได้แก่
 โรงเรียนควรพิจารณาในการกระตุ้นให้ครูมีความสนใจในด้านกิจกรรม เพื่อครูจะไปได้
 ช่วยเราให้เด็กมีความสนใจ และอยากเข้าร่วมในกิจกรรม และในด้านสถานที่ การเงิน
 อุปกรณ์ การจะให้มีพอเพียง อุปกรณ์ยาวให้นักเรียนช่วยกันผลิตขึ้นใช้เอง เวลาควร
 จัดนอกเวลาเรียน การจัดกิจกรรมควรจะใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ คือ สำรวจความ
 ต้องการ กำหนดความมุ่งหมาย การวางแผน ปฏิบัติเลือกวิธีดำเนินการ และการ
 ประเมินผล (สม.ท. ๒๕๐๖ : ๑๐๓-๑๐๗)

สุนทร โสภณบรรเทา (๒๕๐๖ : ๑๐๓-๑๐๗) ศึกษาการจัดกิจกรรม
 เสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์

ในจังหวัดพระนครและธนบุรี เพื่อสำรวจกิจกรรมที่กำลังจัดอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา การวัดและการดำเนินการของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทัศนคติของครู และนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรและปัญหาในการจัด ผลปรากฏว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่จัดในโรงเรียนต่าง ๆ มีกิจกรรมด้านชุมนุม คือ ชุมนุมวิทยาศาสตร์ ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมภาษาอังกฤษ ชุมนุมกีฬา ชุมนุมสังคมศึกษา ชุมนุมบุรุษ ชุมนุมดนตรี ชุมนุม ดุริย ชุมนุมร้องเพลง ชุมนุมหนังสือพิมพ์ ชุมนุมห้องสมุด ชุมนุมบ้านเยาวชน ชุมนุม ความรู้ทั่วไป และยังมีการจัดกิจกรรมของชุมนุมในรอบปี เช่น การจัดงานวันเรียง การทำหนังสือพิมพ์ วชิรปราช และเชิญวิทยากรมาบรรยาย

การดำเนินงานมีคณะกรรมการบริหารชุมนุม โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ การวางแผนระเบียบต่าง ๆ ยังไม่รัดกุม เพราะนักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมาย และ อวาทย์ก็ไม่พร้อมที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา อุปสรรคในการจัดชุมนุมมี ค่าการเงิน เวลา สถานที่ ความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษา การวางแผนงานไม่มีระเบียบ แน่นนอนและอุปกรณ์

(ทองสุข รัชตวิวัฒน์ ๒๕๐๔ : ๑๐)

ทองสุข รัชตวิวัฒน์ (25๐6-90) ศึกษาเรื่องปัญหาการจัดกิจกรรมเสริม-หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่า กิจกรรมเสริม-หลักสูตรในโรงเรียนต่าง ๆ ที่จัดขึ้นแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ให้นักเรียน และชุมนุม ต่าง ๆ เช่น ชุมนุมวิชาการ การกีฬา การบันเทิง และสังคม ในการดำเนินการ กิจกรรมฝ่ายบริหารของโรงเรียนให้ความร่วมมือ และสนใจกิจกรรมพอสมควร การ ดำเนินงานในรูปคณะกรรมการเป็นที่ยอมรับ นักเรียนมีความสนใจ และผู้ปกครอง ให้ความร่วมมือพอสมควร การจัดกิจกรรมมักจะทำหลังเวลาเรียน ปัญหาที่พบ คือ ครู ฝึกเรียน และผู้ปกครอง มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ผู้จัดขาดความ รู้ความชำนาญ ขาดความร่วมมือ มีปัญหาในค่าการเงิน เวลา และสถานที่ และ ทั่วบุคคล เช่น วิทยากร ครูขาดประสบการณ์ ครูที่มีความรู้โดยเฉพาะขาดการแนะนำ และการวางแผนที่ดี การแบ่งงานไม่ทั่วถึง ขาดการวางแผนระยะยาว การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับวิชาที่เรียนในหลักสูตร ไม่มีการวัดผลงาน และบันทึก

ผลงาน ข้อเสนอแนะได้แก่ ควรส่งเสริมกิจกรรมและให้ความสำคัญของแต่ละกิจกรรม
เท่า ๆ กัน กิจกรรมที่จัดควรให้เป็นที่สนใจของนักเรียน ควรมีการเตรียมงาน แก้ปัญหา
เรื่องเงิน เวลา สถานที่ ครูควรระมัดระวังความสนใจและความสามารถของตนเอง
และควรแนะนำการทำงานแบบประชาธิปไตย ควรมีการวัดผลและประเมินผล เพื่อทราบ
ข้อบกพร่อง ปัญหา จัดแนวควรมีการอภิปราย จัดนิทรรศการ รวบรวมข้อมูล ติดตาม
ผล บันทึก ถ้าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ควรจัดต่อไป

(ฉบับจดหมาย ๑๕๐ : ๓๓-๔๑)
เบญจมาศ เพิ่มสุขศรี (25๔8 : 38 - 41) ได้ศึกษาและสำรวจทัศนคติ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อกิจกรรมนอกหลักสูตร
พบว่า การดำเนินงานในรูปของการร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน ครูอาจารย์ให้
คำแนะนำเป็นส่วนมาก ส่วนผู้ปกครองให้ความร่วมมือ และนักเรียนมีความสละสลวย
นักเรียนมีความต้องการที่จะจัดกิจกรรมเอง และมีครูอาจารย์ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาปัญหา
ที่เป็นอุปสรรค คือ ความร่วมมือของครู นักเรียน และผู้ปกครองมีไม่มากเท่าที่ควร
สถานที่ เวลา การเงิน ชุมชนมีการประชุมและตำแหน่งของคณะกรรมการซ้ำกัน
ข้อเสนอแนะ คือ โรงเรียนควรตั้งจุดมุ่งหมายในการจัด การดำเนินงาน เพื่อมุ่งพัฒนา
เด็กทุกคน การจัดกิจกรรมควรให้ตรงกับความต้องการของเด็ก และสอดคล้องกับสภาพ
ของโรงเรียน เงิน และเวลาที่มีอยู่ ควรมีการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง
และควรมีการวัดผลประเมินผลด้วย

(ฉบับจดหมาย ๑๕๐ : ๓๖-๔๗)
วณิ นันทศิริตฤณ (2511 : 36 - 47) ได้สำรวจความสนใจของนักเรียน
ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย พบว่า การดำเนินงานนี้
คณะกรรมการของชุมชนและสมาชิกทุกคนร่วมกันทำงาน มีครู หรืออาจารย์เป็นที่ปรึกษา
การเข้าเป็นสมาชิกนักเรียนเลือกได้ตามความสนใจ เป็นสมาชิกได้หมดละ ๑ ชุมชน
การดำเนินงานได้ผลดี เพราะครูและนักเรียนร่วมมือกัน และอาจารย์ให้ความสนับสนุน
เวลาจัดตั้งเด็กเรียน สัปดาห์ละ 2 ครั้ง นักเรียนมีความเห็นว่า ครูยังขาดความ
ชำนาญ ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมพอสมควร เพราะยังไม่เข้าใจ
ความมุ่งหมาย ปัญหาที่พบคือ เวลา สถานที่ บางครั้งขาดความร่วมมือจากสมาชิก

และพยายามให้นักเรียนทุกคนได้เข้าร่วมกิจกรรม กวกรจำได้เป็นงานประจำ มีครูที่ปรึกษา และกวกรชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินงานให้นักเรียนทราบ โรงเรียนกวกรเริ่มดำเนินงานนี้มาเรื่อยๆ มากขึ้น และในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรก็ควรมีกิจกรรมใน หลักสูตร ความรู้ไปทั่ว

(พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๖ : ๖๖ - ๖๗)

พจนิกิริ เจริญอักษร (2514 : 37-39) ศึกษาเรื่องความสนใจของนักเรียน สตรีศรีสุวิทย์ ที่ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลของการวิจัยพบว่า ในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภท คือ การวัดสถานักเรียน และชุมนุมวิชาการ ต่าง ๆ สำหรับความสนใจของนักเรียนในการจัดกิจกรรมปรากฏว่า นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะผู้ริเริ่มในการจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตรของทางโรงเรียน ไม่แก อาจารย์หัวหน้าสายวิชา แพทย์จะเป็น อาจารย์ผู้สอน และนักเรียนร่วมกันจัด ดังนั้นจึงปรากฏว่า มีนักเรียนหลายคนที่ไม่ได้ เป็นสมาชิกของชุมนุมใด ๆ เลย ในด้านการวางแผนงานและโครงการกิจกรรมเสริม- หลักสูตรของทางโรงเรียนก็ไม่ได้มีการวางแผนงาน และระเบียบอย่างรัดกุมที่แน่นอน เกี่ยวกับ เวลาที่จำ โรงเรียนจัดในวันหยุด นักเรียนส่วนมากต้องการพักผ่อนและทำการบ้าน จึง ทำให้การเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียนไม่มีความร่วมมือเท่าที่ควร ข้อเสนอนี้ของผู้วิจัย คือ ความร่วมมือจาก ครู อาจารย์ สมาธิ การวางแผนในด้านการดำเนินงาน เวลา สถานที่ และการเงิน ทางผู้บริหารควรจะต้องคำนึงถึงให้มาก

(ศิริกมล ๒๕๒๖ : ๖๖ - ๖๗)

วิมล วรรณ (2516 : 430-457) ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาของวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จากอาจารย์สังคมศึกษา 51 คน และนักศึกษามากกว่า 700 คน ผลปรากฏว่า กิจกรรมที่ วิทยาลัยนิยมจัด คือ กิจกรรมแนววิชา รองลงมาคือกิจกรรมทางชุมนุมต่าง ๆ การจัด กิจกรรมของอาจารย์และชุมนุมต่าง ๆ มีน้อย และนักศึกษาร่วมกิจกรรมน้อย การ จัดกิจกรรมนิยมจัดในวันหยุดราชการ ในวันสำคัญต่าง ๆ การวัดผลโดยการอภิปราย ในชั้นหรือห้องประชุม อาจารย์ร้อยละ 64 เห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคม- ศึกษา ช่วยส่งเสริมความสามารถของนักศึกษามากขึ้น และนักศึกษามาก

ร้อยละ 89 เห็นว่า ทำให้เข้าใจและทราบดีว่าทำไมมากขึ้น อุปสรรคในการจัด ก็ว่า เวลาในการว่างมีน้อย และอาจารย์เห็นว่ากิจกรรมที่เกี่ยจัดขึ้นประสบความสำเร็จ แต่ยังคงปรับปรุงอีกมาก ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า กรมการฝึกตักทรู ควรจะจัดให้มีที่กานาเทกต์ และหนังสือคู่มือการจัดกิจกรรมสังคมศึกษาโดยเฉพาะ และส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้บริหาร/อาจารย์ ควรเข้าใจความมุ่งหมาย และความสำคัญของกิจกรรมให้ถี่ และพร้อมที่จะสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมบรรลุผลยิ่งขึ้น และนักศึกษากควรให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง

อนุต ภูมิวรรณ (2517 : 94-108) ได้ศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมนิสิต ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 323 คน และอาจารย์ 42 คน ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน พินิจโลก มหาสารคาม และ สงขลา ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และนิสิตมีความเห็นตรงกันว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นได้ สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์พอสมควร สำหรับวิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมนั้น นิสิต มีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากอุปสรรคด้าน การเงินเป็นสำคัญ แต่อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีดำเนินงานจัดกิจกรรมนั้นอยู่ในเกณฑ์ ใช้ได้แล้ว ส่วนการประเมินผลการจัดกิจกรรมทั้งอาจารย์และนิสิตมีความเห็นตรงกันว่า ยังไม่มีการประเมินผลกิจกรรมมากนัก

เกี่ยวกับการเปรียบเทียบความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมที่ชอบ เข้าร่วมบ้าง นิสิตส่วนใหญ่ชอบเข้าร่วมกิจกรรม 3 ประเภทนี้พอ ๆ กัน คือ ประเภทวิชาการ ประเภทสหพัฒนาการ และประเภทพัฒนาชุมชน และวัฒนธรรม มีเฉพาะ นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เท่านั้นที่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมประเภทสหพัฒนาการและ กักพามากที่สุด

สุภาพ สัตยานเต (2517 : 41-44) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน สตรีวิทยา ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปีการศึกษา 2517 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 300 คน พบว่า กิจกรรมที่มีจัดอยู่ใน โรงเรียนสตรีวิทยา มี 8 ประเภท คือ ชุมชมทางวิชาการ ชุมชมเกี่ยวกับบริการสังคม

นิทรรศการ การอภิปราย การศึกษานอกสถานที่ เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สภา
นักเรียน และการทำหนังสือพิมพ์โรงเรียน นักเรียนควรมีเหตุเห็นว่าโรงเรียนจัด
กิจกรรมให้พอเหมาะ การกำหนดงาน ครู อาจารย์ และนักเรียนร่วมกันวัด การ
เข้าร่วมเป็นสมาชิก ส่วนใหญ่นักเรียนเข้าเป็นสมาชิกได้คณะ 3 กลุ่ม และยังมี
นักเรียนบางคนที่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มใดเลย เวลาในการจัดโรงเรียนจัด
ในเวลาเย็น ระยะเวลาจัดไม่แน่นอน ในด้านการให้ความร่วมมือของครู อาจารย์
และนักเรียนให้ความร่วมมือก็พอสมควร นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมเป็นบางครั้ง
บางครั้งนักเรียนไม่ยอมเข้าร่วมเพราะไม่มีเวลา นักเรียนมีความเห็นว่า กิจกรรมที่
จัดขึ้นน่าสนใจพอสมควร มีส่วนน้อยเห็นว่าไม่น่าสนใจ ความต้องการของนักเรียน
คือต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ต้องการฝึกฝนทักษะในการทำงาน ต้องการหา
ความสนุกสนาน และสร้างความสัมพันธ์กับครูและนักเรียน อุปสรรคใดแก่ เวลาจัด
มีน้อย นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือทุกคน กิจกรรมบางอย่างจัดน้อยไปโดยเฉพาะ
การศึกษานอกสถานที่ ในการจัดกิจกรรมขนาดการปรึกษากับสมาชิก บางครั้งกิจกรรม
ไม่น่าสนใจเพราะเน้นหนักทางทฤษฎีมากกว่า การวางแผนงาน และการประชาสัมพันธ์
ไม่ดี ขาดเงินและอุปกรณ์ (จิโรธรังษี 2508 : 83 - 84)

* จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ (2508 : 83 - 84) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
กิจกรรมนอกโรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัด ระนอง ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ค่า r) ที่ได้เป็นลบ (-)
แสดงว่าความสัมพันธ์ของกิจกรรมนอกโรงเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปใน
ทางตรงข้ามความแปรผันในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสหศึกษาเท่านั้น ที่ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ค่าและเป็นบวก (+) มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้
แสดงให้เห็นว่า เมื่อได้ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียน และสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียนในข้อนี้ จะคงอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น นักเรียน
จะพึงถือหลักการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับสมาคมและสโมสรต่าง ๆ หาโอกาสเป็นสมาชิก
และรวมกิจกรรมกับสโมสรเยาวชน แบ่งเวลาว่างให้พอเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้

อย่างไรก็ตามครูและผู้บริหารจะต้องช่วยส่งเสริมและแนะแนวให้เกิดความสนใจ
ตลอดจนรัฐและเอกชน ที่จัดตั้งสโมสรเยาวชน จะอาจจัดหาอุปกรณ์ให้บริการแก่
เยาวชนอย่างพร้อมเพียง เพื่อให้กิจกรรมเหล่านั้นส่งเสริมการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

(๑๓๗ - ๐๖๘ ๒๖/๓ : ๓-๔)

บุทธิวิชัย วณิชจินดา (2513 : 3-4) - ได้ทำการวิจัยเรื่องความ
สัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับผลสำเร็จในการเรียนวิชา
สังคมศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มตัวอย่างจาก กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน และ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ใน
จังหวัดนครนายก จำนวน 8 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคม-
ศึกษาที่ครูนิยมจัดกันส่วนมากได้แก่ การให้นักเรียนติดตามความเคลื่อนไหวประจำวัน
จากหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ จัดทำป้ายประกาศ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับสังคมศึกษา
และข่าวสาร การเชิญวิทยากรมาบรรยาย การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่
ส่วนการสัมมนาหรือสหสัมพันธ์ระหว่างครูเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับ
ผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน ค่า r ที่ได้เป็นบวกค่อนข้างสูง และมี
นัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าการรวมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษามีผลต่อ
การเรียนวิชานี้มาก ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหาร ครู นักเรียน และ
ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม เพื่อให้การจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้น และมีผลต่อการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ยังได้ให้ข้อเสนอแนะแก่สถาบัน
ฝึกหัดครูในฐานะที่เป็นผู้อนุเคราะห์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ว่าควรจัดกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ
ให้นักศึกษาได้เห็น และทดลองปฏิบัติกัน เพื่อจะนำไปเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติ
เมื่อจบการศึกษาและควรแนะวิธีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ไว้ใน
วิชาเฉพาะ เพื่อให้เกิดความรู้ ความถนัดเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

(๑๓๗ - ๐๖๘ ๒๖/๓ : ๓-๔)

วิฑูรย์ พงษ์กิจมงคล (2517 : 79 - 94) - ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา กลุ่ม
ตัวอย่างได้แก่ อาจารย์ 50 คน และนักศึกษา 400 คน ในสถาบันฝึกหัดครู 5 แห่ง
ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมที่พาอาศัยครูต่าง ๆ ได้จัดให้มีขึ้น ได้แก่ ชุมนุมวิชาการต่าง ๆ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรและหมวดวิชา
2. นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมของชุมนุมสังคมศึกษา และเห็นว่าบริการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นมีผลส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ทั้งห้องสมุด และห้องโสตทัศนศึกษา
3. จำนวนเร่งในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาก็ยังร่วมกิจกรรมไม่มากนัก ผลของการจัดกิจกรรมเป็นที่น่าพอใจ แต่ยังมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงอีกหลายประการ
4. ปัญหาและอุปสรรคของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาสังคมศึกษาของอาจารย์ คือ ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้เต็มที่ เนื่องจากต้องทำการสอน และมีหน้าที่พิเศษมาก ตลอดจนขาดอุปกรณ์และความสะดวกเกี่ยวกับสถานที่ในการจัด
5. การสัมประสิทธิ์ที่สัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาของวิทยาลัยครู 3 แห่ง ไม่เป็นนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน ส่วนวิทยาลัยครูอีก 2 แห่งนั้น การสัมประสิทธิ์ที่สัมพันธ์มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา มีความสัมพันธ์กัน แต่ยังมีอีกส่วนหนึ่งซึ่งไม่แน่ใจไปจากนี้

ธีรพันธุ์ ธีรบุญทอง (2517 : 36 - 43) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ยกกลุ่มตัวอย่างจาก กรุงเทพมหานครตอนปลาย 35 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงเรียน ผลของการวิจัยปรากฏว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาที่ครูนิยมจัดเป็นส่วนมาก คือ ให้นักเรียนอ่านนิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์ การจัดค่ายปฐมนิเทศเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษา

และชาวสำคัญ การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา
สังคมศึกษา กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน เมื่อแยกตามแผนก
วิทยาศาสตร์จะใกล้เคียง ถ้าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้รับเท่ากับ 0.109 และ 0.081
ตามลำดับ ไม่เป็นนัยสำคัญระดับที่ .05 แสดงว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน

๖๖๐๖๖๖๖๖

บทที่ 3

วิธีกาเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยกำหนดกระบวนการเป็น
ขั้น ๆ ดังนี้

1. สร้างแบบสอบถาม
2. เลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. รวบรวมข้อมูล
4. จัดกระทำกับข้อมูล

การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารวิจัยจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และแบบสอบถามที่เคยมีผู้ทำไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้
2. กำหนดขอบเขตของตัวแปรที่จะศึกษา และสร้างแบบสอบถามตามขอบเขตที่กำหนดเป็น 5 จุด คือ
 - 2.1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ใหญ่
 - 2.2 แบบสอบถามสำหรับครูทั่วไป
 - 2.3 แบบสอบถามสำหรับครูที่ปรึกษากิจกรรม
 - 2.4 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน
 - 2.5 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการนักเรียน
3. ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย โดยแต่ละจุดได้แบ่งคำถามออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดทั่ว ๆ ไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ เจตนาคติ และความพึงเห็น

โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า ในการตอบคำถามตอนที่ 2 นี้ ได้กำหนดให้ผู้ตอบ ตอบ
เป็นน้ำหนักมากน้อยตามความรู้สึกของตน โดยการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำถาม
ดังตัวอย่าง

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ผลการเรียนดีขึ้น ฯลฯ					

ข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
นักเรียนควรเข้าใจ วัตถุประสงค์ของ การจัดกิจกรรม นักเรียน ฯลฯ				

ความหมายของมาตราส่วน

มาตราส่วนประมาณค่าทั้ง 5 ข้อ มีความหมายดังนี้

มากที่สุด, เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง มีความเห็นและให้ความสำคัญต่อข้อคำถามมากที่สุด
มาก, เห็นด้วย	หมายถึง มีความเห็นและให้ความสำคัญต่อข้อคำถามมาก
ปานกลาง, ไม่แน่ใจ	หมายถึง มีความคิดเห็นกลาง ๆ และมีความรู้สึกเฉย ๆ

น้อย, ไม่เห็นด้วย หมายจึง มีความเห็นแย้งหรือให้ความสำคัญน้อยกว่าถาม
น้อย
น้อยที่สุด, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีความเห็นแย้งอย่างยิ่ง หรือให้ความสำคัญ
ของข้อคำถามน้อยมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด, เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5	คะแนน
มาก, เห็นด้วย	ให้คะแนน 4	คะแนน
ปานกลาง, ไม่น่าใจ	ให้คะแนน 3	คะแนน
น้อย, ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 2	คะแนน
น้อยที่สุด, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีดำเนินการ การจัดกิจกรรม ความเข้าใจ
ความสนใจ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด สำหรับให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะทั่วไปสำหรับการจัดกิจกรรมนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคเหนือ โดยทำการวิจัยกับ
อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน โดยมีขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ศึกษาเขตการศึกษา และจำนวนจังหวัดในภาคเหนือ ปรากฏว่ามี
2. เขตการศึกษา รวม 15 จังหวัด
2. กลุ่มตัวอย่างจากเขตการศึกษา 7 และเขตการศึกษา 8 เขตละ 4 จังหวัด
โดยการจับสลาก

3. สํารวจรายชื่อโรงเรียนรัฐบาลที่เปิดทำการสอนระดับมัธยมศึกษา ตั้งแต่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเลือกโรงเรียนที่จะทำการวิจัยจังหวัดละ
1 โรงเรียน รวม 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสตรีศรีนําน โรงเรียนสุโขทัย-
วิทยาคม โรงเรียนตากพิทยาคม โรงเรียนลำปางกัลยาณี โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย
โรงเรียนคำมกราษฎร์สังเกาะห์ โรงเรียนอุตรดิตถ์ และโรงเรียนเพชรพิทยาคม

4. กลุ่มตัวอย่างที่ทำการ วิจัย มีจำนวนดังนี้

- 4.1 อาจารย์ใหญ่ 8 คน
- 4.2 ครูทั่วไป 160 คน
- 4.3 ครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน 60 คน
- 4.4 นักเรียน 320 คน
- 4.5 คณะกรรมการนักเรียน 70 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 618 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละตามโรงเรียน

โรงเรียน	อาจารย์ ใหญ่	ครู กรู	ครูที่ ปรึกษา	นักเรียน	กรรมการ นักเรียน	รวม
โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	1	20	10	40	8	79
โรงเรียนคำมกราษฎร์สังเกาะห์ 1		20	6	40	7	74
โรงเรียนลำปางกัลยาณี	1	20	6	40	9	76
โรงเรียนสตรีศรีนําน	1	20	7	40	8	76
โรงเรียนเพชรพิทยาคม	1	20	9	40	8	78
โรงเรียนตากพิทยาคม	1	20	9	40	8	76
โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม	1	20	9	40	10	80
โรงเรียนอุตรดิตถ์	1	20	6	40	12	79
	8	160	60	320	70	618

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2518 ถึงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2519 โดยดำเนินการสอบถามด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามได้ชี้แจงถึงความมุ่งหมาย และเข้าใจถึงความปลอดภัยในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ตอบมีความสบายใจในการตอบแบบสอบถามอย่างจริงจัง

การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจ-สอบดูว่า ผู้ตอบได้ตอบแบบสอบถามได้สมบูรณ์เพียงใด และคัดเลือกรูปแบบสอบถามที่ตอบได้สมบูรณ์เท่านั้น จากแบบสอบถามทั้งสิ้น 700 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ 618 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.29 ของแบบสอบถามทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์และตรวจให้คะแนนแล้ว นักออกแบบที่ได้มาวิเคราะห์ความล่าช้า ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเป็นรายชื่อของ ความคิดเห็น ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นรายชื่อ
2. วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ของแบบสอบถามจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการดำเนินงาน

3. รวบรวมความคิดเห็น ข้อเสนอนะและปัญหาจากแบบสอบถาม ปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. อัตราส่วนร้อยละ (Percentage Ratio) โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

2. หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) $\bar{X}$

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคน

(ส่วน สายยศ และอังคณา คันทิรัตนานนท์, 2515 : 51)

3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยสูตร

$$s = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ s แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคน

(ส่วน สายยศ และอังคณา คันทิรัตนานนท์, 2515 : 100)

การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลนั้น แบ่งออกเป็น 5 ทักษะใหญ่ ๆ
ตามตัวแปรที่จะศึกษา คือ

- ก. จากแบบสอบถามของอาจารย์ใหญ่
- ข. จากแบบสอบถามของครู
- ค. จากแบบสอบถามของครูผู้ปรึกษา
- ง. จากแบบสอบถามของนักเรียน
- จ. จากแบบสอบถามของกรรมการนักเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนประชากร
X	แทน คะแนนดิบ
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
s	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

- ก. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของอาจารย์ใหญ่
แบบสอบถามของอาจารย์ใหญ่แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สถิติของกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียน
 - ตอนที่ 2 เวกนกิจของอาจารย์ใหญ่ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - ตอนที่ 3 การดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียน
 - ตอนที่ 4 ปัญหาในการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมจากแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 ชนิดของกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียน

ตาราง 2 แยกชนิดของกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา
8 โรงเรียน

ชนิดของกิจกรรม	จำนวนโรงเรียน ที่จัดกิจกรรม	คิดเป็นร้อยละ
สภานักเรียน	5	62.50
ชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชุมนุมภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคม ฯลฯ	7	87.50
กิจกรรมกีฬา สุขภาพ และอนามัย	7	87.50
กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปกรรม วัฒนธรรม และ จริยธรรม	7	87.50
กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะและดนตรี เช่น ชุมนุมดนตรี ฟ้อนรำ ฯลฯ	6	75.00
กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ เช่น ชุมนุมภาษาอังกฤษ ไต่สวนคดี	2	25.00
กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ เช่น กิจกรรม อนุเคราะห์ อาสาพัฒนา	7	87.50
กิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการอาชีพ ชุมนุม- ประดิษฐ์กรรม	-	-
กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม เช่น การทัศนศึกษา โฮมรูม การอยู่ค่ายพักแรม	7	87.50
กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง และ กิจกรรมอื่น ๆ	4	50.00

จากตาราง 2 แสดงว่ากิจกรรมที่โรงเรียนเห็นความสำคัญและจัดมาก

เท่าเทียมกันได้แก่ มุมมองทางวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา กิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ และกิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม รองลงมาตามลำดับได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและดนตรี สถานักเรียน กิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง และกิจกรรมที่จัดกิจกรรมงานนอกระบบได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ ส่วนกิจกรรมที่ไม่ได้จัดเลขได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการอาชีพ

ตอนที่ 2 เจกอนคติของอาจารย์ใหญ่ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตาราง 3 การแสดงเจกอนคติของอาจารย์ใหญ่เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน

รายการ	$\bar{X}$	s
ส่งเสริมความรู้ในหลักสูตร	4.13	0.64
สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน	4.00	0.53
ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย	3.88	0.83
แก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียน	3.00	1.41
ส่งเสริมการทำงานด้านการปกครอง	3.88	0.99
แก้ปัญหาการใช้เวลาว่างให้ถูกต้อง	4.00	0.76
ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ	4.00	1.07
ช่วยสร้างประโยชน์ให้แก่ชุมชน	3.75	0.46
ช่วยให้นักเรียนใฝ่รู้ความถนัดและความสนใจของตนเอง	4.00	0.93
จะสร้างและเสริมความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีในสังคม	4.00	0.93

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	$\bar{x}$	s
เป็นโอกาสให้บุคคลภายนอกได้รู้จักโรงเรียน ดีขึ้น	3.68	0.93
ได้ประโยชน์ในด้านบริการแนะแนว	3.75	1.04

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนมัธยมศึกษาโดยเฉลี่ยเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมทุกด้าน ที่เห็นว่ามีประโยชน์มาก ได้แก่ ส่งเสริมความรู้ในหลักสูตร สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน แก้ไขปัญหาการโอ้อวดอ้างให้ถูกต้อง ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ ช่วยให้นักเรียนได้รู้ความถนัดและความสนใจของตนเอง สร้างและเสริมความเป็นผู้ใหญ่และผู้ตามที่ดีในสังคม ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมการทำงานด้านการศึกษาปกครอง ช่วยสร้างประโยชน์ให้แก่ชุมชน ในด้านบริการแนะแนวและเป็นโอกาสให้บุคคลภายนอกได้รู้จักโรงเรียนดีขึ้น และเห็นว่ามีประโยชน์ปานกลางในด้านช่วยแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนไว้ถึงเป็นคะแนนเฉลี่ย 3.00

ตาราง ๔ แสดงความคิดเห็นของอาจารย์ใหญ่ 8 โรงเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรม
นักเรียน

รายการ	$\bar{X}$	s
กลุ่มที่เข้าโครงการรับผ่านรอบโครงการจัดกิจกรรมนักเรียน	4.25	0.71
ควร จัดความเหมาะสมใจของนักเรียน	4.38	0.74
ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้รับมากที่สุด	4.38	1.06
เป็นงานที่โรงเรียนจะต้องจัดให้ขึ้น	๒.88	0.83
ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมด้วย	3.88	0.64
นักเรียนควรเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุด	4.75	0.46
ผู้บริหารควรเข้าใจวัตถุประสงค์อย่างถ่องแท้	4.50	0.76
ครูที่ปรึกษาควรได้รับการศึกษาอบรมเป็นพิเศษ ในด้านกิจกรรม	4.38	1.06

จากตาราง 4 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของอาจารย์ใหญ่ มีความ
เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า -นักเรียนควรเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุดในการจัดกิจกรรมนักเรียน
และมีความเห็นด้วยว่า ผู้บริหารควรเข้าใจวัตถุประสงค์อย่างถ่องแท้ การจัดกิจกรรม
ควรจัดความเหมาะสมใจของนักเรียน ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้รับมากที่สุด
และครูที่ปรึกษาควรได้รับการศึกษาอบรมเป็นพิเศษในด้านกิจกรรม และมีหน้าที่ต้อง
รับผิดชอบต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน และเห็นว่า เป็นงานที่โรงเรียนจะต้องจัดให้ขึ้น
โดยมีผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วย

ตอนที่ 3 การเข้าร่วมกับความสนใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนของ

อาจารย์ใหญ่

ตาราง 5 แสดงความคิดเห็นของอาจารย์ใหญ่เกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมและการสนับสนุนกิจกรรมนักเรียน

	คณะกรรมการ		คณะครู		คณะนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. คณะผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมของโรงเรียน	2	25.00	1	12.50	5	62.50
2. ผู้กำหนดระเบียบข้อบังคับในชุมนุมหรือหน่วยกิจกรรม	โรงเรียน		คณะครูที่ปรึกษา		คณะกรรมการนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	-	-	4	50.00	4	50.00
3. การมีส่วนร่วมในการจัดเจ้าหน้าที่เข้าบริหารงานด้านกิจกรรมนักเรียนแต่ละครั้ง	ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	3	37.50	5	62.50	-	-

ตาราง 5 (ต่อ)

	แสดงเป็นประจำ		แสดงบางโอกาส		ไม่เคยนำเสนอ	
	จำนวน		จำนวน		จำนวน	
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
4. ความสม่ำเสมอในการแสดงผลงานการจัดกิจกรรมนักเรียนตอนบุคคลภายนอก	—	—	8	100	—	—
5. ความสม่ำเสมอในการจัดเวลาพิเศษให้สำหรับการจัดกิจกรรมนักเรียน	จัดให้โดยสม่ำเสมอ		จัดให้เป็นครั้งคราว		ไม่ค่อยมีเวลาให้	
	จำนวน		จำนวน		จำนวน	
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	—	—	8	100	—	—

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า คณะผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมของโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นคณะนักเรียน และการกำหนดระเบียบข้อบังคับในชุมนุมหรือหน่วยกิจกรรม คณะครูที่ปรึกษา และคณะกรรมการนักเรียนร่วมเป็นผู้จัดทำ (ข้อ 1, 2)

ส่วนการจัดเจ้าหน้าที่เข้าบริหารงานด้านกิจกรรม การแสดงผลงานการจัดกิจกรรมนักเรียนตอนบุคคลภายนอก และความสม่ำเสมอในการจัดเวลาพิเศษสำหรับการจัดกิจกรรมนักเรียน ส่วนมากได้จัดทำขึ้นเป็นบางโอกาส (ข้อ 3, 4, 5)

ตาราง 6 แสดงความเข้าใจของอาจารย์ใหญ่ต่อการจัดการบางประการใน
การจัดกิจกรรมนักเรียน

	โรงเรียน		คณะครู		คณะกรรมการทั้ง ครูและนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัด กิจกรรมนักเรียนส่วนใหญ่	1	12.50	-	-	7	87.50
การแบ่งวัตถุประสงค์ของการ ดำเนินงานการจัดกิจกรรม แต่ละครั้งให้ครูและนักเรียน ทราบ	ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	3	37.50	5	62.50	-	-
ทว่าคิดเห็นว่ากระบวนการจัดกิจกรรมสำคัญกว่า ผลงานที่ได้รับ			จริง		ไม่จริง	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
			3	37.50	5	62.50

ตาราง 6 (ต่อ)

	จำเป็น		ไม่จำเป็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความถี่เห็นว่าจะต้องชักชวนให้ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของกิจกรรม	8	100	—	—

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ใหญ่ทุกคนเห็นว่าการชักชวนครูในโรงเรียนให้เห็นคุณค่าของกิจกรรมเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง และอาจารย์ใหญ่อายละ 87.50 ยึดหลักที่ว่าผู้มีอำนาจในการจัดกิจกรรมนักเรียนส่วนใหญ่ควรเป็นคณะกรรมการทั้งครูและนักเรียน

อาจารย์ใหญ่มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเห็นว่าผลงานของการจัดกิจกรรมสำคัญกว่ากระบวนการวัด และควรแจ้งวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งให้ครูและนักเรียนทราบเป็นบางครั้ง

ตาราง 7 แสดงความสนใจ การมองเห็นความสำคัญ และการสนับสนุน
กิจกรรมนักเรียนของอาจารย์ใหญ่

	จัดให้สม่ำเสมอ		จัดเฉพาะ กิจกรรม บางอย่าง		ไม่เคยจัดให้เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การวัดสรรเงินให้ไว้ใช้เพื่อการ จัดกิจกรรมนักเรียน	3	37.50	5	62.50	—	—
การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การจัดทำแต่ละครั้ง	ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	4	50.00	4	50.00	—	—
การได้รับรายงานผลหลังจาก จัดกิจกรรมนักเรียน	ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	4	50.00	4	50.00	—	—
ความสม่ำเสมอในการติดตามผลงาน และแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรม นักเรียน	เป็นประจำ สม่ำเสมอ		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	5	62.50	3	37.50	—	—

ตาราง 7 (ต่อ)

	ทุกคนร่วมมือ		แล้วแต่จะ ขอร้อง		ไม่ให้ความ ร่วมมือ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การได้รับความร่วมมือจากครู ในโรงเรียน	2	25.00	6	75.00	-	-
	บ่อยครั้ง		บางโอกาส		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดให้คณะครูและครูที่ปรึกษา ได้ไปเยี่ยมชมการจัดกิจกรรม ของโรงเรียนอื่น	2	25.00	6	75.00	-	-
	ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การนำเอาหน้าที่รับผิดชอบในการ จัดกิจกรรมบ้างมีส่วนร่วมในการ พิจารณาความคิดเห็นความชอบของ ครู	5	62.50	3	37.50	-	-

จากตาราง 7 แสดงว่าอาจารย์ใหญ่ส่วนมากได้ให้ความสนใจ มองเห็น
ความสำคัญ และให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักเรียนมากพอสมควร กล่าวคือ

1. ได้มีการจัดสรรเงินไว้ไว้เพื่อการจัดกิจกรรมนักเรียนให้เฉพาะกิจกรรม
บางอย่างคิดเป็นร้อยละ 62.50 แล้วจัดสรรเงินไว้ให้โดยสม่ำเสมอ ร้อยละ 37.50
ในการเข้าร่วมการดำเนินงานการจัดแต่ละครั้งอาจารย์ใหญ่จำนวนครั้งหนึ่งได้เข้าร่วม
กิจกรรมทุกครั้ง และบางครั้ง ร้อยละ 50.00

2. ประมาณ 2 ใน 3 ของอาจารย์ใหญ่ได้ติดตามผลงานและแก้ไขปัญห
การจัดกิจกรรมเป็นประจำสม่ำเสมอ และร้อยละ 37.50 ได้ติดตามผลงานบางครั้ง

3. ครูส่วนมากในความร่วมมือเมื่อมีการขอรับรอง และในด้านการสนับสนุน
ให้คณะครู และครูที่ปรึกษาได้ไปเยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนอื่นได้จัดบางโอกาส
ในการวัดกิจกรรมส่วนมากได้นำเอาหน้าที่รับผิดชอบมามีส่วนร่วมในการพิจารณาความดี
ความชอบของครูทุกครั้ง

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของอาจารย์ใหญ่ เกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงาน
การจัดกิจกรรมนักเรียน

1. เกี่ยวกับคณะครู

1.1 อาจารย์ใหญ่ 2 โรงเรียนเห็นว่าคณะครูส่วนใหญ่ไม่สนับสนุนการ
จัดกิจกรรมพิเศษนอกเวลาราชการ

1.2 อาจารย์ใหญ่ 2 โรงเรียนเห็นว่าครูไม่ให้ความร่วมมือทุกคนและ
ไปก่อกวนรับผิดชอบในหน้าที่ที่มอบหมาย

1.3 อาจารย์ใหญ่ 1 โรงเรียนเห็นว่าเริ่มมีความคิดแตกแยกกันระหว่าง
ความคิดใหม่และความคิดเก่า

1.4 อาจารย์ใหญ่ 1 ท่านเห็นว่ามียุบบางคนเท่านั้นที่มีความกระตือรือร้น
มีความรับผิดชอบ และมีความคิดริเริ่มที่ดี ส่วนใหญ่มักจะไปใคร่มีความคิดที่จะจ้นออกจาก
จะก่อการกระทำ

2. งบประมาณ อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียน 6 โรงเรียน มีความเห็นว่า
งบประมาณในการจัดมีน้อย ไม่เพียงพอ หาได้ยากและไม่ทันการ และไม่มียงบประมาณ
พิเศษสำหรับการจัดและสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนอีก 2 โรงเรียนไม่มีปัญหาด้าน

การเงิน เนื่องจากมีรายได้พิเศษจากสมาคมครูและผู้นักครอง การจัดหารายได้ของ
คณะกรรมการสภานักเรียน และรายได้จากร้านค้าของโรงเรียน

3. สถานที่และอุปกรณ์ บริเวณสถานที่ของโรงเรียน 6 โรงเรียนไม่เป็น
ปัญหา ส่วนอีก 2 โรงเรียนมีปัญหาบริเวณโรงเรียนคับแคบและอาคารสถานที่เก่า
ไม่ใช่อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และทุกโรงเรียนมีปัญหาเรื่องอุปกรณ์ที่ใช้ใน
การจัดกิจกรรม

4. บุคลากร บุคลากรทุกโรงเรียนมีน้อย และหาได้ยากเพราะผู้ที่มีความ
ชำนาญหรือมีความสามารถมีน้อย และมีบางคนเท่านั้นที่มีความคิดริเริ่มและให้
ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม บางครั้งอาจออกเป็นคำสั่งให้เป็นบุคลากร

5. ผู้นักครอง ผู้นักครองนักเรียน 6 โรงเรียนยังไม่เข้าใจความหมาย
ของกิจกรรมอย่างเพียงพอ คิดว่านักเรียนไม่ไ้เรียนหนังสือจะให้ความร่วมมือ
และไม่ค่อยเข้ามาเกี่ยวข้องกับทางโรงเรียนมากนัก ส่วนผู้นักครองนักเรียนอีก
2 โรงเรียนให้ความร่วมมือดี เพราะทางโรงเรียนได้วางให้ผู้นักครองทราบถึงการ
จัดกิจกรรม และได้ขอความร่วมมือจากผู้นักครองด้วย

6. เวลาในการจัดเป็นชั่วโมงกิจกรรม ส่วนมากมีกิจกรรมนอกเวลาเรียน
ยกเว้นกิจกรรมเกี่ยวกับอนุชาต หรือลูกเสือ ปัญหาที่พบคือ การจัดนอกเวลาเรียน
บางโรงเรียนจัดนานเกินไป ทำให้เป็นปัญหาแก่นักเรียนที่บ้านไกลไม่มีพาหนะกลับ หรือ
กลับไม่สะดวก และบางโรงเรียนจัดในช่วงที่มีเวลาน้อยเกินไป

7. ปัญหาอื่น ๆ ได้แก่ นักเรียนสนใจกิจกรรมทางวิชาการน้อยมาก กิจกรรม
บางกิจกรรมยังไม่ไ้ทำ เพราะไม่มีผู้สนใจ หรือผู้ริเริ่ม และนักเรียนส่วนมากอยากจน
ครูผู้เสียสละอย่างแท้จริงหายาก แม้จะมีการส่งเสริมและกระตุ้น

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนของอาจารย์ใหญ่จาก
แบบสอบถามปลายเปิด

กิจกรรมที่ควรจัดขึ้นเพิ่มเติมจากที่มีอยู่แล้ว คือ ขุนมนูต่าง ๆ กิจกรรมที่
ส่งเสริมให้เด็กมีทักษะ มีความคิดริเริ่มมากที่สุด เช่น กิจกรรมศิลปดนตรี กิจกรรม

เกี่ยวกับเศรษฐกิจและอาชีพ ชุมชนการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ กิจกรรมพัฒนา
ความสะอาดและพัฒนาจิตใจ พร้อมทั้งการจัดให้มีบุคคลากรมากขึ้น

สาเหตุที่ไม่สามารถจัดกิจกรรมดังกล่าวได้เพราะ เวลา บุคคลากร
งบประมาณ บุคคลที่ให้ความสนใจน้อย บางครั้งสถานที่ไม่เอื้ออำนวย นักเรียนขาด
ความกตัญญูเริ่มสร้างดรรชนี เพราะโรงเรียนถือว่ากิจกรรมจะต้องมาจากความกังวลการมอง
นักเรียนและครูส่วนมากยังเป็นแบบเก่า จึงมุ่งให้นักเรียนเรียนในชั้นเรียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบันของ
อาจารย์ใหญ่เห็นว่า ในการจัดให้มีกิจกรรม มักจะมีอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ เพราะยัง
กังวลถึงเรื่องเวลาเรียน และการจัดกิจกรรมทุกอย่างครูมักจะดึงไปหาผลประโยชน์ที่
เด็กจะได้รับเพื่อผลการเรียน ไม่ได้คำนึงถึงการส่งเสริมทักษะของเด็กเอง การจัด
กิจกรรมในเวลาเรียนจะมีปัญหา คือ ครูจะไม่พอใจเกรงว่าจะสอนไม่จบหลักสูตร
และไม่มีการส่งเสริมอย่างแท้จริง กิจกรรมทุกอย่างต้องใช้ทุนทรัพย์ ส่วนมากจึงขาด
งบประมาณที่จะช่วยให้กิจกรรมดำเนินไปด้วยความล้าเร้า ข้อเสนอแนะของอาจารย์ใหญ่
บางประการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมได้แก่

1. ควรจัดกิจกรรมแต่น้อย แต่ดำเนินการให้ได้ผลจริงจังจะดีกว่า
การจัดทำกิจกรรมหลายชนิด แต่ไม่ไฉน
2. กิจกรรมควรจะสนองความต้องการของเด็ก และป็นที่
ปรึกษา
3. ควรกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมแก่เรียนไว้ในแต่ละสัปดาห์
4. กิจกรรมบางอย่างควรสนับสนุน และควรทำความเข้าใจกับ
ผู้ปกครองในวันประชุมพิเศษ และชุมนุมผู้ปกครอง

๕. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของครูและครูที่ปรึกษากิจกรรม
นักเรียนในหมวดนี้แบบสอบถามแบ่งออกเป็นตอน ๆ ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับตัวครู และครูที่ปรึกษา

ตอนที่ 2 ~~เกณฑ์การวัดผล~~ และครูที่ปรึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

ก. ความถี่เห็นว่าการจัดกิจกรรมนักเรียนมีคุณค่าเพียงใด

ข. ความเข้าใจในหลักการของการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ 3 การเข้าร่วมและความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ 4 ปัญหาที่พบในการเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของครูและครูที่ปรึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

จากแบบสอบถามปลายเปิด และแบบสอบถามเฉพาะการดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียน
ของครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับตัวครู

ตาราง 8 แสดงการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียนของครูในโรงเรียน
มัธยมศึกษาจำนวน 160 คน

	จำนวนครูที่ เข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ
สถานักเรียน	20	12.50
ชุมนุมวิชาการ	43	26.88
กิจกรรมกีฬา	38	23.75
การร่วมทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา	67	41.86
กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปและการดนตรี	22	13.75
กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	42	26.25
ชุมนุมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	9	5.63
กิจกรรมเกี่ยวกับการสังคม	48	30.00
กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง	7	4.38

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าครูได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นใน

โรงเรียน กิจกรรมที่ใดเข้าร่วมเป็นส่วนใหญ่ได้แก่ กิจกรรมรณรงค์ในวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมเกี่ยวกับการสังคม รองลงมาได้แก่ ชุมนุมวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปินคนตรี สถานักเรียน และกิจกรรมที่ครูได้มีส่วนร่วมก่อนหน้าน้อยได้แก่ ชุมนุมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และกิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง

ตาราง 9 แสดงหน้าที่ของครูจำนวน 160 คน ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

หน้าที่ของครู	จำนวนครูที่ทำ หน้าที่	คิดเป็นร้อยละ
ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรม	47	29.38
คณะกรรมการหรืออนุกรรมการ	28	17.50
ในฐานะที่เป็นครูสอนวิชานั้น ๆ	57	35.63
ในฐานะที่เป็นครูคนหนึ่งโรงเรียน	63	39.37

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า จำนวน 2 ใน 3 ของครูได้เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะที่เป็นครูคนหนึ่งโรงเรียนและในฐานะที่เป็นครูสอนวิชานั้น ๆ มีครูเพียง 1 ใน 3 ของครูทั้งหมดที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในหน้าที่ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมและคณะกรรมการ หรืออนุกรรมการ

ตาราง 10 แสดงประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับนักเรียนของครู
จำนวน 160 คน และครูที่ปรึกษาจำนวน 60 คน

ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับ นักเรียน	ครู		ครูที่ปรึกษา	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุม	68	42.50	43	71.67
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสภานักเรียน	22	13.75	10	16.67
ควบคุมกีฬา	43	26.88	10	16.67
อื่น ๆ	17	10.25	5	8.33

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ครูได้มีประสบการณ์ทำงานร่วมกับนักเรียนค่อนข้างน้อย เพราะเข้าร่วมในแต่ละด้านมีไม่ถึง 50% ของครูทั้งหมด ส่วนครูที่ปรึกษามากกว่าได้มีประสบการณ์ทำงานร่วมกับนักเรียนโดยเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมคิดเป็นร้อยละ 71.67 และเข้าร่วมทำงานในด้านอื่น ๆ ค่อนข้าง

ตอนที่ 2 เจตนาคติของครูจำนวน 160 คน และครูที่ปรึกษาจำนวน 60 คน
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตาราง 11 แสดงความถี่เห็นของครูและครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้
จากการจัดกิจกรรม

	ครู		ครูที่ปรึกษา	
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s
1. ส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ	3.75	0.82	3.88	0.78
2. สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ครูกับนักเรียน	3.94	0.93	4.00	0.80
3. แนะนำให้รู้จักแนวทางของการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย	3.66	0.93	3.76	0.91
4. แก้ปัญหาค้นหาการปกครองนักเรียนได้	3.35	0.98	3.42	0.91
5. แก้ปัญหาค้นหาความประพฤติของนักเรียน ได้	3.32	0.92	3.43	0.85
6. ช่วยให้นักเรียนรู้จักการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์	3.61	0.99	3.88	0.76
7. ช่วยให้นักเรียนได้ทราบความหนัก ความสนใจและความสามารถของ ตนเอง	3.75	0.89	3.82	0.83
8. สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคม	3.71	0.93	3.82	0.83
9. ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ	3.97	0.76	4.20	0.80

ตาราง 11 (ต่อ)

	ครู		ครูที่ปรึกษา	
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s
10. เตรียมตัวเด็กให้มีประโยชน์แก่ ชุมชน	3.74	0.82	3.92	0.81
11. เป็นโอกาสให้บุคคลภายนอกครูจัก โรงเรียนดีขึ้น	3.75	0.82	3.87	0.83

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูและครูที่ปรึกษาเห็นว่า กิจกรรมนักเรียนให้ประโยชน์มากในค่าน ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ส่งเสริมความรู้ทางความรู้วิชาการ ช่วยให้นักเรียนได้ทราบความถนัดและความสามารถของตนเอง เป็นโอกาสให้บุคคลภายนอกครูจักโรงเรียนดีขึ้น เตรียมตัวเด็กให้มีประโยชน์แก่ชุมชน สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคม รู้จักแนวทางของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และช่วยให้นักเรียนรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเห็นว่ามีความจำเป็นปานกลางในค่าน แก่ปัญหาการปกครองนักเรียน และด้านความประพฤติของนักเรียนได้

ตาราง 12 แสดงความเข้าใจของครูและครูที่ปรึกษาต่อหลักการในการจัด
กิจกรรมนักเรียน

	ครู		ครูที่ปรึกษา	
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s
1. ครูควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน	4.50	0.54	4.60	0.49
2. ครูควรมีความรู้และความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน	4.43	0.66	4.47	0.50
3. ครูที่จะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของชุมนุมควรได้รับการฝึกอบรม	4.21	0.78	4.32	0.65
4. ครูที่จะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของชุมนุมควรมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้พอสมควร	4.50	0.57	4.48	0.50
5. ครูควรมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน	4.09	0.69	4.12	0.67
6. การดำเนินงานและความรับผิดชอบส่วนใหญ่ควรเป็นหน้าที่ของนักเรียน	4.07	0.86	4.06	0.86
7. ความสำคัญของการจัดกิจกรรมอยู่ที่การสนองความต้องการและความสนใจของเด็ก	4.29	0.58	4.28	0.58
8. โรงเรียนควรจัดทำปฏิทินกิจกรรมของแต่ละปีไว้ล่วงหน้า	4.48	0.64	4.53	0.57
9. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่สนใจได้เข้าร่วมจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง	4.41	0.55	4.50	0.50

ตาราง 12 (ต่อ)

	ครู		ครูที่ปรึกษา	
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s
10. ครูควรเป็นกันเองกับนักเรียน	4.22	0.66	4.38	0.67
11. ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนพบ ปัญหา	4.46	0.53	4.53	0.50
12. ครูและนักเรียนควรได้รวมประชุม ปรึกษาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง	4.32	0.61	4.37	0.60
13. เหน็ดเหนื่อยวิธีการดำเนินงานมากกว่าผลที่ จะได้รับ	3.49	1.10	3.55	0.99
14. โรงเรียนควรจัดกิจกรรม โดยคำนึงถึง ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ	4.36	0.65	4.35	0.57
15. ครูทุกคนในโรงเรียนนั้นมีความสำคัญ เท่าเทียมกันต่อการจัดกิจกรรม	4.11	0.82	4.13	0.75
16. กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการ เรียนการสอน	4.19	0.79	4.12	0.69
17. กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการ แนะแนว	3.99	0.73	3.90	0.75
18. กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการ บริหาร	3.91	0.77	3.77	0.77
19. ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ ของการเข้าร่วมกิจกรรม	4.41	0.62	4.40	0.49

ตาราง 12 (ต่อ)

	ครู		ครูที่ปรึกษา	
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s
20. ครูควรมีส่วนช่วยแนะแนวทางใน การตัดสินใจเลือกชุมนุม	4.40	0.80	3.40	1.68

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ครูและครูที่ปรึกษาโดยเฉลี่ยมีความเห็น
 กว้างขวางซึ่งว่า ครูควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน ครูที่จะทำ
 หน้าที่เป็นที่ปรึกษาของชุมนุมควรมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ โรงเรียนควรจัดทำ
 ปฏิทินกิจกรรมของแต่ละปีไว้ล่วงหน้า ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่สนใจได้เข้าร่วม
 กิจกรรมแต่ละครั้ง และครูควรให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหา ส่วนหลักการ
 ด้านต่าง ๆ ครูส่วนมากมีความเห็นด้วย

ตอนที่ 3 การเข้าร่วมและความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียนของครูและ
ครูที่ปรึกษากิจกรรม

ตาราง 13 แสดงความสนใจและการมองเห็นความสำคัญของครูและครูที่ปรึกษา
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

		ทุกครั้ง		บ่อยครั้ง		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ให้ความร่วมมือ	ครู	56	35.00	54	33.75	46	28.75	3	1.86	1	0.63
	ครูที่ปรึกษา	33	55.00	16	26.67	9	15.00	2	3.33	—	—
เฝ้าสังเกตนักเรียน เมื่อมีปัญหา การขัดแย้ง การเข้าร่วม	ครู	27	16.88	51	31.88	63	39.38	10	6.25	9	5.63
	ครูที่ปรึกษา	22	36.67	19	31.67	14	23.33	4	6.67	1	1.67
ติดตามผลงาน ของนักเรียน	ครู	45	28.13	59	36.88	44	27.50	4	2.50	8	5.00
	ครูที่ปรึกษา	27	45.00	19	31.67	12	20.20	1	1.67	1	1.67

ตาราง 13 (ต่อ)

		มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีส่วนสร้าง ความสัมพันธ์ อันดีระหว่าง ครูกับนักเรียน	ครู	19	11.88	76	47.50	54	33.75	7	4.38	4	2.50
	ครูที่ ปรึกษา	9	15.00	30	50.00	19	31.67	-	-	2	3.33

ตาราง 13 (ต่อ)

	มากที่สุด		มาก	ปานกลาง		น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย					
	ความดี	รอยละ		ความดี	รอยละ				ความดี	รอยละ			
5. มีโอกาส วิพากษ์ วิจารณ์ แสดงกวาง คิดเห็น	-5	3.13	52	32.50	59	36.88	27	16.88	10	6.25	7	4.38	
	3	5.00	22	36.67	22	36.67	7	11.67	4	6.67	2	3.33	
6. ศึกษาความชอบการและความสนใจของนักเรียน													
							ครู		ศึกษา				ไม่ได้อีก
									ความดี <th>รอยละ</th> <th>ความดี</th> <th>รอยละ</th>	รอยละ	ความดี	รอยละ	
									123	76.88	37	23.13	
							ครูที่ปรึกษา		51	85.00	9	15.00	

ตาราง 13 (ต่อ)

		ทราบ		ไม่ทราบ	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
7. ทราบการดำเนินงานและปัญหา ในการจัดกิจกรรมนักเรียน	ครู	133	83.13	27	16.87
	ครูที่ปรึกษา	54	90.00	6	10.00

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า

1. ครูส่วนมากให้ความร่วมมือให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม และติดตามผลงานของนักเรียนได้ทำบ่อยครั้ง แต่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ได้ให้ความร่วมมือ ให้คำปรึกษา และติดตามผลงานของนักเรียนทุกครั้ง (ข้อ 1, 2, 3)
2. การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ครูและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ได้มีส่วนกระทำมาก แต่การมีโอกาสนักเรียนวิจารณ์และแสดงความคิดเห็นนั้นได้มีโอกาสนำพอประมาณ (ข้อ 4, 5)
3. ครูและครูที่ปรึกษาส่วนมากได้ศึกษาความต้องการและความสนใจของนักเรียน ตลอดจนทราบถึงการดำเนินงาน และปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน (ข้อ 6, 7)

ตอนที่ 4 ปัญหาที่ครูและครูที่ปรึกษาพบและไม่พบในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตาราง 14 แสดงถึงปัญหาที่ครูและครูที่ปรึกษาพบและไม่พบในการจัดกิจกรรมนักเรียน

		เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม	ครู	74	46.25	86	53.75
	ครูที่ปรึกษา	23	38.33	37	61.67
2. พบว่าผลการเรียนของนักเรียนถดถอยลง	ครู	117	73.13	43	26.88
	ครูที่ปรึกษา	27	45.00	33	55.00
3. ไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน	ครู	69	43.13	91	56.88
	ครูที่ปรึกษา	22	36.67	38	63.33
4. กิจกรรมไม่ทำให้เกิดประโยชน์นัก	ครู	58	36.25	102	63.75
	ครูที่ปรึกษา	20	33.33	40	66.67

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าประมาณ 3 ใน 4 ของครูพบว่าการจัดกิจกรรมก่อให้เกิดปัญหาผลการเรียนของนักเรียนถดถอยลง ส่วนการไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการบ่งไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน และกิจกรรม

ไม่ทำให้เกิดประโยชน์อันใด ก่อให้เกิดปัญหาไม่ถึง 50%

ครูที่ปรึกษาได้พบว่า การไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของกํารจัดกิจกรรม ผลการเรียนของนักเรียนลดลง การไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมและกิจกรรมไม่ทำให้เกิดประโยชน์ ก่อให้เกิดปัญหาไม่ถึง 45%

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนจากแบบสอบถามปลายเปิด

ครูส่วนมากเห็นว่าการจัดกิจกรรมนักเรียนมีประโยชน์ต่อนักเรียน และช่วยพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นจึงมีครูบางคนที่เห็นว่าควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจากที่โรงเรียนได้มีอยู่แล้ว กิจกรรมที่ทองการจัดเพิ่มเติมได้แก่

1. กิจกรรมนิทรรศการเกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. ชุมนุมกิดป และวัฒนธรรมไทย
3. กิจกรรมทางศาสนา
4. ชุมนุมทองสนุก
5. กิจกรรมละคร และดนตรี และนาฏศิลป์
6. กิจกรรมต่อต้านยาเสพติด
7. กิจกรรมสถานักเรียน ความคุมความประพฤติของนักเรียน
8. กิจกรรมสหนทาการ และทัศนศึกษา
9. กิจกรรมการแนะแนว
10. กิจกรรมกีฬา กีฬาสี การแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ
11. กิจกรรมศิลปการ่าง ได้แก่ ่างไม้ ่างโลหะ ่างไฟฟ้า-วิทยุ
12. กิจกรรมโสตทัศนศึกษา ฉายรูป การกระจายเสียงตามสาย
13. ชุมนุมวิชาการ ชุมนุมภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์
14. กิจกรรมอาสาพัฒนา และบำเพ็ญประโยชน์
15. ชุมนุมหนังสือพิมพ์
16. ชุมนุมการพูด อภิปราย

17. ชุมชุมประเพณีกรรม
18. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย
19. สหกรณ์ร้านค้าของครูและนักเรียน
20. ชุมชุมบุวกลีกร

สาเหตุที่โรงเรียนยังไปได้จัดชุมนุมต่าง ๆ เหล่านี้ ครูและอาจารย์ต่างมีความนึกเห็นว่าเนื่องมาจาก

ประการแรก ผู้บริหารบางโรงเรียนขาดการสนับสนุนอย่างจริงจัง และมีความนึกสับสนว่า หากมีการจัดกิจกรรมมากขึ้น จะทำให้นักเรียนมีผลการเรียนต่ำลง เพราะเอาใจใส่กิจกรรมมากเกินไป และผู้บริหารบางคนอาจจะไม่เห็นความสำคัญ และความกระตือรือร้นจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้น เช่น การจัดตั้งสภานักเรียน กลัวว่าการบริหารงานจะไม่ได้ผล และกลัวเกิดความวุ่นวายในการเลือกตั้ง อีกประการหนึ่งทางโรงเรียนไม่ได้ศึกษาถึงความต้องการของนักเรียนว่ามีความต้องการกิจกรรมอะไรเพิ่มเติมและไม่ยอมรับข้อเสนอของครูและนักเรียน

ประการที่สอง ใต้แก่การดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียน ยังขาดการประสานงานที่กระชับ ผู้บริหาร ครู นักเรียน เช่น การขาดผู้นำที่ดีที่จะเป็นผู้ริเริ่มจัดตั้งกิจกรรม ขาดครูที่ปรึกษาของแต่ละกิจกรรม และครูบางคนขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ ในการดำเนินงานจะต้องอาศัยการร่วมมือจากหลายฝ่าย แต่ความพร้อมและความนึกเห็นของแต่ละสายวิชาไปก้อยจะตรงกัน และครูบางคนเห็นว่าเป็นการเพิ่มขึ้น เพราะต้องรับผิดชอบทั้งงานด้านการสอนและควบคุมกิจกรรมเกี่ยวกับตัวนักเรียน ครูบางคนก็เห็นว่า นักเรียนให้ความสนใจในกิจกรรมและมีส่วนร่วมทำงานน้อย ซึ่งเป็นเพราะนักเรียนส่วนมากอยู่ต่างอำเภอ ไม่มีเวลาร่วมทำกิจกรรม และจำนวนนักเรียนมีมากเกินไป การควบคุมดูแลของครูไม่ทั่วถึง การทำงานของนักเรียนยังไม่มีอิสระอย่างเพียงพอ ทำให้เด็กไม่ค่อยจะมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่ ๆ ขึ้น

ประการที่สาม ได้แก่ ขาดทุนทรัพย์ในการจัดกิจกรรม เพราะว่าทางโรงเรียนไม่ค่อยส่งเสริมในการจัดหาเงินรายได้ เช่น การจัดงานแสดง เช่น คอนเสิร์ต การจัดฉายภาพยนตร์ กลับเห็นว่าเป็นภาระที่คงมีความรับผิดชอบไม่ค่อยคุ้มค่า

ประการที่สี่ ได้แก่ เวลาในการจัดกิจกรรม ครูส่วนมากมีความเห็นว่าไม่ค่อยจะมีเวลาสำหรับการเข้าร่วม หรือควบคุมดูแลการจัดกิจกรรม เพราะต้องมีส่วนตัวที่บ้าน และงานสอนมากอยู่แล้ว หากมีการจัดกิจกรรมมากขึ้นนอกเวลาเรียนแล้วจะเกิดความลำบากมากยิ่งขึ้น

* ประการที่ห้า สถานที่และอุปกรณ์ ครูบางโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนอยู่ห่างไกลจากแหล่งชุมนุมชนมากเกินไป ทำให้ลำบากแก่ตัวครู นักเรียน และบุคลากรที่จะมาร่วมกิจกรรม และในการขนอุปกรณ์ต่างๆ ก็ทำได้ลำบาก ทั้งนี้เพราะขาดพาหนะรองรับส่ง และเห็นว่าอุปกรณ์ที่ทางโรงเรียนมีอยู่ยังไม่พอเพียงกับกิจกรรมที่มีอยู่แล้ว หากจัดกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น ก็จะทำให้กิจกรรมนั้นไม่มีประโยชน์เท่าที่ควร

ในด้านบุคลากรที่จะสาธิตและให้ความรู้ความชำนาญเฉพาะของแต่ละกิจกรรม ยังมีน้อยหรือยังไม่มีเลย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่มีอยู่แล้วในโรงเรียน ครูบางคนเห็นว่ากิจกรรมที่มีอยู่คืออยู่แล้ว และมีกิจกรรมมากพอกับงบประมาณ สมควรต้องการหรือความสนใจของนักเรียน ของครู อยู่แล้ว แต่ครูบางโรงเรียนเห็นว่ากิจกรรมนั้นน้อยเกินไป ไม่สนองกับความต้องการของนักเรียน มีความเห็นว่าควรที่จะจัดกิจกรรมเพิ่มเติมมากขึ้น ดังที่กล่าวไว้ข้างบนแล้ว และมีครูอาจารย์บางคนเห็นว่ากิจกรรมที่มีอยู่แล้วยังมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการที่ควรจะได้มีการแก้ไข เช่น การบริหารงานมีข้อบกพร่องอยู่มาก ทำให้มีผลเสียถึงการปกครองและการจัดกิจกรรมนักเรียน ครูส่วนใหญ่ไม่เอาใจใส่ ไม่เห็นความสำคัญและหย่อนยานในความรับผิดชอบ กิจกรรมของนักเรียนจึงเป็นแบบช่วยตัวเอง ทำให้ขาดวิธีการและหลักการที่ดี นักเรียนจึงขาดความร่วมมือและขาดศรัทธาในตัวครู การจัดกิจกรรมขาดการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบ

ถึงจุดประสงค์ เช่น กิจกรรมสถานักเรียน นักเรียนหลาย ๆ คนยังไม่ค่อยเข้าใจ เมื่อมีการประชุมกันมักจะมีการถกเถียงกันนอกเรื่อง ทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์และหาความวุ่นวายให้แก่สมาชิกบางคน และกิจกรรมบางอย่างทางโรงเรียนมอบหมายให้สถานักเรียนดำเนินงานผิดเป้าหมาย และยังขาดความรับผิดชอบ ทางโรงเรียนขาดการติดตามผลงาน จึงทำให้สมาชิกบางคนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อสถานักเรียน ในค่านการดำเนินงานนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมมากเท่าที่ควร เพราะมองไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม และมองไม่เห็นว่าการกิจกรรมจะสัมพันธ์กับการเรียนการสอน และมีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตอย่างไร จึงทำให้กิจกรรมนั้น ๆ ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การดำเนินงานของนักเรียนบางครั้งเฉื่อยชา เพราะขาดกฎที่ปรึกษาที่จะให้คำแนะนำ กิจกรรมบางชนิดนักเรียนเห็นว่าเป็นการบังคับและยุ่งเหยิง เช่น กิจกรรมอนุภาค และลูกเสือ และการจัดกิจกรรมบางอย่างมุ่งชื่อเสียงของโรงเรียนมากเกินไป

ครูและอาจารย์ได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมในโรงเรียนว่าหากโรงเรียนต้องการจะจัดให้ไ้ผลแล้ว ควรจะ

1. การจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงผลประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับมากกว่าที่ครูคิดว่าจะเป็นผลงานที่ดีเด่นของครู และการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งต้องให้มีความหมาย และไม่ควรถูกจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ กัน จะทำให้กิจกรรมไม่เป็นที่สนใจของนักเรียน และทำให้เสียเวลากว้าง

2. ผู้บริหารและครูควรจะมีความจริงใจในการรับผิดชอบร่วมกัน สร้างกฎเกณฑ์ ทัศนคติที่ดี และช่วยกันแก้ปัญหาพร้อมกับนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความรักและมองเห็นการร่วมกิจกรรมมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นในการทำงานร่วมกัน

3. ผู้บริหารควรจะได้รับฟังข้อคิดต่าง ๆ ที่มีผู้เสนอ แล้วพิจารณาว่าสิ่งใดควรจัดทำ ก็ควรจะได้ปรึกษาหารือวางแผนงานจัดทำต่อไป ส่วนที่ยังทำไม่ได้

ก็ควรช่วยกันคิดหาช่องทางเพื่อที่จะให้บรรลุผลแม้จะไม่ค่อยคืบก็ควรจะทำสอง เพื่อจะได้มีประสบการณ์นำไปแก้ไขปรับปรุงครั้งต่อไปได้ และก่อนที่จะจัดทำกิจกรรมใด ๆ ผู้บริหารควรจะต้องชี้แจงหรือแนะนำให้ครู อาจารย์ ตลอดจนนักเรียนได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และความสำคัญของกิจกรรมนั้นเสียก่อน แล้วจึงจัดทำกิจกรรมนั้น ๆ ขึ้นมา

4. ในการจัดกิจกรรมควรจะได้มีการวางแผนงานล่วงหน้า โดยมีครูที่ปรึกษา และคณะกรรมการนักเรียน เตรียมงาน เช่น การประชาสัมพันธ์แจ้งวัตถุประสงค์ของการจัด เวลาที่จัด อุปกรณ์ที่จะต้องขอความร่วมมือจากสมาชิก การมอบหมายหน้าที่แก่สมาชิกให้ทั่วถึงกัน และมีการประเมินผลการทำงานให้สมาชิกทราบด้วย

5. ทางโรงเรียนและคณะกรรมการนักเรียนควรหาวิธีการกระตุ้นขวัญให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมอยู่เสมอ เช่น ใ้แก่การแสดงผลงานของนักเรียน การให้รางวัลแก่เด็กที่มีผลงานดีเด่น หรือทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ควรจะได้มีการประชุมเพื่อให้ทราบความเป็นไปของการดำเนินงานของกิจกรรม และควรมีการออกประกาศการประชุม เพื่อให้ทราบความเป็นไปของการดำเนินงานของกิจกรรม และควรมีการออกประกาศวิพากษ์วิจารณ์ด้วยเสียงตามสายในเวลาหยุดพัก

6. กิจกรรมที่จัดขึ้นควรจะเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกตามความสนใจ และเป็นกิจกรรมที่เด็กมีส่วนเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน หรือสิ่งแวดล้อมที่เด็กได้มีส่วนเกี่ยวข้องในสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้ควรจะมีการแนะแนวให้เด็กได้ทราบถึงความสามารถของตนเอง และเลือกเข้าร่วมชุมนุมที่ตนชอบและสนใจ

7. ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูได้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน และควรให้โอกาสครูและคณะกรรมการนักเรียนได้ไปเยี่ยมชมกิจการของโรงเรียน และนำมาปรับปรุงกิจกรรมที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น

8. ครูควรให้ความร่วมมือทำงานกับเด็กด้วยความเต็มใจ และควรให้กำลังใจแก่การทำงานของเด็ก ไม่ควรถือเอาความคิดเห็นของครูเป็นใหญ่ ควร

เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นตามระบอบประชาธิปไตย โดยมีครูเป็นผู้คอย
แนะนำ และวางแนวทางที่ไว้

9. ทางโรงเรียนควรจะจัดหาพาหนะ รถมอเตอร์ไซด์ ครู และนักเรียน
ในการจัดกิจกรรมที่ต้องใช้เวลานาน เช่น ในตอนเย็น หรือในตอนกลางคืน และควร
จะขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการรักษาความปลอดภัย

10. ผู้บริหารควรจัดสรรแบ่งงานให้ครูรับผิดชอบโดยทั่วถึง และการ
จะวางตัวบุคคลให้เหมาะสมกับความสามารถ หรือความต้องการของครูด้วย ไม่ควรออก
เป็นคำสั่ง ในการรับมอบหมายงาน

ความคิดเห็นและวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียนเฉพาะครูที่ปรึกษากิจกรรม
นักเรียนจำนวน 60 คน

ตาราง 15 แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน

	พอใจ		เฉย ๆ		ไม่พอใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความรู้สึกหลังจากได้รับเลือก เป็นครูที่ปรึกษากิจกรรม นักเรียน	44	73.33	15	25.00	1	1.67
	เหมาะสม		ไม่แน่ใจ		ไม่เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ความคิดเห็นว่าตนเองมีความ เหมาะสมกับหน้าที่ที่ ปรึกษา	25	41.67	32	53.33	3	5.00

ตาราง 15 (ต่อ)

	สนับสนุนมาก		สนับสนุนบางกิจกรรม		สนับสนุนน้อยมาก		ไม่สนับสนุนเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. ผู้บริหารได้ให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานของตนเอง	19	31.67	28	46.67	9	15.00	4	6.67
					ได้		ไม่ได้	
					จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. การเป็นที่ปรึกษากิจกรรมนั้นได้รับการพิจารณาถึงความชอบพิเศษหรือไม่					10	16.67	56	93.33
					เพียงพอ		ไม่เพียงพอ	
					จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. ความคิดเห็นว่ากิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียนส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างเพียงพอหรือไม่					25	41.67	35	58.33

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า ครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนส่วนมากมีความรู้สึกพอใจ เมื่อได้รับเลือกเป็นที่ปรึกษา แต่ไม่แน่ใจตนเองว่ามีความเหมาะสมกับหน้าที่ที่ปรึกษา และเห็นว่าผู้บริหารให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานของตนเองมากพอสมควร โดยเฉพาะการสนับสนุนในบางกิจกรรม (ข้อ 1, 2, 3)

ครูที่ปรึกษาร้อยละ 93.33 พบว่า การเป็นที่ปรึกษากิจกรรมนั้นไม่ได้รับการพิจารณาความดีความชอบ และได้ส่งผลงานก็เห็นว่ากิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียนยังส่งเสริมพัฒนาการของเด็กยังไม่เพียงพอ (ข้อ 4, 5)

ตาราง 16 แสดงการดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียนของครูที่ปรึกษา
60 คน

	อาจารย์ใหญ่ แต่งตั้ง		นักเรียนเสนอ ให้แต่งตั้ง		สมัครใจรับ หน้าที่		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. วิธีการที่ได้รับ หน้าที่เป็นที่ ปรึกษากิจกรรม	10	16.67	20	33.33	16	26.67	14	23.33
	อาจารย์ใหญ่		ครูที่ปรึกษา		คณะกรรมการ นักเรียน		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ผู้มีอำนาจในการ วางนโยบายการจัดกิจกรรม นักเรียน	12	20.00	19	31.67	29	48.33	-	-

ตาราง 16 (ต่อ)

	เกือบทุกครั้ง		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนของตัวครูเองเมื่อมีการจัดอบรม	5	8.33	11	18.33	6	10.00	38	63.33
	ปีละครั้ง		เทอมละครั้ง		เดือนละครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. การจัดอบรมเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียน	5	8.33	22	36.67	19	31.67	14	23.33
					ทำ		ไม่ทำ	
					จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. การทำปฏิทินกิจกรรมประจำปีของโรงเรียน					43	71.67	17	28.33

ตาราง 16 (ต่อ)

	เสมอ		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. การประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบเพื่อเป็นการเตรียมนักเรียนให้เข้าใจก่อนที่จะมีการจัดกิจกรรมนักเรียน	20	33.33	23	38.33	13	21.67	4	6.67
7. การเข้าร่วมประชุมปรึกษา กับคณะกรรมการนักเรียนเมื่อมีการประชุม	ทุกครั้ง		เกือบทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	15	25.00	19	31.67	19	31.67	7	11.67

ตาราง 16 (ต่อ)

	เชิญมาเกือบ ทุกครั้ง		เชิญบางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. การเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยาย นอกมหาวิทยาลัยเมื่อ มีการจัดกิจกรรม แต่ละครั้ง	3	5.00	22	36.67	16	26.67	19	31.67
	จัดเสมอ		จัดบางครั้ง		จัดนานๆครั้ง		ไม่เคยจัดเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9. การพานักเรียนไป เยี่ยมชมกิจกรรม ของโรงเรียนอื่น	-	-	20	33.33	17	28.33	23	38.33
	เป็นประจำ		บางครั้ง		ไม่เคยเลย		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10. การบันทึกผลงานและ ปัญหาการจัดกิจกรรม นักเรียนในแต่ละครั้ง	18	30.00	30	50.00	12	20.00	-	-

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่า

1. การดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียน ครูส่วนมากได้รับหน้าที่เป็นที่ปรึกษา โดยวิธีการที่นักเรียนเสนอให้ทางโรงเรียนแต่งตั้ง และครูสมัครใจรับหน้าที่ ส่วนการวางแผน

นโยบายการจัดกิจกรรมเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการนักเรียนและครูที่ปรึกษา (ข้อ 1, 2)

2. ครูที่ปรึกษาร้อยละ 63.33 ไม่เคยได้เข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนเลย นอกนั้นได้รับการอบรมบ้าง และการจัดการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมของโรงเรียน ส่วนมากมักจัดเพียงเทอมละครั้ง เดือนละครั้ง และที่ไม่ได้จัดให้มีการอบรมเลย คิดเป็นร้อยละ 23.33 (ข้อ 3, 4)

3. การวางแผนงานการจัดทำปฏิทินกิจกรรมประจำปีของโรงเรียนและการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมประมาณ 3 ใน 4 ของครูที่ปรึกษาได้จัดทำขึ้น และการเข้าร่วมประชุมปรึกษากับคณะกรรมการนักเรียนได้เข้าร่วมประชุมมากพอสมควร (ข้อ 5, 6, 7)

4. การเชิญวิทยากรภายนอกมาร่วมงานเมื่อมีการจัดกิจกรรมนักเรียนส่วนมากได้เชิญมาเป็นบางครั้ง และไม่เคยเชิญมาเลย คิดเป็นร้อยละ 31.67 สำหรับการพานักเรียนไปเยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนอื่น ครูที่ปรึกษาประมาณ 2 ใน 3 ได้จัดบางครั้ง และนาน ๆ ครั้ง และไม่เคยจัดเลย คิดเป็นร้อยละ 38.33 (ข้อ 8, 9)

5. การบันทึกผลงานและปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน ครึ่งหนึ่งของครูที่ปรึกษาได้บันทึกเป็นบางครั้ง บันทึกเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และไม่เคยบันทึกเลยร้อยละ 20.00

ความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนจากแบบสอบถาม
ปลายเปิด

นอกจากกิจกรรมที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้นแล้ว ครูที่ปรึกษาบางส่วนเห็นว่าควรจัดกิจกรรมต่อไปนี้เพิ่มเติม ได้แก่

1. สหกรณ์ขายของและร้านค้าของโรงเรียน
2. กิจกรรมไถ่บาป ปาฐกถา
3. กิจกรรมเผยแพร่ความรู้ ข่าว และเหตุการณ์ปัจจุบัน
4. ชุมนุมอนุรักษ์ธรรมชาติ
5. ชุมนุมวัฒนธรรม ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี

6. กิจกรรมการพัฒนาโรงเรียนและสถานที่ที่สำคัญ
7. กิจกรรมการประดิษฐ์สิ่งของ
8. กิจกรรมการสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
9. ชุมนุมวิชาการ ได้แก่ ชุมนุมภาษาอังกฤษ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคม
10. การไปทัศนศึกษา
11. ชุมนุมเกษตรกรรม
12. กิจกรรมเผยแพร่ประชาธิปไตย

ความคิดเห็นของครูที่ปรึกษากิจกรรมว่าเหตุที่ทางโรงเรียนยังไม่สามารถจัดกิจกรรมเหล่านี้เพิ่มเติมก็เพราะ ผู้บริหารไม่เข้าใจ และไม่ได้ศึกษาความต้องการของนักเรียนมากพอ ผู้บริหารไม่ได้สนับสนุนในด้านการเงิน และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนยังไม่อำนวยให้ เช่น งบประมาณไม่สนใจกิจกรรมของเด็กนักเรียน เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย เพราะหลักสูตรไม่เอื้ออำนวยให้ เนื้อหาวิชาที่จะต้องศึกษาภายในห้องเรียนมากเกินไป นักเรียนยังขาดความรู้ฝึกหัดในหน้าที่ และยังไม่รู้จักคำว่าประชาธิปไตยที่แท้จริงว่ามีขอบเขตอย่างไร นักเรียนส่วนใหญ่และคณะกรรมการนักเรียนมักจะให้ความสนใจต่อกิจกรรมเฉพาะในระยะแรก ส่วนในระยะต่อมาก็ไม่มีกิจกรรมอะไร ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งนั้นจะต้องอาศัยงบประมาณด้วย แต่งบประมาณที่มีอยู่แล้วมีน้อยไม่พอที่จะจัดเพิ่มขึ้นมาก อีกประการหนึ่งบุคลากรที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ในด้านต่าง ๆ มีน้อยเพราะอยู่ในต่างจังหวัด เช่น เหตุการณ์ในปัจจุบันได้แปรผันเปลี่ยนไปจึงทำให้มองเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย แต่บุคลากร ผู้ที่มีความรู้ไม่ค่อยจะมี หากจัดกิจกรรมขึ้นก็จะเป็นการสูญเปล่า

สำหรับการจัดกิจกรรมที่มีอยู่แล้วในโรงเรียน ครูที่ปรึกษาได้มีความคิดเห็นต่าง ๆ กันว่า กิจกรรมที่มีพอเพียงกับความต้องการของนักเรียนของครูอยู่แล้วไม่ควรจัดเพิ่มเติมเพราะกิจกรรมที่มีอยู่ยังมีขอบเขตอยู่หลายประการที่ทำให้กิจกรรมนั้น

ไม่เกิดประโยชน์แก่นักเรียนเท่าที่ควร ไก่แก่ ครูและอาจารย์ยังไม่ให้ความเอาใจใส่ หรือสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ เท่าที่ควร โดยเล็งเห็นว่าเป็นการเสียประโยชน์และเป็นภาระแก่ครูที่จะต้องเอาใจใส่ควบคุมดูแล ขาดครูผู้เสียสละกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญาในการร่วมกิจกรรมอย่างแท้จริง ในวางตัวบุคคลเป็นที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน ครูที่ปรึกษาบางโรงเรียนเห็นว่าการแต่งตั้งครูที่ปรึกษายังไม่เหมาะกับงาน ทั้งนี้เพราะการแต่งตั้งนั้น อาจารย์หัวหน้าสายวิชาเป็นผู้แต่งตั้ง ไม่ใช่สมัครเข้ารับงานตามความสามารถของตนเอง

ในด้านการดำเนินงานนั้น ผู้บริหารบางท่าน ส่งเสริมการจัดเฉพาะในระยะแรกเท่านั้น การทำงานของคณะกรรมการนักเรียนและครูที่ปรึกษายังขาดการประสานงานที่ดี ในบางครั้ง ความร่วมมือและความสนใจของนักเรียนในบางกิจกรรมมีน้อย เห็นว่าควรจะต้องปรับปรุงปัญหาเหล่านี้เสียก่อนและมีข้อเสนอแนะไว้หลายประการ คือ การจัดกิจกรรมในโรงเรียนควรที่จะจัดเฉพาะกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อนักเรียน และโรงเรียนอย่างแท้จริง ไม่ควรที่จะจัดมากเกินไป ผู้บริหารควรที่จะส่งเสริมกิจกรรมที่มีอยู่แล้วอย่างเสมอต้นเสมอปลาย และมีความเห็นว่าการจะมีการแก้ไขหลักสูตรที่มีอยู่ ควรจะให้ มีทฤษฎีและการปฏิบัติพอ ๆ กัน เพราะทำให้ครูเป็นห่วงกลัวจะสอนไม่จบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ และเห็นว่าไม่ควรจะใช้ระเบียบที่เข้มงวดเกินไปสำหรับการส่งเสริมกิจกรรม ควรให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความพอใจของนักเรียน และครูอาจารย์ควรจะมี ล้วนร่วมกิจกรรมนักเรียนมากยิ่งขึ้น และควรส่งเสริมให้ครูไปอบรมหรือดูงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนเสมอ ๆ

ความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาบางส่วนเห็นว่ากิจกรรมภายในโรงเรียนควรจะมี เพิ่มขึ้นเพราะจำนวนนักเรียนมีมาก บางคนไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ทำให้ขาดความผูกพันกับหน้าที่ของโรงเรียน สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับเวลาที่จัดนั้น ควรจะจัดทำให้พอเหมาะกับสภาพและความต้องการของนักเรียน

ค. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน
ในหมวดนี้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ชนิดของกิจกรรมที่นักเรียนเข้าร่วม
และวิธีการเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 2 เจตนาของนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม
นักเรียน

ก) ความคิดเห็นว่ากิจกรรมนักเรียนมีคุณค่าเพียงใด

ข) ความเข้าใจในหลักการของการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ 3 การเข้าร่วมและความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ 4 ปัญหาที่พบในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นจากแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 ชนิดของกิจกรรมที่เข้าร่วม และวิธีการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 17 แสดงชนิดของกิจกรรมที่นักเรียนจำนวน 320 คน และ
คณะกรรมการนักเรียนจำนวน 70 คน เข้าร่วม

กิจกรรมที่จัดในโรงเรียน	จำนวนนักเรียน ที่เข้าร่วม		จำนวนคณะกรรมการ นักเรียนที่เข้าร่วม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานักเรียน	34	10.63	39	55.71
2. ชุมชมวิชาการ	167	52.19	48	68.57
3. กิจกรรมกีฬา สุขภาพ อนามัย	153	47.81	45	64.29
4. การร่วมทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา	218	68.13	50	71.43
5. กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปดนตรี	132	41.25	39	55.71
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	193	60.31	37	52.85

ตาราง 17 (ต่อ)

กิจกรรมที่วัดในโรงเรียน	จำนวนนักเรียน ที่เข้าร่วม		จำนวนคณะกรรมการ นักเรียนที่เข้าร่วม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. ชุมนุมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	129	40.31	22	31.43
8. กิจกรรมเกี่ยวกับสังคม เช่น การพัฒนา อยู่ค่ายพักแรม	182	56.88	47	67.14
9. กิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง	50	15.63	7	10.00
10. อื่น ๆ				

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่านักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ส่วนใหญ่ได้แก่ กิจกรรมการร่วมทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ชุมนุมวิชาการ รองลงมาได้แก่ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและดนตรี ชุมนุมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และกิจกรรมที่นักเรียนเข้าร่วมเป็นส่วนน้อยได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง และสภานักเรียน

จากกลุ่มตัวอย่างของคณะกรรมการนักเรียน กิจกรรมส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมได้แก่ กิจกรรมร่วมทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา ชุมนุมวิชาการ กิจกรรมเกี่ยวกับสังคม กิจกรรมกีฬา สภานักเรียน กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและดนตรี กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมที่ได้เข้าร่วมน้อยได้แก่ ชุมนุมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และกิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง

ตาราง 18 แสดงตำแหน่งหน้าที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนและ
คณะกรรมการนักเรียน

ตำแหน่งหน้าที่	นักเรียน		กรรมการนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประธาน	4	1.25	22	31.43
กรรมการ	34	10.63	41	58.57
สมาชิก	210	65.63	28	40.00
ไม่ได้เป็นสมาชิกแต่เข้าร่วม เพราะสนใจ	143	44.60	8	11.43

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนมากได้เข้าร่วมกิจกรรมในตำแหน่งสมาชิก รองลงมาได้แก่ ไม่ได้เป็นสมาชิกแต่เข้าร่วมเพราะสนใจ กรรมการ และตำแหน่งประธานมีเพียงเล็กน้อย และคณะกรรมการนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนมากในตำแหน่งกรรมการ รองลงมาได้แก่สมาชิก ประธาน และไม่ได้เป็นสมาชิก แต่เข้าร่วมเพราะสนใจ

ตาราง 19 แสดงการวัด และวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน และ
คณะกรรมการนักเรียน

		สนใจ		มีความถนัดและ ความสามารถ		ทางโรงเรียน บังคับ		ตามเพื่อน		อื่น ๆ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุของการ เข้าร่วมกิจกรรม คิงคาลาข้างต้น	นักเรียน	261	60.98	101	23.60	33	7.71	18	4.21	15	3.50
	กรรมการ	57	61.29	21	22.58	2	2.15	4	4.30	9	9.68
				สมัคร		จับฉลาก		ทางโรงเรียน กำหนดให้		อื่น ๆ	
				จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการที่นักเรียนเข้าร่วม กิจกรรมหรือเป็นสมาชิก		นักเรียน		278	81.76	6	1.76	46	13.53	10	2.94
		กรรมการ		51	72.86	—	—	10	14.29	9	12.86
		เรียนดี		ความประพฤติดี		มีความสามารถ พิเศษ		จำกัดอายุ ชั้นเรียน		ไม่จำกัดลักษณะ ใด ๆ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การกำหนดคุณสมบัติของสมาชิก ของชุมนุมที่ นักเรียนสังกัด อยู่	นักเรียน	44	10.11	81	18.62	91	20.92	15	3.45	204	46.90
	กรรมการ	11	10.48	25	23.81	20	19.05	8	7.62	41	39.05

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนมาก
ได้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ รองลงมาได้แก่ มีความถนัดและความสามารถพิเศษ

ส่วนการที่โรงเรียนบังคับ และเข้าร่วมกิจกรรมตามเพื่อนมีเพียงเล็กน้อย และวิธีการที่นักเรียนเข้าร่วมเป็นสมาชิกนั้นส่วนมากเข้าร่วมกิจกรรมโดยการสมัคร

ชุมนุมต่าง ๆ ส่วนมากไปก่อยกกำหนดคุณสมบัติของสมาชิก แต่มีบางชุมนุมที่จำกัดลักษณะคุณสมบัติพิเศษ เช่น เวที เวที ความประพฤติ มีความสามารถพิเศษ และที่กำหนดไว้ว่า ว่ากัศอายุและชั้นเรียน มีเพียงเล็กน้อย

ตอนที่ 2 เจตนาคิของนักเรียนและกรรมการนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตาราง 20 แสดงความคิดเห็นของนักเรียน และกรรมการนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

รายการความคิดเห็น	นักเรียน		กรรมการนักเรียน	
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s
1. ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น	3.13	0.76	2.91	1.00
2. รู้จักทางานร่วมกับผู้อื่นได้ดี	3.84	0.74	3.97	0.80
3. เป็นคนมีเหตุผล	3.50	0.82	3.83	0.74
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.43	0.90	3.86	0.84
5. รู้ความสามารถและความสนใจของตนเอง	3.70	0.85	3.81	0.82
6. สามารถแก้ปัญหาของตนเองและผู้อื่นได้	3.17	0.83	3.53	0.77
7. ผ่อนคลายความตึงเครียด	3.61	1.05	3.21	1.03
8. เพิ่มพูนความรู้และความชำนาญของการที่จะออกไปประกอบอาชีพ	3.38	1.01	3.46	1.07

ตาราง 20 (ต่อ)

รายการความคิดเห็น	นักเรียน		กรรมการนักเรียน	
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s
9. มีความเป็นตัวของตัวเอง เชื่อมั่นใน ตนเอง	3.78	0.82	3.83	1.09
10. ช่วยแก้ปัญหาความประพฤตินักเรียน	3.11	0.98	3.07	1.05
11. เผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียน	3.72	1.00	3.77	0.94
12. เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับ นักเรียน	3.82	0.98	3.66	1.10
13. ได้เรียนรู้การทำงานตามระบอบ ประชาธิปไตย	3.44	0.87	3.50	0.99
14. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.65	0.87	3.50	0.86
15. มีความผูกพันและรักโรงเรียนมากขึ้น	3.90	0.92	3.90	0.90

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของนักเรียน ปรากฏว่ากิจกรรมนักเรียนมีประโยชน์มาก ในด้าน รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เป็นคนมีเหตุผล มีความสามารถและความสนใจของตนเอง ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด มีความเชื่อมั่นในตนเอง เผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียน เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และมีความผูกพันและรักโรงเรียนมากขึ้น นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์เอามากในด้านการให้ผลการเรียนดีขึ้น มีความริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาของตนเองและผู้อื่นได้ เพิ่มพูนความรู้และความชำนาญของการที่จะออกไปประกอบอาชีพ ได้เรียนรู้การทำงานตามระบอบประชาธิปไตย และช่วยแก้ปัญหาความประพฤตินักเรียน

คณะกรรมการนักเรียนมีความคิดเห็นว่าประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียน มีผลต่อนักเรียนมากในด้าน การรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นคนมีเหตุผล มีความกิริเริ่มสร้างสรรค์ รู้ความสามารถและความสนใจของตนเอง สามารถแก้ปัญหาของตนเอง และผู้อื่นได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง เผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียน มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ได้เรียนรู้การทำงานตามระบอบประชาธิปไตย รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และมีความผูกพันและรักโรงเรียนมากขึ้น และคณะกรรมการเห็นว่ามีประโยชน์พอสมควรในด้าน ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ผ่อนคลายความตึงเครียด เพิ่มพูนความรู้และความชำนาญของการที่จะออกไปประกอบอาชีพ และช่วยแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียน

ตาราง 21 แสดงความเข้าใจในหลักการของการจัดกิจกรรมนักเรียนของ
นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียน

รายการความคิดเห็น	นักเรียน		กรรมการนักเรียน	
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s
1. นักเรียนควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของ การจัดกิจกรรมนักเรียน	4.26	0.62	4.51	0.76
2. นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการ จัดกิจกรรมแต่ละครั้ง	4.18	0.73	4.33	0.68
3. นักเรียนควรเลือกสมัครเข้าเป็น สมาชิกของชุมนุมที่เห็นว่าตรงตาม ความถนัดและความสามารถของ ตนเอง	4.38	0.77	4.41	0.79

ตาราง 21 (ต่อ)

รายการความคิดเห็น	นักเรียน		กรรมการนักเรียน	
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s
4. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ปรับปรุง และจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง	4.13	0.69	4.21	0.74
5. นักเรียนควรไ้สละกำลังกาย สติปัญญา ทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม	4.30	0.75	4.13	0.88
6. ในการทำงานร่วมกัน นักเรียนควร ยึดหลักประชาธิปไตย	4.04	0.87	4.04	1.10
7. สมาชิกทุกคนในชุมนุมมีความสำคัญ เท่าเทียมกันในการร่วมทำกิจกรรม และการแสดงความคิดเห็น	4.36	0.75	4.34	0.80
8. หลังการจัดกิจกรรมทุกครั้งควรมีการ ประเมินผล	4.14	0.77	4.46	0.58
9. ครูที่ปรึกษาชุมนุมเป็นบุคคลหนึ่งที่ช่วยให้ กิจกรรมของชุมนุมประสบความสำเร็จ	4.30	0.76	4.23	0.89

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการนักเรียนมีความเข้าใจและเห็นด้วยอย่างยิ่งว่านักเรียนควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน

นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนเห็นด้วยว่าการจัดกิจกรรมจะเกิดประโยชน์และประสบความสำเร็จถ้าดำเนินงานไปตามหลักการ ดังปรากฏรายละเอียดใน

ตอนที่ 3 ความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนและกรรมการ
นักเรียน

ตาราง 22 แสดงความสนใจ และการมองเห็นความสำคัญที่นักเรียนและ
คณะกรรมการนักเรียนมีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

		ทุกครั้ง		บ่อยครั้ง		บางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ให้ความร่วมมือ ในการจัด กิจกรรม นักเรียน	นักเรียน	85	26.56	98	30.63	119	37.19	16	5.00	2	0.62
	กรรมการ	30	42.86	23	32.86	16	22.86	1	1.43	-	-
		มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การมีส่วนร่วมใน การสละ กำลังกาย กำลังสติปัญญา ทรัพย์สิน เพื่อ ประโยชน์ของ ส่วนรวม	นักเรียน	29	9.06	110	34.08	161	50.31	18	5.63	2	0.66
	กรรมการ	4	5.71	28	40.00	36	51.43	1	1.43	1	1.43

ตาราง 22 (ต่อ)

		ยินดีและ เข้าร่วม ประชุมทุกครั้ง		ยินดีแต่ เข้าร่วม ประชุมบางครั้ง		ไม่ค่อยได้ เข้าร่วม ประชุมเพราะ เป็น		ไม่เคยสนใจ เข้าร่วม ประชุมเลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติและความรู้เมื่อ มีการนัดหมายให้เขา ร่วมประชุม	นักเรียน	170	53.13	126	39.38	21	6.56	3	0.94
	กรรมการ	39	55.71	26	37.14	5	7.14	—	—
		ถามหรือแสดง ความคิดเห็น ทุกครั้ง		บางครั้งจึงจะ ถามหรือแสดง ความคิดเห็น		นาน ๆ จึงจะ ถามหรือแสดง ความคิดเห็น สักครั้ง		ไม่เคยถามหรือ แสดงความคิดเห็นเลย	
				จำนวน ร้อยละ				ร้อยละ	
การปฏิบัติเมื่อมีปัญหา หรือมีความคิดเห็น	นักเรียน	75	23.44	171					7.50
	กรรมการ	28	40.00	32	45.71	7	10.00	3	4.29

ตาราง 22 (ต่อ)

		ทราบหน้าที่และความรับผิดชอบ		ทราบหน้าที่และความรับผิดชอบบางครั้ง		ไม่เคยทราบหน้าที่และความรับผิดชอบเลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ในการเข้าร่วม กิจกรรม	นักเรียน	227	70.94	88	27.50	5	1.56
	กรรมการ	56	80.00	12	17.14	2	2.86

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนมากได้ร่วมมือในการจัดกิจกรรมนักเรียน และมีส่วนในการเสียสละกำลังกาย กำลังสติปัญญา และกำลังทรัพย์ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม และมีเพียงไม่ถึง 5% ที่ไม่เคยเสียสละและร่วมมือเลย

ในการปฏิบัติและความรู้สึกในการเข้าร่วมกิจกรรม การนัดหมายเข้าร่วมประชุมและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนและกรรมการนักเรียนส่วนใหญ่ทราบหน้าที่และความรับผิดชอบดี และเข้าร่วมประชุมทุกครั้ง และเมื่อมีปัญหาหรือมีความคิดเห็นก็สอบถามและแสดงความคิดเห็นเกือบทุกครั้ง

ตาราง 23 แสดงการประเมินค่าการให้ความสนใจของครูและสมาชิก
โดยอาศัย เวทนกลีขงนักเรียน และกรรมการนักเรียน

		สมาชิกทุกคน		สมาชิกบางคน		สมาชิกไม่มี ส่วนร่วมเลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นที่ว่าสมาชิกจำนวน มากน้อยเท่าใดที่มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรม	นักเรียน	271	84.69	44	13.75	5	1.56
	กรรมการ	55	78.57	15	21.43	—	—
		ตลอดเวลา		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเอาใจใส่ดูแลให้ความ ช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม ของครูที่ปรึกษากิจกรรม	นักเรียน	140	43.75	174	54.38	6	1.88
	กรรมการ	20	28.57	49	70.00	1	1.43
				ทราบดีว่าควร จะปรึกษา ใครบ้าง		ไม่ทราบว่า ควรจะ ปรึกษาใคร	
				จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การแก้ปัญหาของตนเองเมื่อมีปัญหาในการทำงาน หรือรวมกิจกรรม	นักเรียน	263	82.19	57	17.81		
	กรรมการ	56	80.00	14	20.00		

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนใหญ่
เห็นว่าสมาชิกทุกคนเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม พร้อมทั้งให้ความเห็นว่าครู

ที่ปรึกษาได้เอาใจใส่ดูแล ให้ความช่วยเหลือมากพอสมควร แต่มีครูที่ปรึกษาเพียงเล็กน้อยที่ไม่เคยเอาใจใส่และช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นนักเรียนและกรรมการนักเรียนส่วนใหญ่ทราบคิดว่าควรจะไปปรึกษาใคร

ตาราง 24 แสดงความรู้สึกในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนและกรรมการนักเรียน

		พอใจมาก		พอใจ		เฉย ๆ		ไม่ค่อยพอใจ		ไม่พอใจเลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้สึกในการเข้าร่วมกิจกรรม	นักเรียน	121	37.81	153	47.81	39	12.19	6	1.86	1	0.33
	กรรมการ	25	35.71	32	45.71	12	17.14	1	1.43	—	—
		พอใจมาก		พอใจ		เฉย ๆ		ไม่ค่อยพอใจ		ไม่พอใจเลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้สึกในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชุมนุม	นักเรียน	121	37.81	145	45.31	46	14.38	4	1.25	4	1.25
	กรรมการ	23	32.86	36	51.43	11	15.71	—	—	—	—

ตาราง 24 (ต่อ)

		กระตือรือร้น อยากเข้าร่วม กิจกรรม ทุกครั้ง		อยากเข้าร่วม เป็น บางครั้ง		ไม่อยากเข้าร่วม กิจกรรม เลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความกระตือรือร้นในการ เข้าร่วมกิจกรรม	นักเรียน	148	46.25	164	51.25	8	2.50
	กรรมการ	25	35.71	43	61.43	2	2.86

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนมากกว่า 80% มีความรู้สึกพอใจในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกและดำเนินการจัดกิจกรรม

ส่วนความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมมีจำนวนนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง
อยากเข้าร่วมเป็นบางครั้ง และประมาณ 1 ใน 3 อยากเข้าร่วมทุกครั้ง มีจำนวน
นักเรียนเพียงเล็กน้อยที่ไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรมเลย

ตาราง 25 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนและกรรมการนักเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียน

		เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		เฉย ๆ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นว่า หลังการจัด กิจกรรมทุกคร กจะมีการ ประเมินผล	นักเรียน	144	45.00	141	44.06	22	6.88	9	2.81	4	1.25
	กรรมการ	42	60.00	21	30.00	6	8.57	1	1.43	-	-

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนส่วนมาก มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้งควรจะมีการประเมินผล มีจำนวนนักเรียนไม่ถึง 5% ที่ไม่เห็นด้วยกับการประเมินผลงาน

ตอนที่ 4 ปัญหาที่นักเรียนและกรรมการนักเรียนพบในการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 26 แสดงปัญหาที่นักเรียนและกรรมการนักเรียนพบในการเข้าร่วมกิจกรรม

ปัญหาที่พบ	นักเรียน		กรรมการนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่กล้าแสดงออก	137	42.81	27	38.57
2. ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ได้	24	7.50	5	7.14
3. เป็นภาระมากเกินไปที่ต้อง รับผิดชอบ	68	21.25	21	30.00

ตาราง 26 (ต่อ)

ปัญหาที่พบ	นักเรียน		กรรมการนักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. ไม่มีเวลา	134	41.88	33	47.14
5. มีปัญหาด้านการเงิน	142	44.38	24	34.29
6. ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม	74	23.13	11	15.71
7. ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือและแนะนำ	102	31.88	21	30.00
8. ผลการเรียนรู้ไม่ค่อยดี จึงไม่กล้าเข้าร่วมกิจกรรม	104	32.50	14	20.00
9. กิจกรรมไม่น่าสนใจ และไม่ก่อให้เกิดประโยชน์	53	16.56	11	15.71
10. ขาดการประชาสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการและสมาชิก ทำให้ขาดความเคลื่อนไหวของการจัดกิจกรรมนักเรียน	131	40.94	33	47.14

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนได้ประสบปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ได้แก่ ปัญหาด้านการเงิน ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีเวลา ขาดการประชาสัมพันธ์ รองลงมาได้แก่ ผลการเรียนรู้ไม่ค่อยดีจึงไม่กล้าเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือและแนะนำ ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม เป็นภาระเกินไปที่ต้องรับผิดชอบ ส่วนปัญหาที่พบเพียงส่วนน้อยได้แก่ กิจกรรมไม่น่าสนใจ และไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ปัญหาทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ได้ และคณะกรรมการนักเรียน

ได้ประสบปัญหาในการดำเนินงานกิจกรรมส่วนใหญ่ได้แก่ งบประมาณขาดการประชาสัมพันธ์พันธะระหว่างคณะกรรมการและสมาชิก รองลงมาได้แก่ งบกลางแสดงออก มีปัญหากำหนดการเงิน ไม่ได้รับความช่วยเหลือและแนะนำ ผลการเรียนไม่ค่อยดี และปัญหาที่พบบ้างเพียงเล็กน้อย ได้แก่ กิจกรรมไม่น่าสนใจ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม และทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ได้

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนจากแบบสอบถามปลายเปิด

1. กิจกรรมที่นักเรียนต้องการจัดเพิ่มอีกมีมากขึ้นอีก คือ

1.1 กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม ได้แก่ การทัศนศึกษา การอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมเผยแพร่ประชาธิปไตย กิจกรรมโฮมรูม การแนะแนวทางศึกษาต่อ

1.2 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ได้แก่ ชุมนุมอาสาพัฒนา การสังคม-สงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กยากจน การพัฒนาความสะอาดบริเวณโรงเรียนและชุมชน

1.3 กิจกรรมวันเรียงสัปดาห์ และการจัดงานประจำปีของโรงเรียน เพื่อหารายได้ช่วยเหลือโรงเรียน กิจกรรมดนตรี กิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ เป็นต้น

1.4 ชุมนุมทางวิชาการ ได้แก่ ชุมนุมของทุกหมวดวิชา การจัดนิทรรศการส่งเสริมความรู้ และทักษะทางวิชาการ

1.5 ชุมนุมห้องสมุด จัดหาหนังสืออ่านประกอบ

1.6 กิจกรรมกีฬา ได้แก่ วายน้ำ ฟุตบอล บาสเกตบอล

1.7 กิจกรรมการถ่ายรูป และจัดฉายภาพยนตร์

1.8 สถานักเรียน การกำหนดระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน การควบคุมวินัย การแต่งกายของนักเรียน การอบรมนักเรียน

1.9 กิจกรรมร้านค้าของโรงเรียน การบริการอาหารกลางวัน

1.10 กิจกรรมการพิมพ์และการผูก การจัดพิมพ์หนังสืออนุสรณ์ การแสดงความคิดเห็น

1.11 กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง ได้แก่ ชุมนุมเกษตร ชุมนุมศิลปการช่าง

1.12 รุมนม่อนนุรักษ์รรบราติ

2. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับข้อบกพร่องที่น่าแก้ไขในการจัดกิจกรรม
นักเรียน

1. วัตถุประสงค์และประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม

นักเรียนบางส่วนไม่ทราบวัตถุประสงค์ หรือความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรม ทั้งนี้เพราะขาดการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนหรือสมาชิกทราบ ขาดคำแนะนำหรือชักจูง หรือให้ข้อคิดในการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละชนิด กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่ค่อยเป็นที่สนใจมากเท่าที่ควร และนักเรียนมีความเห็นว่าในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งควรจัดให้ตรงกับเป้าหมายหรือจุดประสงค์ที่วางเอาไว้ และควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมจัดกิจกรรม กิจกรรมที่จัดควรจะมีประโยชน์หลายด้าน ทั้งด้านการศึกษา ด้านความสนุกเพลิดเพลิน การเข้าสังคมกับผู้อื่น ได้ ช่วยให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียว มีความเห็นอกเห็นใจกันและกันมากขึ้น ได้ทำงานร่วมกับนักเรียนและครู และกิจกรรมที่จัดควรจะสนองความต้องการความสนใจของนักเรียน โดยถือเอาความต้องการของนักเรียนเป็นสำคัญ

2. การดำเนินงาน

นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินงานของการจัดกิจกรรมนักเรียนยังไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เป็นเพราะขาดความร่วมมือและการประสานงานที่ดีจากนักเรียน ครู และผู้บริหาร กล่าวคือ

— ผู้บริหาร ให้การสนับสนุนไม่มากเท่าที่ควร ไม่จัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำกิจกรรม เช่น เครื่องดนตรี อุปกรณ์กีฬา ไม่มากพอกับความต้องการของนักเรียน บางครั้งก็มีการขัดแย้งความคิดเห็น และกิจกรรมที่นักเรียนจัดทำขึ้น เช่น การอภิปรายแสดงความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนเห็นว่า ผู้บริหารควรจะส่งเสริมจัดหาอุปกรณ์เครื่องใช้ บุคคลากร ที่ช่วยให้การจัดกิจกรรมมีความสนุกและเกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น และควรที่จะยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนด้วย

— ครู และครูที่ปรึกษา นักเรียนเห็นว่า ครูและครูที่ปรึกษาไม่ค่อยให้ความสำคัญหรือให้ความสำคัญแก่นักเรียน และครูบางคนไม่สนับสนุนเมื่อนักเรียนจัดกิจกรรม โดยให้ความเห็นว่าเป็นการเสียเวลา และขาดระเบียบ ครูบางคนไม่ยอมรับฟังความคิดเห็น หรือข้อเสนอของนักเรียน และยึดเอาความคิดของครูเป็นใหญ่ นักเรียนไม่มีโอกาสโต้แย้ง หรือเสนอความคิดเห็น จึงทำให้นักเรียนไม่ค่อยจะเต็มใจทำงาน ซึ่งนักเรียนเห็นว่า ครูและครูที่ปรึกษากลับจะสละเวลามาร่วมในการจัดกิจกรรม เพราะว่าถ้าหากครูไม่เข้าร่วมแล้ว นักเรียนก็จะไม่เข้าร่วมตามและการทำงานก็ไม่ได้ผล เพราะขาดคำแนะนำที่ดี นอกจากนี้ครูควรจะเคารพในความคิดเห็นหรือข้อเสนอของนักเรียน และถือเอาเสียงส่วนใหญ่เป็นการตัดสิน

— นักเรียนหรือสมาชิกไม่ค่อยให้ความสำคัญ เช่น ในการประชุมปรึกษาหารือสมาชิกมักจะขาดประชุม หรือไม่รับรู้ในผลของการประชุม ซึ่งทั้งนี้เกิดจากการที่เวลาน้อย และไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบกำหนดที่แน่นอน เพื่อมีการประชุมมักจะล่าช้าทำให้สมาชิกคนอื่นต้องคอย และเกิดการเสียเวลา ต้องใช้เวลาเรียนด้วย สมาชิกบางคนไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเลย เพราะขาดการกระจายงานที่ดี และการทำงานของคณะกรรมการนักเรียนยังขาดการวางแผนงานที่รอบคอบและรัดกุม

ในการจัดกิจกรรมบางครั้งจัดไม่น่าสนใจ และผลที่จัดก็ไม่คุ้มค่า ทำให้เสียทั้งเวลา เงิน และบางครั้งจัดทำไม่จริงจัง ขาดความเหมาะสม ซึ่งนักเรียนมีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมควรจะมีการวางแผนงานที่รอบคอบ และการกระจายงานควรจะมีมอบให้สมาชิกได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ และได้แสดงออกซึ่งความสามารถของสมาชิกแต่ละคน และคณะกรรมการนักเรียนควรจะเป็นผู้ที่นิยมชมชอบสัมพันธ์ที่ดี ไม่เลือกพรรคแบ่งพวก และควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกในชุมนุมของตนทราบถึงการวางแผนงาน การดำเนินงานให้ทราบอยู่เสมอ พร้อมทั้งพยายามชักจูงให้สมาชิกเห็นความสำคัญของกิจกรรมมากยิ่งขึ้น และควรมีบุคลากรที่ให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทุกคน

การประเมินผลงาน นักเรียนเห็นว่าไม่ค่อยทราบถึงผลงานที่จัดทำไปเพราะจัดแล้วก็แล้วกันไป ไม่มีผู้ประเมินผลว่าเป็นอย่างไร และนักเรียนมีความต้องการที่จะ

"แสดงผลงานให้บุคคลภายนอกได้รับทราบ เพื่อเป็นกำลังใจแก่นักเรียนที่ได้แสดงความ
สามารถ

3. การเงิน

นักเรียนเห็นว่าการจัดกิจกรรมยังขาดเงินที่จะนำมาใช้ในการจัด
กิจกรรม เช่น นำไปซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพราะทางโรงเรียน
ไม่ได้จัดสรรงบประมาณไว้ให้ทุกกิจกรรม ดังนั้นจึงเก็บจากสมาชิก ซึ่งเห็นว่าเป็นการ
สิ้นเปลืองหากมีการจัดกิจกรรมบ่อย ๆ นักเรียนเห็นว่าควรจะมีการหารายได้เพิ่มเติม
โดยการจัดฉายภาพยนตร์ แสดงละคร การจัดไปทัศนศึกษา การตั้งสหกรณ์ขายอุปกรณ์
เครื่องเขียน การบริการอาหารและเครื่องดื่ม

4. เวลา นักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมในวันธรรมดา
เพราะมีชั่วโมงเรียนมาก และมีเวลาพักเพียงเล็กน้อย และนักเรียนอยู่บ้านไกล ซึ่ง
ลำบากในการกลับมาบ้าน นักเรียนเห็นว่าควรมีการจัดในวันหยุด วันปิดภาคเรียน

5. อุปกรณ์และสถานที่ นักเรียนเห็นว่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ยังขาดมาก
ซึ่งมีปัญหาในการไปยืมจากสถานที่ราชการต่าง ๆ หรือต้องจัดซื้อเอง นักเรียนมีความ
เห็นว่าอาจารย์ใหญ่ ควรจะได้จัดสรรเงินไว้ซื้ออุปกรณ์ไว้ใช้ หรือควรจะเป็นผู้ขอความ
ร่วมมือจากองค์การ สถานที่ต่าง ๆ ล่วงหน้า ก่อนจะมีการจัดกิจกรรม

ส่วนสถานที่นั้น นักเรียนบางโรงเรียนเห็นว่าบริเวณสถานที่กับแคบ
เกินไปที่จะจัดกิจกรรม แต่ความยากไม่ค่อยมีปัญหา

3. ความึกเหิมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมในโรงเรียนของนักเรียน

นักเรียนส่วนมากเห็นว่าการจัดกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนจัดขึ้นดีพอ
สมควร และมีกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ แต่กำหนดว่าจัดปัญหาต่าง ๆ หรือแก้ไข
ข้อบกพร่องที่กล่าวมาแล้วในข้อ 2 ก็จะช่วยให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปด้วยความสะดวก
เรียบร้อย และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น นักเรียนส่วนมากมองเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรม
นักเรียนว่า ช่วยให้นักเรียนได้รวบรัดหาและแสดงออกซึ่งความสามารถความสนใจของ

ตนเอง ได้มีโอกาสทำงานกับเพื่อนร่วมโรงเรียน ตลอดจนการทำงานอย่างเป็นกันเอง
ร่วมกับครูและนักเรียน มีความสนุกเพลิดเพลิน และช่วยให้จดจำได้นาน และสามารถ
นำเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนส่วนมากต้องการให้ทางโรงเรียนจัดกิจกรรม
และสนับสนุนกิจกรรมนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น ทั้งมีความต้องการที่จะแสดงความคิดเห็น
และการวางแผนงานในการจัดทำกิจกรรม และต้องการความอิสระในการทำงาน โดยมี
ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำในการทำงาน และให้ครูมีส่วนร่วมอยู่อย่างใกล้ชิด และเป็นกันเอง
กับนักเรียน

นอกจากนี้ นักเรียนทุกคนต้องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และต้องการเสนอ
ผลงานที่จัดทำให้ประชาชนภายนอกได้รับรู้ เพื่อเป็นแรงจูงใจที่จะให้นักเรียนได้มีความ
ภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง

การดำเนินการจัดกิจกรรมของคณะกรรมการนักเรียน

ตาราง 27 แสดงวิธีการดำเนินงาน ของคณะกรรมการนักเรียน

จำนวน 60 คน

อาจารย์ใหญ่ และครูเลือก แล้วแต่งตั้ง	จำนวน	ร้อยละ	สมัครแล้วให้ นักเรียนเป็น ผู้เลือก	จำนวน	ร้อยละ	สมัครใจทำ โดยไม่มี การเลือก	จำนวน	ร้อยละ	อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรรมการของชุมชน ที่มาโดยวิธี	1	1.43	56	80.00	4	5.71	2	2.86	7	10.00

ตาราง 27 (ต่อ)

	อาจารย์ใหญ่		อาจารย์ที่ปรึกษา		ครู อาจารย์ทั่วไป		คณะกรรมการนักเรียน		นักเรียนทุกคน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การดำเนินการ การจัด ชุมนุมส่วนใหญ่อยู่ใน ความรับผิดชอบ ของ	1	1.43	20	28.57	6	8.57	41	58.57	2	2.86
	คำสั่งจาก อาจารย์ใหญ่		อาจารย์ที่ ปรึกษาให้ ดำเนินการ		ประชุมคณะ กรรมการและ อาจารย์ ที่ปรึกษา		ประชุมสมาชิก ทั้งหมด		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การดำเนินงานจัดทำ เวที	3	4.29	5	7.14	49	70.00	12	17.14	1	1.43
	ทุกครั้งที่มีการ จัดกิจกรรม นักเรียน		เดือนละครั้ง		ปีละครั้ง		ไปแน่นอน		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การประชุมปรึกษา งานเพียงใด	39	55.71	8	11.43	-	-	22	31.43	1	1.43

ตาราง 27 (ต่อ)

	เรียนได้จากสมาชิกและครู		ค่าธรรมเนียมจากสมาชิก		หารายได้จากการทำงาน		งบประมาณจากทางโรงเรียน		อื่น ๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เงินที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมนักเรียนได้มาจากไหน	3	2.97	18	17.82	60	59.40	17	16.83	3	2.97		
กิจกรรมวิถีและเวลาใด	เวลาเรียน		หลังเลิกเรียน		วันใดวันหนึ่งของสัปดาห์		วันหยุด		สัปดาห์เรียน		ไม่แน่นอน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	13	11.11	20	17.09	11	9.40	21	17.95	15	12.82	37	31.62
รวมกิจกรรมทั้งปีนักเรียนจะต้องใช้เงินประมาณ	มากกว่า 20 บาท		10-20 บาท		5-10 บาท		ต่ำกว่า 5 บาท		ไม่ทราบ			
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	</											

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า

1. ลักษณะกรรมการของชุมนุม 80% ได้มาจากการสมัครของสมาชิก
แล้วให้นักเรียนเป็นผู้เลือก และการดำเนินงานการจัดชุมนุมส่วนใหญ่อยู่ในความ
รับผิดชอบของคณะกรรมการนักเรียนและอาจารย์ที่ปรึกษา

การดำเนินงานจะจัดทำขึ้นเมื่อมีการประชุมคณะกรรมการ และอาจารย์
ที่ปรึกษา ซึ่งมักจะประชุมทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรม

2. เงินที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมมากกว่าครึ่งหนึ่งได้มาจากรายได้จากการ
จัดงาน รวบรวมมาได้แก่ ค่าธรรมเนียมจากสมาชิก และงบประมาณจากทางโรงเรียน
ในการร่วมกิจกรรมนักเรียนร้อยละ 31.43 ใช้เงินมากกว่า 20 บาท และมีนักเรียน
บางส่วนที่ไม่ทราบเกี่ยวกับการใช้เงินในการจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ 14.29

3. วัน เวลา ในการจัดกิจกรรมคณะกรรมการนักเรียนส่วนใหญ่จัดทำไม่
แน่นอน มีการจัดทั้งในวันหยุด หลังเลิกเรียน สิ้นภาคเรียน ในเวลาเรียน และวันใด
วันหนึ่งของสัปดาห์

ตาราง 28 แสดงการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนของ
คณะกรรมการนักเรียน

	ทุกครั้ง		บ่อยครั้ง		บางครั้ง		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ได้มีการประเมินผล หลังจากการจัด กิจกรรมนักเรียน แต่ละครั้ง	22	31.43	10	14.29	25	35.71	13	18.57

ตาราง 28 (ต่อ)

	ประจวบคณ- กรรมการ		ออกแบบสอบ- ตามสมาชิก		พึงได้ย้ง วิจารณ์จาก สมาชิก ส่วนมาก		ประชุมสมาชิก ทั้งหมด		ไม่เคยประเมิน ผลเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใจวิธีการใดใน การประเมิน ผล (ตอบได้ หลายข้อ)	31	35.23	6	6.81	16	18.18	23	26.14	12	13.64

จากตาราง 28 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการนักเรียนส่วนใหญ่ได้ทำการประเมินผลหลังจากการจัดกิจกรรมนักเรียน มีเพียงร้อยละ 18.57 ที่ไม่เคยประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนเลย

วิธีการที่ใช้ในการประเมินผลส่วนใหญ่ได้แก่ การประชุมคณะกรรมการ รองลงมาได้แก่การประชุมสมาชิกทั้งหมด การพึงได้ย้งวิจารณ์จากสมาชิกส่วนมาก มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้แบบสอบถามสมาชิก และคณะกรรมการบางส่วนไม่เคยทำการประเมินผลเลย

ตาราง 29 แสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการที่มผลต่อการจัดกิจกรรม

	น่าสนใจมาก		น่าสนใจแต่ยัง ต้องปรับปรุง อีกมาก		มีลุ่มที่สนใจ แต่ยังต้องปรับ ปรุงอีกมาก		ไม่น่าสนใจเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นต่อผลการ จัดกิจกรรม นักเรียน	5	7.14	29	41.43	35	50.00	1	1.43

จากตาราง 29 แสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการต่อผลการจัดกิจกรรม
นักเรียน ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นน่าสนใจแต่ยังต้องปรับปรุงอีกมาก
คิดเป็นร้อยละ 50.00 เห็นว่าน่าสนใจแต่ยังต้องปรับปรุงอีกเล็กน้อยร้อยละ 41.43
มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่ากิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจเลย คิดเป็นร้อยละ 1.43

ตาราง 30 แสดงปัญหาที่คณะกรรมการนักเรียนพบในการดำเนินการจัดกิจกรรม

รายการปัญหา	จำนวนคณะกรรมการ ที่พบปัญหา	ร้อยละ
1. ไม่ได้รับความร่วมมือจากทางโรงเรียน	19	27.14
2. ไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิก	49	70.00
3. ไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ทั่วไป	23	32.86
4. ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน	40	57.14
5. ทางโรงเรียนไม่จัดเวลาเฉพาะให้	30	42.86
6. อำนาจการทำงานขึ้นอยู่กับอาจารย์เป็นส่วนใหญ่	25	35.71
7. ไม่ได้รับความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์และสถานที่	45	64.29
8. งานกิจกรรมมีมากเกินไปจนไม่มีเวลาเป็นของตนเอง	12	17.14
9. คณะกรรมการขาดประสิทธิภาพ ขาดคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา	36	51.43
10. ขาดการประสานงานที่ดี	53	75.71

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการนักเรียนมากกว่า 50% ได้พบปัญหาในการดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียน ปัญหาที่พบได้แก่ ขาดการประสานงานที่ดี ไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิก ไม่ได้รับความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์และสถานที่ ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน ขาดประสิทธิภาพและคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และ คณะกรรมการนักเรียนน้อยกว่า 50% พบปัญหาทางโรงเรียนไม่จัดเวลาเฉพาะให้อำนาจการทำงานขึ้นอยู่กับอาจารย์เป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ทั่วไป ไม่ได้รับความร่วมมือจากทางโรงเรียน และงานกิจกรรมมีมากเกินไปจนไม่มีเวลาเป็นของตนเอง

ความคิดเห็นของคณะกรรมการนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

คณะกรรมการส่วนมากมีความเห็นว่ากิจกรรมที่ขึ้นอยู่กับเพียงกับความต้องการ
แต่มีบางส่วนที่มีความคิดเห็นว่าควรจัดกิจกรรมเพิ่มเติมจากที่มีอยู่แล้ว ได้แก่

1. กิจกรรมการแนะแนวศึกษา แนะแนวชีวิตในสังคม
2. ทัศนศึกษา
3. กิจกรรมดนตรี
4. กิจกรรมอาสาพัฒนา อาสาสมัคร
5. กีฬา เช่น กีฬาสี แข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
6. กิจกรรมประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในโรงเรียน

และระหว่างโรงเรียน

7. กิจกรรมอบรมนักเรียนไปค่ายต่าง ๆ เช่น อบรมระบำ นาฏศิลป์ นรนาฏ

ความรับผิดชอบ

8. กิจกรรมที่ส่งเสริมประชาธิปไตย
9. ชุมนุมห้องสมุด
10. ชุมนุมการพูด การพิมพ์ และการเขียน
11. ชุมนุมพุทธสมาคม
12. ชุมนุมวิชาการ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคม ฯลฯ

คณะกรรมการนักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่าข้อบกพร่องที่ประสบอยู่คือ
เรื่องการค้าเงินงานการจัดกิจกรรมนักเรียน ได้แก่ ขาดความร่วมมือจากสมาชิก เช่น
สมาชิกขาดการสนับสนุนด้านการเงิน สมาชิกไม่ค่อยมาประชุม ชุมนุมแต่ละชุมนุมมี
สมาชิกน้อย นักเรียนจำนวนมากมักจะมาเรียนอย่างเดียวเป็นส่วนมาก ไม่ค่อยให้ความสนใจ
สนใจกิจกรรม การนัดประชุมล่าช้า เสียเวลา สมาชิกที่ไม่ร่วมจัดทำบ่อยซ้ำเติม
หากมีการจัดกิจกรรมผิดพลาด

การดำเนินงานกิจกรรมบางโรงเรียนผู้บริหารจะเป็นผู้สั่ง และต้องทำตาม ขาดคำแนะนำและขาดที่ปรึกษา ขาดความร่วมมือจากผู้ใหญ่ ครูไม่ค่อยได้รับการสนับสนุน เท่าที่ควร การประสานงานของคณะกรรมการยังไม่ดี เช่นมีการทำงานก้าวข้ามหน้าที่ หนึ่งกันและกัน มีการแบ่งพรรคพวก การจัดสรรแบ่งงานทำไม่ทั่วถึง ประธานบาง กลุ่มขาดความกระตือรือร้น ไม่มีความคิดเห็นเป็นของตนเอง และการจัดตั้ง คณะกรรมการประธานเป็นผู้เลือกและมักชักท้าววงโครงการเฉพาะในหมู่คณะกรรมการ เท่านั้น การจัดกิจกรรมยังไม่เป็นประชาธิปไตย ขาดการประเมินผลงานหลังจากการจัดกิจกรรม ทำให้ไม่ทราบข้อบกพร่องที่จัดไปว่ามีสิ่งใดที่ควรแก้ไขเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมคราวต่อไปให้ดีขึ้นในด้านไหนบ้าง

คณะกรรมการนักเรียนมีความเห็นว่าควรจะมีโอกาสให้สมาชิกได้รับนิคมอบ มากที่สุดไม่เพียงแต่คณะกรรมการเป็นผู้จัดหา ควรจะให้นักเรียนทุกคนได้รู้จักรับ นิคมอบ แบ่งหน้าที่กันทำงาน และในการวางโครงการงานควรจะต้องให้สมาชิกทราบ ด้วย ควรมีการประชาสัมพันธ์ ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดการส่งเสียงตามสาย เพื่อแจ้งกิจกรรมให้นักเรียนทราบ และมีความเห็นว่าครูควรจะให้คำแนะนำ และทำ อะไรเป็นตัวอย่างเพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนให้มีความกระตือรือร้นในกิจกรรมนั้น ๆ ส่งเสริมให้สมาชิกกล้าแสดงความคิดเห็น และผู้บริหาร ครู ควรจะได้เปิดโอกาส แสดงความคิดเห็น และทำด้วยตัวเอง โดยมีครูที่ปรึกษาคอยให้คำปรึกษาบ้าง ใกล้ชิด และควรมีการส่งเสริมการทำงานแบบประชาธิปไตยให้มาก ๆ

มีข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมอีกหลายประการ เว้น เวลา การเงิน อุปกรณ์ และสถานที่ ซึ่งคณะกรรมการไม่ค่อยจะพอกับความต้องการในการดำเนินการ จัดกิจกรรม เพราะต้องเรียกเก็บเงินจากสมาชิกอยู่เสมอ และผู้ให้ความช่วยเหลือ (Sponsor) หาได้ยาก

อุปกรณ์ที่ใช้อย่างไม่พอเพียงกับความต้องการของแต่ละชุมนุม ต้องเสียเวลาในการหยิบยืมจากสถานที่ต่าง ๆ

เวลา ถ้ากิจกรรมที่จัดในเวลาเรียน คณะกรรมการมีความเห็นว่าไม่พอเพียงกับการดำเนินงาน เพราะเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาในการเตรียมตัวด้วย แต่ถ้ามีปฏิทินกิจกรรมหรือตารางกำหนดเวลาไว้ให้ทราบก่อนล่วงหน้า ก็ช่วยให้การจัดก็ขึ้น

คณะกรรมการนักเรียนมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมในโรงเรียนที่ได้เคยจัดมาแล้ว มีประโยชน์อย่างยิ่งในการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างนักเรียนด้วยกันและครูอาจารย์ และช่วยให้นักเรียนได้เกิดความรู้และทักษะในบางกิจกรรม และมีความเห็นว่าควรจะให้ให้นักเรียนทั้งโรงเรียนมีส่วนในการจัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ ตามความต้องการของนักเรียนให้มาก เพื่อถึงจุดให้นักเรียนได้สนใจ และมีเข้าที่ความรับผิดชอบ ควรมีการจำกัดการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนด้วยไม่ควรจัดบ่อย เพราะทำให้เกิดผลเสียแก่นักเรียนในการจัดกิจกรรมในโรงเรียนควรมากยังไม่ค่อยเป็นประชาธิปไตยเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะครูบางคนไม่ค่อยลงเสริมและยังไม่เป็นนักประชาธิปไตย เพราะยังใช้อำนาจเผด็จการในการควบคุมงาน

ในด้านการอบรมวิธีการหรือแนวทางการจัดกิจกรรม หรือมีการประชุมระหว่างคณะกรรมการและครูยังจัดขึ้นน้อยเกินไป คณะกรรมการนักเรียนต้องการจะได้มีการประชุมไม่น้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง และมีความต้องการอยากไปเยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนอื่น ๆ และในการประเมินผลต้องการให้ อาจารย์ใหญ่ ครู และครูที่ปรึกษา กิจกรรมได้ประเมินผลการทำงานของนักเรียนทราบด้วย และควรจะมีการให้รางวัลแก่ผู้ที่มีผลงาน และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเพื่อเป็นการให้กำลังใจแก่คณะกรรมการ

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจ เจตคติ ความเข้าใจ ความสนใจ และการมองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนในภาคเหนือ
2. เพื่อศึกษาวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียนของครูที่ปรึกษา และคณะกรรมการจัดกิจกรรมนักเรียน
3. เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการจัดกิจกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มี อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา 8 จังหวัดในภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 618 คน เป็น อาจารย์ใหญ่ 8 คน ครู 160 คน ครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน 60 คน นักเรียน 320 คน และคณะกรรมการนักเรียน 70 คน อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนเหล่านี้อยู่ในโรงเรียนต่อไปนี้คือ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย โรงเรียนสตรีศรีน่าน โรงเรียนคำม่างราษฎร์สงเคราะห์ โรงเรียนลำปางกัลยาณี โรงเรียนตากพิทยาคม โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม โรงเรียนอุตรดิตถ์ และโรงเรียนเพชรพิทยาคม

การรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถาม 5 ชุด สำหรับอาจารย์ใหญ่ ครู ครูที่ปรึกษา นักเรียน และคณะกรรมการนักเรียน แบบสอบถามแต่ละชุดมี 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ใช้หาข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดทั่วไป
- ตอนที่ 2 ใช้สอบถามความถี่เห็น ความเข้าใจ ความสนใจ และการมองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม

ตอนที่ 3 ใช้ค้นหาข้อเท็จจริงของวิธีการดำเนินงาน การเข้าร่วมในการ
จัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ

การรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้กลุ่มตัวอย่าง
ตอบแบบสอบถาม ได้ชี้แจงถึงจุดมุ่งหมายและวิธีการตอบแบบสอบถาม

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้มาคัดเลือกเอาแต่ฉบับที่สมบูรณ์ เมื่อตรวจเสร็จแล้ว
แจกแจงความถี่ ทวอยละ คะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์
ตามลักษณะของแบบสอบถามและกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้มีขึ้น และการมีส่วนร่วมของกลุ่ม ตัวอย่าง

1.1 กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคเหนือจัดให้มีขึ้น
ได้แก่ ชุมนุมวิชาการ การกีฬา กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา กิจกรรมเกี่ยวกับการสังคม
สงเคราะห์ และกิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม รองลงมาได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะและดนตรี
กิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง ส่วนกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดมักไม่ค่อยจัดให้มีขึ้น

1.2 การเข้าร่วมกิจกรรมของครูในโรงเรียน

ครูส่วนมากไม่ค่อยเข้าร่วมในกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมส่วนใหญ่
ที่ครูเข้าร่วม ได้แก่ การทำบุญร่วมกันในวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมเกี่ยวกับการสังคม รอง
ลงมาได้แก่ ชุมนุมวิชาการ การบำเพ็ญประโยชน์ การกีฬา กิจกรรมศิลปดนตรีและสกา
นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่ครูเข้าร่วมน้อย ได้แก่ ชุมนุมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
และกิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง ครูส่วนมากได้เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะครู
คนหนึ่งของโรงเรียน และประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับนักเรียนส่วนมากได้แก่ การ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และควบคุมกีฬา

1.3 นักเรียนได้เข้าร่วมในกิจกรรมพอสมควร กิจกรรมส่วนใหญ่ที่เข้าร่วม

ได้แก่ การทำบุญร่วมกันในวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมเกี่ยวกับสังคม การบำเพ็ญประโยชน์ ชุมชนวิชาการในฐานะสมาชิก หรือเข้าร่วมด้วยความสนใจโดยการสมัครเข้าเป็นสมาชิก

1.4 กิจกรรมส่วนใหญ่ที่คณะกรรมการนักเรียนส่วนมากได้เข้าร่วม ได้แก่ การทำบุญร่วมกันในวันสำคัญทางศาสนา ชุมชนวิชาการ กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม การกีฬา สถานักเรียน การบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมศิลปะและดนตรี ในฐานะกรรมการและประธานซึ่งได้เป็นคณะกรรมการโดยการสมัครเข้ารับเลือกตั้ง

2. เจตนคติที่มีต่อการ ำกิจกรรมนักเรียน

2.1 อาจารย์ใหญ่เห็นว่า กิจกรรมนักเรียนมีประโยชน์มากในทางส่งเสริมความรู้ในหลักสูตร สร้างเสริมความสัมพันธอันดีระหว่างครูกับนักเรียน แก้ปัญหาการว่างเวลาว่างให้ถูกต้อง ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ สร้างและเสริมความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และช่วยให้นักเรียนไ้รู้ความถนัดและความสามารถของตนเอง ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การบริหารโรงเรียนและการแนะแนว ช่วยสร้างประโยชน์ให้แก่ชุมชน และเป็นโอกาสให้บุคคลภายนอกได้รู้จักโรงเรียนดีขึ้น แต่เห็นว่า อาจเกิดความประพฤตินักเรียนได้บางพอสมควร เท่านั้น

อาจารย์ใหญ่เห็นว่า นักเรียนทุกคนควรเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ผู้บริหารเองการเข้าใจวัตถุประสงค์อย่างถ่องแท้ การจัดกิจกรรมควรจัดตามความสนใจของนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรได้รับการอบรมเป็นพิเศษ พร้อมทั้งต้องมีความรับผิดชอบต่อการจัดงาน และเห็นว่า เป็นงานที่โรงเรียนจะต้องจัดให้มีขึ้นโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วย

2.2 ครูและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกับอาจารย์ใหญ่ว่า กิจกรรมนักเรียนมีประโยชน์มากในทางต่าง ๆ แต่ช่วยแก้ปัญหาด้านการปกครองและความประพฤติได้พอสมควร

ครูและครูที่ปรึกษา เข้าใจหลักการต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักการที่ว่า ครูควรเข้าใจ วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม ครูที่จะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาควรมีประสบการณ์พอสมควร โรงเรียนควรจัดทำปฏิทินกิจกรรมแต่ละปีไว้ล่วงหน้า และควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่สนใจเข้าร่วมจัดกิจกรรมพร้อมทั้งช่วยแก้ปัญหา

ไว้มักเรียนด้วย

2.3 นักเรียนคณะกรรมการนักเรียนส่วนมากเห็นว่า กิจกรรมนักเรียนเป็นประโยชน์มากในชั้น ฝึกให้รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทำให้เป็นคนมีเหตุผล รู้ความสามารถและความสนใจของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง เคยแสร้งล้อเสียงของโรงเรียนหาใบ้ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และมีความผูกพันรักโรงเรียนมากขึ้น คณะกรรมการนักเรียนมีความเห็นเพิ่มเติมว่าช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสได้เรียนรู้การทำงานแบบระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น ส่วนประโยชน์ด้านอื่น ๆ นั้นนักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนเห็นว่าประโยชน์พอสมควร ทั้งมีความเกิดขึ้นและเข้าใจว่า กิจกรรมนักเรียนจะเกิดประโยชน์และประสบความสำเร็จด้วยดี ถัดมาเป็นงานไปตามหลักการที่มีอยู่

3. การดำเนินงานการวัดกิจกรรมนักเรียน

3.1 อาจารย์ใหญ่ ส่วนมากให้ความสำคัญกับนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมของโรงเรียน คณะครูและคณะกรรมการนักเรียนเป็นผู้กำหนดระเบียบข้อบังคับในชุมนุม งานการจัดเจ้าหน้าที่และการบริหารงานจากกิจกรรม การมอบผลงานของนักเรียนนอก และการจัดเวลาพิเศษสำหรับการจัดกิจกรรมนักเรียนส่วนมากนั้นได้จัดทำ เป็นบางครั้งเท่านั้น

อาจารย์ใหญ่ส่วนมากเห็นว่า ผู้มีอำนาจในการจัดกิจกรรมนักเรียน ส่วนใหญ่ควรจะเป็นคณะกรรมการทั้งครูและนักเรียน อาจารย์ใหญ่ทุกคนเห็นว่ามีหน้าที่จำเป็นที่จะต้องจัดกิจกรรมในโรงเรียนให้เป็นที่พอใจของกิจกรรม ส่วนการจัดงานอาจารย์ใหญ่บางคนอาจให้ครูและนักเรียนทราบเป็นบางครั้งเท่านั้นและเห็นว่าผลงานสำคัญคือการวัด

อาจารย์ใหญ่ส่วนมากให้ความสนใจและสนับสนุนกิจกรรมพอสมควร อาจารย์ใหญ่ประมาณ 50 % ได้เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง อีก 50 % ได้เข้าร่วมบางครั้ง และได้จัดสรรเงินไว้ใช้สำหรับการวัดกิจกรรมพอสมควร อาจารย์ใหญ่จำนวน 2 ใน 3 ได้ติดตามผลงานและแก้ไขปัญหามิติดังกล่าวได้ คณะครูที่ปรึกษาเยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนอื่นบางโอกาส ได้นำเอาหน้าที่รับผิดชอบมาพิจารณาความดีความชอบของครูด้วยทุกครั้ง ส่วนอาจารย์ใหญ่ประมาณ 1 ใน 3 ได้ติดตามผลงานแก้ไขปัญหามิติดังกล่าว

สนับสนุนให้คณะครูที่ปรึกษาไปเยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนอื่นบ่อยครั้งและนำเอาหน้าที่รับผิดชอบมาพิจารณาความดีความชอบของครูช่วยทุกครั้ง

3.2 ครูส่วนมากให้ความร่วมมือและให้การปรึกษาแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดงาน และติดตามผลงานของนักเรียนพอสมควร

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนได้มีส่วนช่วยอยู่เสมอ แม้มีโอกาสวิพากษ์วิจารณ์จะแสดงความคิดเห็นพอสมควร

ครูประมาณ 3 ใน 4 ได้พิจารณา ความต้องการและความสนใจของนักเรียนและทราบว่าเมื่อใดมีการจัดงานจะรับปัญหาของการจัดกิจกรรม

3.3 ครูที่ปรึกษาส่วนมากให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ และให้การปรึกษาแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหา และได้ให้ความผดุงงานของนักเรียนอยู่เสมอและมีส่วนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน ทั้งศึกษาความต้องการและความสนใจของนักเรียนอยู่เสมอ ตลอดจนทราบว่าเมื่อใดมีการจัดกิจกรรมกับนักเรียน ก็มีโอกาสวิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น

ครูที่ปรึกษาร่วมมาเมื่อก่อนมีความรู้เพียงพอเมื่อได้รับเลือกเป็นที่ปรึกษา แต่บางคนเองว่ามีความเหมาะสมกับ หน้าที่หรือไม่ และเห็นว่าผู้บริหารให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบางกิจกรรม ครูที่ปรึกษาประมาณ 93.33 % เห็นว่าการเป็นที่ปรึกษากิจกรรมนั้นไม่ได้รับการพิจารณาความดีความชอบ และครูที่ปรึกษา 58.33 % เห็นว่ากิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียนยังส่งเสริมพัฒนาการของเด็กไม่เพียงพอ แต่อีก 41.67 % เห็นว่าเพียงพอแล้ว

ครูที่ปรึกษาส่วนมากได้รับหน้าที่เป็นที่ปรึกษา เพราะนักเรียนเสนอให้แต่งตั้ง จำนวนรองลงมาสมัครใจรับหน้าที่ คณะกรรมการนักเรียน คณะครูที่ปรึกษาเป็นผู้วางนโยบายการจัดงาน ครูที่ปรึกษาประมาณ 1 ใน 3 เท่านั้นที่ได้รับการอบรมบ้าง มีการจัดอบรมนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนห้องละครั้ง ฝ่ายโรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์และจัดทำปฏิทินกิจกรรมของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ ได้เข้าร่วมประชุมปรึกษากับคณะกรรมการนักเรียนแทบทุกครั้ง และได้เชิญวิทยากรภายนอกมาร่วมงานเป็น

บางครั้ง ครูที่ปรึกษา ส่วนมากไปเกณฑ์นักเรียนไปเยี่ยมชมนักกิจกรรมของโรงเรียน
 4 คน โดย 1 คนช่วยครั้งหนึ่ง บันทึกผลลงมาเป็นบางครั้ง ที่บันทึกเป็นประจำเพียงร้อยละ
 70.00 เท่านั้น

3.4 นักเรียนส่วนมากได้ให้ความร่วมมือ และมีส่วนร่วมในการสละ
 กายกายาถัญญา หรือ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม มีความรู้รักกันก็เข้าร่วมกิจกรรม
 เพราะเขาประชุมทุกครั้งมีความรักกันดีจนอดทนได้ และเมื่อมีนัดทำกิจกรรมหรือแข่งความ
 กติกาก็เป็นบางครั้ง

นักเรียน 84.69 % เห็นว่าสมาชิกทุกคนการจะเป็นผู้ร่วมวัดกิจกรรม
 นักเรียน ได้รับการช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษามากพอควร มีครูที่ปรึกษาเพียงเล็กน้อยที่
 ไม่เคยเอาใจใส่และช่วยเหลือ นักเรียนจำนวนครึ่งหนึ่งมีความพอใจและมีความกระตือรือร้น
 ปรารถนาอยากเข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งอยากเข้าร่วมทุกครั้ง และหลังจาก
 จากการจัดกิจกรรมนักเรียนบางส่วนเห็นว่าควรมีการประเมินผล

3.5 คณะกรรมการนักเรียนส่วนมากมีความเห็นสอดคล้องกับความคิดเห็น
 ของนักเรียนทั้งกลุ่มว่า ควรเรื่องการให้ความร่วมมือและสละกายาถัญญา สติปัญญา
 หรือประโยชน์เพื่อส่วนรวมนั้น ควรเป็นและเสียสละเกือบทุกครั้ง

คณะกรรมการนักเรียน 80 % ได้เข้าสมัครรับเลือกตั้งคณะกรรมการ
 นักเรียนและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการจัดงานของชุมนุมเป็นส่วนใหญ่ เพื่อจะมี
 การดำเนินงานได้มีการประชุมคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนทุกครั้ง

เงินที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นรายได้จากการจัดงาน
 กิจกรรมนิยมจากสมาชิกและงบประมาณจากทางโรงเรียนบ้าง การร่วม
 กิจกรรมนั้นสมาชิกจะต้องเสียเงิน ส่วนใหญ่ประมาณคนละมากกว่า 20 บาท รองลงมา
 5.20 บาท มีนักเรียนบางคนที่ไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องการเงิน

วัน เวลาสำหรับการวัดกิจกรรมไม่แน่นอน เว้นแต่โอกาส เมื่อเสร็จงาน
 แล้ว ส่วนมากได้มีการประเมินผล มีเพียงร้อยละ 18.57 เท่านั้นที่ไปเคยประเมินผลเลย
 วิธีการที่ใช้กันมากในการประเมินผล ได้แก่ การประชุมคณะกรรมการ รองลงมาได้แก่
 ประชุมสมาชิกทั้งหมด และฟังเสียงวิจารณ์จากสมาชิก

คณะกรรมการส่วนมากเห็นว่าการจัดกิจกรรมนั้นมีส่วนที่น่าสนใจ แต่ยังคงปรับปรุงอีกมาก

4. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน

4.1 ปัญหาที่อาจารย์ใหญ่พบในการดำเนินงาน

- 4.1.1 ครูไม่ให้ความร่วมมือทุกคน บางคนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีความกระตือรือร้น กองกระสุนอยู่เสมอ
- 4.1.2 จำนวน 2 โรงเรียนมีปัญหาเรื่องสถานที่คับแคบ และอาคารเก่า ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม ทุกโรงเรียนมีปัญหาเรื่องอุปกรณ์
- 4.1.3 จำนวน 6 โรงเรียนเห็นว่างบประมาณไม่เพียงพอ
- 4.1.4 บุคลากรมีน้อย หาได้ยาก
- 4.1.5 อาจารย์ใหญ่ 6 โรงเรียนเห็นว่าผู้ปกครองขาดความเข้าใจเรื่องกิจกรรม และให้ความร่วมมือน้อย
- 4.1.6 จัดกิจกรรมในเวลาราชการมีเวลาน้อย แต่เมื่อจัดนอกเวลาก็กองใช้เวลาอันเป็นปัญหาสำหรับเรื่องพาหนะกลับบ้านของนักเรียนที่อยู่ไกล ๆ

4.2 ปัญหาส่วนใหญ่ที่ครูพบในการจัดกิจกรรม ก็ผลการเรียนของนักเรียนตกยลง รองลงมาได้แก่ ครูอาจารย์ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ ไปเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม และกิจกรรมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด

4.3 ปัญหาที่มีเป็นส่วนน้อยที่ครูที่ปรึกษาพบได้แก่ ผลการเรียนของนักเรียนตกยลง ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ ไปเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม และกิจกรรมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์

4.4 ปัญหาส่วนใหญ่ที่นักเรียนพบได้แก่ ปัญหาการเงิน ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีเวลา ขาดการประชาสัมพันธ์ รองลงมาได้แก่ ผลการเรียนไม่ค่อยดีจึงไม่กล้าเข้าร่วมงาน ไม่ได้รับความช่วยเหลือและแนะนำ ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัด

กิจกรรม เป็นการเกินไปที่ต้องรับผิดชอบ ส่วนปัญหาที่ทางเพียงเล็กน้อยได้แก่ กิจกรรมไม่สนใจและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ทำงานร่วมกับคนอื่นไม่ได้

4.5 ปัญหาในการดำเนินงานส่วนใหญ่ที่คณะกรรมการนักเรียนประสบได้แก่ ขาดการประสานงานที่ดี ขาดความร่วมมือจากสมาชิก ไม่ได้ได้รับความสะดวกเรื่องอุปกรณ์และสถานที่ ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน รองลงมาตามลำดับได้แก่ คณะกรรมการขาดประสบการณ์ และคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ทางโรงเรียนไม่จัดเวลาเฉพาะให้อำนาจการทำงานขึ้นอยู่กับอาจารย์เป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ทั่วไปและทางโรงเรียน งานกิจกรรมมีมากเกินไปจนไม่มีเวลาเป็นของตนเอง

5. สรุปความกึกเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

5.1 อาจารย์ใหญ่บางโรงเรียนเห็นว่าควรจะมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะและความคิดริเริ่ม เช่น กิจกรรม ศิลปะและดนตรี กิจกรรมพัฒนาความสะอาดและพัฒนาจิตใจ

สาเหตุที่ไม่สามารถทำได้เพราะขาดเวลา บุคลากร งบประมาณ งบประมาณไม่สนับสนุนและบางโรงเรียนสถานที่ไม่อำนวย

นอกจากนี้อาจารย์ใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นว่า กิจกรรมที่จัดยังขาดความต่อเนื่อง เพราะมีอุปสรรคหลายด้าน เช่น ครูมีกังวลเรื่องเวลาเรียนกลัวสอนไม่จบหลักสูตร ครูไม่ส่งเสริมขาดทุนทรัพย์และบุคลากร กิจกรรมที่จัดไม่คำนึงถึงเด็ก และมีข้อเสนอแนะว่า การจัดกิจกรรมที่มีอยู่อย่างจริงจัง กิจกรรมควรมาจากเด็ก และมีครูที่ปรึกษา ควรกำหนดการจัดกิจกรรมไว้ในอัตราเวลาเรียนในรอบสัปดาห์ และควรทำความเข้าใจกับครูปกครอง

5.2 ครูส่วนมากเห็นว่า การวัดกิจกรรมนักเรียนมีประโยชน์และส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ดังนั้นครูบางส่วนจึงเห็นว่ากิจกรรมที่จัดอยู่ยังมีไม่พอเพียงกับความต้องการของนักเรียน ควรจะได้นำการวัดกิจกรรมเหล่านี้เพิ่มขึ้นอีก ได้แก่ นิเทศการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ชุมชนกีฬและวัฒนธรรม สถานักเรียน สันทนาการและ

ทักษะการศึกษา การแนะแนว การกีฬา วิสัยการช่าง โสตทัศนศึกษา การอาสาพัฒนา และบำเพ็ญประโยชน์ ชุมชนและสังคม การพูดและอภิปราย การส่งเสริมประชาธิปไตย การตระหนัก และชุมนุมยุวกสีก

สภาครูเห็นว่ายังมีความบริหารจัดการไม่ดี เราผู้บริหารไม่นับสนุนไม่แน่ใจในความสำคัญและไม่กระทำให้มันจะเกิดทำให้เราคิดว่าถ้าการบริการจะไม่ค่อยดี และผู้บริหารไม่ได้ศึกษาความก้าวหน้าของการของนักเรียน ไม่รับฟังความคิดเห็นของครูและนักเรียน ขาดการประสานงานที่แท้จริงระหว่างครู นักเรียน ผู้บริหาร ครูไม่ค่อยรับผิดชอบในหน้าที่ ขาดครูที่ปรึกษา นักเรียนจำนวนมาก นักเรียนอยู่มาไม่กี่ปี การทำงานของนักเรียนยังไม่อิสระ กิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียนเป็นมากพอแล้ว ขาดงบประมาณ อุปกรณ์ สถานที่กับงบประมาณห่างไกลจากแหล่งชุมชน และขาดบุคลากร

ครูส่วนมากเห็นว่ากิจกรรมที่ทางโรงเรียนไม่ขึ้น เหมาะกับเวลา เพราะงบประมาณและครูที่น้อย แต่ครูบางโรงเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่จัดมันค่อยเกินไป ปีละ 2-3 ชุมนุมนั้น และครูบางคนยังเห็นว่าชอบกิจกรรมหลายประการ เช่น การบริการ งานยังไม่ค่อยดี ไม่เห็นความสำคัญ กิจกรรมถือว่าเสียเวลาในการเรียน การดำเนินการกิจกรรมยังขาดหลักการที่ดี ขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวกับการติดตามผลงานของนักเรียน นักเรียนมองไม่เห็นคุณค่าของกิจกรรม เพราะขาดผู้แนะนำ การดำเนินงานเฉื่อยช้า และบางครั้งโรงเรียนเสียเวลาเกินไปเล็กน้อย กิจกรรมบางอย่างยุ่งเรื่องเรื่องมากเกินไป ขาดเวลา และบริหารจัดการโดยคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนมากที่สุด และให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียนด้วย ผู้บริหารควรสืบสวนและรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ควรชี้แจงวัตถุประสงค์ในการจัดทุกครั้ง การบริการวางแผนงานที่รัดกุม การจัดสรรอุปกรณ์ บุคลากร ควรกำหนดเวลาที่แน่นอน และมีการประเมินผลงานในนักเรียนทราบด้วย

ความคิดเห็นของครูที่ปรึกษา เห็นว่ากิจกรรมที่ควรจัดเริ่มได้แก่ การตระหนัก การบำเพ็ญประโยชน์ การพูดและอภิปราย การเผยแพร่ความรู้ ข่าว เหตุการณ์ปัจจุบัน ชุมนุมนักเรียน ธรรมชาต ชุมนุมวัฒนธรรม การพัฒนาชุมชน การประดิษฐ์สิ่งของ

การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชุมนุมวิชาการทุกฝ่ายวิชา ทักษะศึกษา ชุมชุมเกษตร และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โดย การที่โรงเรียนยังไม่สามารถจัดกิจกรรมเพิ่มเติมได้ สาเหตุส่วนมากได้สอดคล้องกับความคิดเห็นของครู นอกจากนักเรียนยังขาดความเข้าใจคำว่าประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และเห็นว่านักเรียนคณะกรรมการนักเรียน จะให้ความสนใจต่อกิจกรรมในระยะแรกเท่านั้น

สำหรับกิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียน ครูที่ปรึกษาบางส่วนเห็นว่าควร จะแก้ไขข้อบกพร่องที่มีอยู่เพื่อให้กิจกรรมได้ผลมากกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ผู้บริหาร ควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องเหมาะสม ควรจะได้มีการแก้ไขหลักสูตรให้ ภาทฤษฎีและภาคปฏิบัติเท่า ๆ กัน การวางตัวผู้ที่ทำหน้าที่ที่ปรึกษาควรจะวางให้เหมาะสม กับความสามารถ และความพอใจของบุคคล และผู้บริหารควรส่งเสริมและให้โอกาส ครูไปอบรม หรือดูงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนโดยสม่ำเสมอ

นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมฝึกฝน ทักษะในการทำงานที่มีทั้งความสนุกและประโยชน์ ดังนั้นนักเรียนส่วนมากจึงมีความเห็นว่า ควรจัดกิจกรรมต่อไปนี้เพิ่มเติม ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่ การอยู่ค่ายพักแรม การ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมโฮมรูม การแนะแนว การศึกษาค้นคว้า ชุมชุมอาสาพัฒนา การลงกระแหน่เก็บขยะ งานวันเรียงและสังสรรค์ กิจกรรมดนตรีและเต้นรำ งาน คอนเสิร์ตใหม่ ชุมชุมวิชาการ ชุมชุมของสมุด การกีฬา เช่น วอลเลย์บอล ฟุตบอล บาสเกตบอล การถ่ายรูปและจัดฉายภาพยนตร์ สภานักเรียน ร้านกาของโรงเรียน การ ฝึกฝนและการพูด ชุมชุมเกษตร ชุมชุมศิลป์และช่างและชุมนุมอนุรักษ์ธรรมชาติและ

ข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมที่นักเรียนพบได้แก่ นักเรียนบางคนไม่ทราบ วัตถุประสงค์ในการจัด เพราะขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดผู้นำชักจูง กิจกรรมที่จัด ไม่ค่อยจะน่าสนใจ จัดไม่ตรงกับเป้าหมาย กิจกรรมมุ่งแต่ทางด้านวิชาการ การดำเนินงานยังไม่ดีเท่าที่ควรขาดความร่วมมือจาก นักเรียน ครู และผู้บริหาร ผู้บริหารไม่จัด อุปกรณ์ไว้เพียงพอ ครูไม่ให้คำแนะนำ และสนับสนุน ครูยึดเอาความคิดของครูเป็นใหญ่ นักเรียนไม่เข้าประชุมและไม่ร่วมกิจกรรม มีนักเรียนบางกลุ่มจัดงาน คณะกรรมการขาด

มนุษยสัมพันธ์ที่ดี และไม่ทราบผลของการจัดกิจกรรมเลย ขาดอุปกรณ์ งบประมาณ เวลา นักเรียนได้ข้อเสนอแนะและมีความเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียน ว่า ควรแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก่อน เช่น กิจกรรมควรให้ประโยชน์และให้ความสนุกเพลิดเพลิน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบ และทางโรงเรียน ควรช่วยจัดหาอุปกรณ์ไว้ให้ ครูควรรับฟังความคิดเห็นและสละเวลาร่วมทำงานหรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างใกล้ชิด และควรมีการประเมินผลงานแจ้งให้นักเรียนทราบ หรือควรแสดงผลงานให้ประชาชนภายนอกได้รับรู้ด้วย

คณะกรรมการนักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่ากิจกรรมที่มีอยู่แล้ว เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของคณะกรรมการ มีคณะกรรมการบางโรงเรียนเห็นว่าควรจัดกิจกรรมเพิ่มเติมเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนที่มีอยู่จำนวนมาก กิจกรรมที่ควรจัดเหล่านั้น ได้แก่ การแนะแนวศึกษาต่อ การแนะแนวชีวิตในสังคม ทักษะศึกษา กิจกรรมอาสาพัฒนาอาสาสมัคร การกีฬา เช่น กีฬาซี และ การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การประชุมสัมมนา การอบรมความประพฤติ กิจกรรมที่ส่งเสริมประชาธิปไตย ชุมนุมห้องสมุด ชุมนุมการพูด, พิมพ์และเขียน ชุมนุม รุทศสมาคม ชุมนุมวิชาการ

คณะกรรมการนักเรียนเห็นว่าข้อบกพร่องที่ประสบอยู่ในการดำเนินงาน การจัดกิจกรรม ได้แก่ ขาดความร่วมมือจากสมาชิก เช่น สมาชิกไม่สนับสนุนด้านการเงิน สมาชิกไม่เข้าประชุม ชุมนุมแต่ละชุมนุมมีสมาชิกน้อย นักเรียนมุ่งแต่มาเรียน และสมาชิกบางคนคอยช้าเกินไปเมื่อมีการทำงานเนื่องจาก ผู้บริหารมักใช้วิธีสั่งงาน การประสานงานของคณะกรรมการยังไม่ดี มีการทำงานก้าวร้าวหน้าที่ ประธานขาดความกระตือรือร้น ทำงานเฉพาะในหุ้คณะกรรมการเท่านั้น และไม่มีการประเมินผลกิจกรรม ทำให้ไม่ทราบข้อบกพร่อง เมื่อมีการจัดกิจกรรมมักเตรียมจัดงานไม่ทันเพราะไม่มีโครงการที่แน่นอน อุปกรณ์ส่วนมากต้องยืมมาจากสถานที่ต่าง ๆ ทำให้ลำบาก เสียเวลา จึงมีความเห็นว่า นักเรียนควรจะมีส่วนร่วมจัดตั้งชุมนุมเพิ่มขึ้นอีก ตามความต้องการของนักเรียน การทำงานควรจะเป็นแบบประชาธิปไตย ควรมีการประชุมอบรมหรือไปดูงานของโรงเรียนอื่น ๆ ให้มากขึ้น ผู้บริหาร ครู และครูที่ปรึกษาควรแนะนำ

คณะกรรมการนักเรียนให้รู้จักการประเมินผล และควรมีการส่งเสริมผู้ทำงานดี เก่ง และ
เสียสละเพื่อส่วนรวม

การอภิปรายผล ผลการวิจัยที่ได้ และควรนำมาอภิปรายมีดังนี้

ตอนที่ 1 กิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้มีขึ้น

ผลการวิจัยที่พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ ได้จัดกิจกรรม
หลายประเภท กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ครูและนักเรียนได้จัดให้มีขึ้นได้แก่ การรวมทำบุญในวัน
สำคัญทางศาสนา การบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมเกี่ยวกับสังคม นั้นอาจเป็นเพราะสภาพ
สังคมในภาคเหนือเป็นสังคมที่ยึดมั่นวัฒนธรรม และศาสนา มีจิตใจโอบอ้อมอารีช่วยเหลือ
ซึ่งกันและกัน กิจกรรมที่จัดรองลงมาได้แก่ ชุมนุมวิชาการ การกีฬา ศิลปะและดนตรี
สภานักเรียน และกิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง โรงเรียนจัดกิจกรรมเหล่านี้
ขึ้นอาจเป็นเพราะต้องการให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวิชาในหลักสูตรดียิ่งขึ้น
และอาจช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นด้วย ผลการวิจัยครั้งนี้ได้สอดคล้อง
สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สกิลแมน (Skillman , 1959 : 1958) ที่ว่าคะแนนของ
ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนจะสูงกว่าคะแนนของผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม และการที่
จัดกิจกรรมเหล่านี้ขึ้นอาจเป็นเพราะ นักเรียนมีความต้องการและความสนใจ ทางโรงเรียน
ต้องการให้นักเรียนรู้จักการดำรงรักษาอาชีพ วัฒนธรรมของภาคเหนือไว้ และฝึกให้
นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักทำงานร่วมกันตามแบบประชาธิปไตย

ตอนที่ 2 เจตนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

อาจารย์ใหญ่และครูส่วนมากมีเจตนคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน
และเห็นว่ากิจกรรมนักเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน การอยู่ร่วมกันของครูและ
นักเรียน การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบในหน้าที่ มีความสามัคคี ช่วย
สร้างประโยชน์ให้แก่ชุมชนและเป็นโอกาสให้บุคคลภายนอกได้รู้จักโรงเรียนดีขึ้น ทั้งนี้
อาจเป็นเพราะอาจารย์ใหญ่และครูอาจจะเคยมีประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรม
หรืออาจจะมีส่วนในการให้คำปรึกษา การจัดกิจกรรมแก่นักเรียนมาแล้ว และผลของการ

วัตถุประสงค์นักเรียนอาจช่วยลดช่องว่างระหว่างวัยของครูกับนักเรียนเพราะการทำงานร่วมกัน ทำให้เข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ได้สอดคล้องกับการวิจัยของ ทองสุข รัตนขวัญ (2506 : 90) ที่ได้ว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีประโยชน์ในการส่งเสริม ความสามัคคี การรับผิดชอบ ความคิดริเริ่มและส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นให้ดีขึ้น

ผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีและเห็นประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียนว่าทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้เป็นคนมีเหตุผล มีความเชื่อมั่นในตัวเอง รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการปลูกฝังนักเรียนจะมีโอกาสได้เรียน และทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนเท่านั้น ดังนั้นการเข้าร่วมกิจกรรม อาจทำให้นักเรียนได้นำเอาความรู้ที่เรียนในห้องเรียนมาปฏิบัติทดลองและสาธิตนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การทำงานร่วมกันอาจทำให้นักเรียนมีโอกาสรู้จักเพื่อนร่วมโรงเรียน ครูอาจารย์มากยิ่งขึ้น อาจมีโอกาสดำเนินกิจกรรมที่ตนเองสนใจอย่างมีเหตุผลและความสามารถของตนเองที่มีอยู่ในทางที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

ตอนที่ 3 การดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียน

3.1 ผลวิจัยที่ได้ว่า อาจารย์ใหญ่นิยมมากได้จัดสรรเงินไว้ใช้ ในกิจกรรมเพียงบางอย่างอาจเป็นเพราะงบประมาณในการจัดกิจกรรมมีน้อย จึงได้จัดงบประมาณไว้เฉพาะกิจกรรมที่เห็นว่ามีความสำคัญมากเท่านั้น ผลวิจัยที่ได้ว่าอาจารย์ใหญ่ 4 โรงเรียนได้ร่วมงานกิจกรรมทุกครั้งแต่อีก 4 โรงเรียนได้เข้าร่วมเป็นบางครั้งนั้น การเป็นเพราะผู้บริหารมีการรับผิดชอบในหน้าที่การงานมากหลายด้านจึงมีเวลาที่จะมาร่วมได้บ้างเป็นบางครั้งเท่านั้น และพบว่าอาจารย์ส่วนมากได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมมีครูที่ปรึกษาให้คำแนะนำเพื่อให้คำแนะนำไปตามหลักการ พร้อมทั้งได้นำเอาหน้าที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมมาพิจารณาความดีความชอบของครูด้วยนั้นอาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ใหญ่ส่วนมากได้มองเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนและของครูที่ปรึกษาว่ามีความสามารถจึงสนับสนุนความควร

3.2 ครูส่วนใหญ่ได้กล่าวถึงความต้องการและความสนใจของนักเรียน การเป็นเจ้าภาพจะช่วยให้ในการจัดกิจกรรม และได้ใช้คำปรึกษาแก่นักเรียนไม่มากเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเกิดมาจาก ครูไม่ค่อยมีเวลา เพราะขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จัดกิจกรรมมากนัก เพราะขาดประสบการณ์ที่จะไม่มีโอกาสให้การอบรมเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำใน ครูที่ทำหน้าที่เป็นครูที่ปรึกษาไม่มีความเข้าใจในความสามารถของคน และใช้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนไม่เต็มที่ ซึ่งเป็นเหตุให้การจัดกิจกรรมนักเรียนดำเนินไปอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

ครูที่ปรึกษาที่เข้าร่วมจัดกิจกรรมนักเรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร เพราะมีโอกาสพานักเรียนไปเยี่ยมชมกิจกรรมโรงเรียนอื่น ครูส่วนมากได้มีโอกาสจัดทำเป็นบางครั้งเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารเห็นว่า เวลาเรียนมันน้อย ขาดงบประมาณ อุปกรณ์จะหาอะไรบ้าง จึงไม่สนับสนุนและให้โอกาสจัดทำขึ้นเป็นบางครั้งเท่านั้น

3.3 ผลการวิจัยที่ได้อีกประการหนึ่งคือการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการนักเรียนและครูที่ปรึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการนักเรียนส่วนใหญ่เรียนอยู่ในชั้นสูงและต้องการเป็นผู้นำ และอาจเป็นผู้ที่มีความสนใจและเข้าใจในกิจกรรมนักเรียนอย่างจริงจัง จึงมีการรับผิดชอบเต็มที่ ส่วนครูที่ปรึกษาอาจเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านต่าง ๆ และเป็นผู้ที่เห็นว่ากิจกรรมมีประโยชน์แก่นักเรียน จึงได้เสียสละ เวลา และให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนโดยการสมัครเข้ารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม

ผลวิจัยที่ได้อีกว่านักเรียนส่วนมากได้สมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกตามความสนใจ นักเรียนคนหนึ่งอาจเป็นสมาชิกได้หลายชุมนุม หรือไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมนุมใด ๆ เลย อาจเป็นเพราะชุมนุมต่าง ๆ ยังไม่กำหนดคุณสมบัติของผู้เป็นสมาชิก ครูไม่มีเวลาออกสอนดูแลหรือใช้คำแนะนำแก่เด็กและเด็กไม่เห็นประโยชน์ของการเป็นสมาชิก และบางครั้งเด็กอยากเข้าร่วมงานเพราะมีรางวัลสนใจ การที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นสมาชิกหรือการเข้าร่วมกิจกรรมหลายชุมนุม แสดงว่านักเรียนมีความสนใจต่อกิจกรรมที่เรียนมากพอสมควร จึงให้ความร่วมมือและเสียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์

เพราะกำลังสติปัญญาเกือบทุกครั้ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการร่วมกิจกรรมทำให้เกิดความสนุกสนาน
ในการแบ่งปันกัน ผ่อนคลายความกังวล และนโยบายสนับสนุนในทาง การมีความ
รู้คู่ไปกับการสร้างสรรค์เป็นทีมมีเหตุผล และรู้ความสามารถและความเข้าใจของตนเอง ส่วน
ความรู้ก็เกิดจากความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนมาก
อยากเข้าร่วมเป็นบางครั้งอาจเป็นเพราะนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาว่าง หากแรงจูงใจที่ช่วย
สนับสนุนให้เกิดความเข้าใจของการเข้าร่วม และการจัดกิจกรรมบางครั้งจัดหน้าเปิด หรือ
กิจกรรมที่มุ่งทางวิชาการจากเกินไป และนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นมีส่วนที่
น่าสนใจมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงอีกมาก อาจเป็นเพราะครูที่ปรึกษาขาดการให้คำปรึกษา
อย่างใกล้ชิด และในทราบความต้องการ ความสนใจและปัญหาของนักเรียน เมื่อนักเรียน
หาเวลาว่างมาทำ บางครั้งจึงทำให้เกิดข้อบกพร่องมาก และเห็นสาเหตุประการหนึ่ง
ที่ทำให้การจัดกิจกรรมไม่ได้ผล

สำหรับเงินที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นรายได้จากการจัด
งาน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ให้การวิจัยเป็นศูนย์กลางของท้องถิ่น
จึงมีบุคลากรนอกให้ความสนใจ และร่วมช่วยเกื้อหนุนการจัดงานเพื่อหารายได้ให้แก่โรงเรียน
เสมอ ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนักเรียนไม่ได้กำหนดแน่นอน เนื่องจากขาดการ
วางแผนงานที่ดี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่ปรึกษาขาดการให้คำปรึกษาและแนะนำแก่
คณะกรรมการ และขาดการประสานปรึกษาหารือระหว่างคณะกรรมการสมาชิกจึงทำให้การ
ปฏิบัติงานไม่ดำเนินไปอย่างเหมาะสมเท่าที่ควร และอาจขาดบุคลากร ที่มีน้อย และ
ผู้ให้การดำเนินงานมากจึงไม่มีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนของคณะ
ที่ใดก็ได้

ตอนที่ 4 ปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ผลวิจัยที่พบว่าการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลใน
ภาคเหนือมีอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนให้ความสำคัญ ให้ความสำคัญ และสนับสนุนการ
จัดกิจกรรมมากพอสมควร แต่ก็ยังทำให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปไม่ต่อเนื่อง และผลที่ได้

ยังไม่บรรลุจุดหมายเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะขาดงบประมาณและไม่สามารถหารายได้พิเศษจากการจัดงาน เนื่องจากบริเวณสถานที่คับแคบ ตลอดจนเงินที่จะใช้ลงทุนจัดงานมีน้อย และอาจขาดความร่วมมือจากสมาชิกในกานการเงิน ซึ่งเป็นเหตุให้ขาดอุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การที่ครูและนักเรียนต้องใช้เวลารวบรวมเงินและยืมอุปกรณ์จากสถานที่ต่าง ๆ ทำให้การดำเนินงานล่าช้าและยุ่งยาก ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญจมาศ เพิ่มสุขกรี (2508 : 41) และ พูนศิริ เจริญพันธ์ (2514 : 39) ที่กล่าวว่า อุปสรรคการดำเนินงานการจัดกิจกรรมคือ สถานที่ เวลา การเงิน

เนื่องจากเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ โรงเรียนไม่กำหนดเวลาที่แน่นอนให้จึงต้องรอให้อาจารย์ใหญ่อนุมัติจึงจะจัดงานได้ การจัดกิจกรรมในเวลาราชการมีเวลาน้อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะหลักสูตรได้กำหนดเวลาเรียนวิชาการไว้มาก จึงทำให้ไม่สามารถที่จะแบ่งเวลาไว้ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมได้เต็มที่ และถ้าหากจัดงานหลังเลิกเรียน ก็ทำให้เกิดปัญหาเรื่อง พาหนะรับส่งกลับบ้าน เพราะนักเรียนส่วนมากมาจากต่างอำเภอ ปัญหานี้ตรงกับผลวิจัยของดูฮาน (Doohan ,1969 : 2146) ที่พบว่าในการจัดกิจกรรมนักเรียนมีปัญหาประการหนึ่ง คือ การจัดรถรับส่งนักเรียนหลังจากการเลิกกิจกรรมแล้ว

ผลวิจัยที่ได้อีกว่า การทำงานที่ขาดความร่วมมือและการประสานงานที่ดีต่อกัน ของครูและนักเรียน นับว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้การดำเนินงานจัดกิจกรรมไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่เข้าใจความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง หรือแต่ละฝ่ายมีภาระที่ต้องรับผิดชอบมากเกินไป บางที่ผู้บริหารอาจจะไม่เปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะ และโรงเรียนอาจไม่มีการอบรมชี้แจงถึงการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน ทำให้ครูและนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แนวคิดในการให้ข้อเสนอแนะที่จะ

ปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักเรียน ซึ่งคาดว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน ของผู้บริหาร ครู นักเรียน กรมสามัญศึกษา และผู้สนใจ ดังนี้

1. ผู้บริหารควรถือว่าภาระงานของครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของผลงานทางวิชาการ ดังนั้นควรจัดชั่วโมงสอนของครูที่ปรึกษาให้น้อยลง และควรได้ มีการส่งเสริมให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติหน้าที่ โดยการพิจารณาความดีความชอบ ให้แก่ ครูที่สละเวลา กำลังกายและจิตใจ ในการทำงานในหน้าที่อย่างดียิ่ง
2. ผู้บริหารควรให้โอกาสและสนับสนุน ส่งครูไปอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัด กิจกรรมนักเรียน หรือเชิญผู้ที่ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย หรือสาธิตให้คำแนะนำแก่ครู และ นักเรียน หรือจัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมกับโรงเรียน ทั่ว ๆ
3. ผู้บริหารควรจัดให้มีการแนะแนวแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเลือกกิจกรรม เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจของนักเรียน และควรมีวิธีการจำกัด นักเรียนคนหนึ่ง ๆ ไม่ให้เข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป เพราะจะทำให้เสียผลการเรียน
4. ครูควรควบคุมดูแล การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของนักเรียน ไม่ให้มากเกินไป กว่าที่โรงเรียนกำหนดไว้เพราะจะทำให้เสียผลการเรียน
5. ครูควรจะเป็นผู้แนะนำในการให้นักเรียนเลือกชุมนุมตามที่ตนเองมีความสามารถและเหมาะสมกับนักเรียน
6. ครูควรเสนอแนะให้นักเรียนวัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับประสบการณ์ที่เป็นจริงในสังคมปัจจุบัน และจัดให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะ ทำให้บรรลุผลตามจุดหมาย
7. ครูที่มีความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์ในกิจกรรมเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรจะสมัครเข้ารับหน้าที่เป็นครูที่ปรึกษาของกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความเต็มใจ เพื่อ กิจกรรมจะดำเนินไปโดยมีผู้ชำนาญได้คอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนได้เข้าใจในการจัด งานยิ่งขึ้น
8. นักเรียนควรพยายามร่วมมือในการดำเนินงานอย่างเต็มที่ และควรใช้

เวลายาวไม่มีอยู่ การร่วมกิจกรรม เป็นการหาแนวทางเข้าใจและนำสิ่งที่ได้จากการร่วมกิจกรรม
มา รับรู้ถึงการร่วมกันของคนที่ได้ขึ้น ซึ่งอาจนำเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

9. การเสนอข้อคิดที่จะปรับปรุงกิจกรรมอย่างจริงจัง เพราะนักเรียนเป็นผู้ร่วม
กิจกรรม มองเห็นข้อบกพร่อง ปัญหา และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อ
การจัดกิจกรรมต่อไป เพราะดี และสนองกับความต้องการของนักเรียนเอง

10. กรมสามัญศึกษา ควรช่วยเหลือหาวัสดุอุปกรณ์ในทางต่าง ๆ เช่น จัดสรร
งบประมาณไว้เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมนักเรียน สร้างห้องสมุด ห้องทดลอง และจัดหา
อุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้

11. กรมสามัญศึกษาควรได้เปิดการอบรมให้ความรู้แก่ ผู้บริหาร ครู โดยมี
ศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยเฉพาะเป็นผู้ให้ความรู้ หรือสาธิตการจัด
กิจกรรมต่าง ๆ

12. สถาบันผลิตครูควรได้บรรจุวิชาการศึกษาจัดกิจกรรมนักเรียนในหลักสูตรของสถาบัน

ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยต่อไป

1. ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน กับผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. เปรียบเทียบ กับผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วม
กิจกรรมนักเรียนและไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

3. ศึกษาการจัดกิจกรรมนักเรียนในระดับชั้น

4. ศึกษาเจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนเกี่ยวกับการจัด
กิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาลในภาคใต้

5. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนักเรียนกับพัฒนาการของ
นักเรียนทางด้าน บุคลิกภาพ (Personality Development)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กธ วาสักพานิชย์ "การมัธยมศึกษาในประเทศไทย" ประมวลบทความการมัธยมศึกษา,
กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2513, 610 หน้า.

✓ จันทรพร พ่วงเจริญ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาของวิทยากรในกรุงเทพ-
มหานคร วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2516, 209 หน้า.

✓ จิตรา พงษ์กิจมงคล ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจ
ในกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิชาสังคมศึกษา วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 139 หน้า.

✓ จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผลของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 99 หน้า.

จำนง พรายแย้มแจ "ระเบียบการจัดชุมนุมวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน" ประชาศึกษา
5 : 294 - 306 ธันวาคม 2511.

✓ ทองสุข รัตนศรีวงศ์ ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในจังหวัดพระนครและธนบุรี วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย 2506, 91 หน้า.

เทือก กุสุมา ณ อยุธยา และสมศรี อัมพลาทิศ "การให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมใน
โรงเรียน" ศูนย์ศึกษา 19 : 18 - 23 สิงหาคม 2498.

ชนู แสงศักดิ์, ดร., "ข้อคิดในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร" วิทยาทารย์
10 : 3 - 8 ธันวาคม 2513.

นาฏเดลิ้ว สุมารังค์ "พัฒนาการและบทบาทของกิจกรรมเสริมหลักสูตร" ศูนย์ศึกษา

1 : 21 - 26 มกราคม 2506.

เบญจมาศ

เพิ่มสุขศรี การสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508, 65 หน้า.

บุญช่วย ศรีสวัสดิ์ "เชิงนิเวศและภาคเหนือ" อักษรเจริญทัศน์ 2504, 683 หน้า.

ประณีต ขาวเนียม "การจัดตั้งชุมนุมในโรงเรียน" วิสามาน 13 : 52 - 63
กรกฎาคม 2508.

พนัส หันนาคินทร์ "การจัดกิจกรรมนักเรียน" หลักการบริหารโรงเรียน โรงพิมพ์
วัฒนาพานิช 2513, 270 หน้า.

พัชรา จันทระเสริฐ "วิธีแนะแนวให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์" วารสาร
แนะแนว, ปีที่ 11 : 61 - 63 ตุลาคม - พฤศจิกายน 2512.

พูนศิริ

เจริญพันธ์ ความสนใจของนักเรียนสตรีศรีอยุธยาที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร
วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 48 หน้า.

บุษกรวิวัลย์ วณิชจินดา ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา
กับผลสำเร็จในการเรียนวิชาสังคมศึกษาในชั้นมัธยม วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร-
มหาบัณฑิต, 2514, 129 หน้า.

บุณิน นิธยันต์ การศึกษาเปรียบเทียบของประกอบทางค่านิยมกิจ การปรับตัว
และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษา ป.กศ. ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514
ที่มีเจตคติต่อการเรียนสูง และท่าของวิทยาลัยครู ในจังหวัดพระนครศรี
อยุธยา และธนบุรี วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2515, 115 หน้า.

สุรินทร์ สรสิริ "กิจกรรมร่วมหลักสูตร" เอกสารนิเทศการศึกษา หน่วยงานนิเทศ
กรรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 82 2507, 124 หน้า.

สุรินทร์ สรสิริ "กิจกรรมนอกหลักสูตร" วิทยาทิตย์ 9 : 687 - 688 พฤศจิกายน
2503.

สุภาพ สักขานนท์ ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยาที่มีต่อกิจกรรมเสริม-
หลักสูตร ปีการศึกษา 2517 วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2517, 53 หน้า.

สมชัย หงษ์ทองคำ สำรวจชมรมวิทยาทาสตร์ของโรงเรียน ในจังหวัดพระนครและ
ธนบุรี ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2502, 73 หน้า.

สมชาย อายุสะนิต "แนวโน้มนการเปลี่ยนแปลงของภาคเหนือ" เทศาภิบาล
2 : 127 - 136 กุมภาพันธ์ 2516.

หน่วยงานนิเทศ "คำปรายัยและคำบรรยายของนายบุญถิ่น อัตถากร พ.ศ. 2502-
2514" โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว 2515, 224 หน้า.

อนันต์ ภูมวรรณ การจัดกิจกรรมในวิทยาลัยวิชาการศึกษา วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 109 หน้า.

อนันต์ รอดแจ่ม "การจัดกิจกรรมพิเศษในโรงเรียน" ศูนย์ศึกษา 44 : 22 - 24
พฤศจิกายน 2512.

✓ Bartos, Robert Bryan, "A Study of Field Participation and Classroom
Experiences and Their Effects upon the Perception of
Perspective Teachers," Dissertation Abstracts, 33 : 3249 A,
January, 1973.

ราวี หทัยโสด "การจัดกลุ่มในโรงเรียนฝึกหัดครู" วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์-
บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2501, 165 หน้า.

ฉาน วายยศ และอังคณา ตันศิริกันยาพันธ์ "เด็กวิเศษทางการศึกษา" วัฒนาพานิช
2515, 280 หน้า.

วณี มีทองวิเศษกุล "การสำรวจความสนใจของนักเรียนที่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรใน
โรงเรียนคามเคมวิทยาลัย วัฒนาพานิช ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย 2511, 47 หน้า.

วทภัย วสันตารากร "ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับมัธยมศึกษา" โรงพิมพ์มิตรสยาม
พระนคร 2518, 283 หน้า.

กรีนันท์ กรือทอง "ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับ
สัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517, 82 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง "หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น" พุทธศักราช 2503 โรงพิมพ์
คุรุสภา, 35 หน้า.

สวัสดี ปุณฺณากม "หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป" กรมการฝึกหัดครู กระทรวง-
ศึกษาธิการ หน้า 176 - 180, 2505.

สุภาภา อริยะวัฒน์ "กิจกรรมโรงเรียน" วัฒนาพานิช 8 : 12 - 13 กุมภาพันธ์
2511.

สุนทร โทศนบรรเทา "กิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ใน
จังหวัด ระนองบุรี วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย 2506, 119 หน้า.

Doohan, Joseph Edward, "Current Practices and Problem in Student Activities in Four Maine Public Secondary School," Dissertation Abstracts, 29 : 2146 A, January, 1969.

Fretwell, Elbert K., Extra Curricular Activities in Secondary School, Houghton Mifflin Co., Boston, 1931, 522 pp.

Frederick, Robert W., The Third Curriculum, Appleton Century Crofts, Inc., 1965, 454 pp.

Guilbault, Robert Origene, "A Comparison of Student Activity Programs in Three Types of Connecticut Middle School," in Dissertation Abstracts International, 32 : 305 A, July, 1971.

Humphrey, Robert D., "Thesis Abstract," Series No. 16 School of Education, Indiana University, 125 - 135, 1960.

Jenson, Vern Herman, "An Analysis and Comparison of the Adjustment Problems of Nonachieving College Students of Low Scholastic Ability and other Groups of Achieving and Nonachieving Students," in Dissertation Abstracts, 19 : 7071 - A, 1958.

Miller Franklin A., and others, "School Clubs," Planning Student Activities, Englewood Cliffs, N.J. Prentice - Hall Inc., 1959, 651 pp.

Pinter, Rudolf and Ryan, John J., Education Psychology, New York : Banners and Noble, Inc., p.61-62, 1957.

Skillman, John Harold, "A Study of the Relationship between Participation in Various Types of Extra Class Activities and Academic Performance in three Private Japanese Secondary School," in Dissertation Abstracts, 19 : 1958 - A, February, 1959.

Smith, Edward W., Krouse, Stanley W. and Atkinson, Mark M., "Social Studies Program," The Educators' Encyclopedia, New York Prentice - Hall, Inc., 1969, 347 pp. °

Smith, Leland, "Significant Differences between High - Ability Achieving and Non - Achieving College Freshman as Revealed by Interview Data," The Journal of Educational Research, Vol. 59, No. 1, p. 10 - 12, 1965.

/ Stierwalt, Floyd Harrison, "A Study of the Relationship of Involvement in School Activities to the Academic Achievement of Junior High School," in Dissertation Abstracts, 27 : 4057 June, 1967.

ภาพผนวก

แบบสอบถามเจตนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน
ของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา

รายละเอียดเกี่ยวกับโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน

จังหวัด

ตอนที่ 1 โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริง
กิจกรรมใดบ้างต่อไปนี้จัดขึ้นในโรงเรียนของท่าน

- ☐ สภานักเรียน
- ☐ ชมรมทางวิชาการ เช่น ชมรมภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฯลฯ
- ☐ กิจกรรมกีฬา สุขภาพ และอนามัย
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม วัฒนธรรม และจริยธรรม เช่น ทำบุญวันวิสาขะ
มาฆบูชา
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะและดนตรี เช่น ชมรมดนตรี ฟ้อนรำ นาฏศิลป์ ฯลฯ
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ เช่น ชมรมปาฐกถา โต้เวที ชมรมหนังสือพิมพ์
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ เช่น กิจกรรมอนุภาษาชด และลูกเสือ การออกค่าย-
อาสาพัฒนา
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและการอาชีพ เช่น ชมรมประดิษฐ์กรรม ชมรมการใช้
เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ฯลฯ
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม เช่น การทัศนศึกษา การอยู่ค่ายพักแรม โสภณรม
- ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะ และกิจกรรมอื่นๆ เช่น ชมรมเกษตร ชมรมประมง
ชมรมชมแกะเครื่องดนตรี
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ท่านมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม
นักเรียนในหัวข้อต่อไปนี้อย่างไร

1. ครูมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อการจัด
กิจกรรมนักเรียน
2. ควรจัดตามความสนใจของนักเรียน
3. ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จะได้รับ
มากที่สุด
4. เป็นงานที่โรงเรียนจะต้องจัดให้ดีขึ้น
5. ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมด้วย
6. นักเรียนควรเป็นผู้นำบทบาทมากที่สุด
7. ผู้บริหารควรเข้าใจวัตถุประสงค์
อย่างถ่องแท้
8. ครูที่ปรึกษาควรได้รับการ ศึกษาดูแบบเป็น
พิเศษในด้านกิจกรรม

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 ข้อ 1 -16 เป็นวิธีดำเนินงานด้านจัดกิจกรรมนักเรียน โปรดตอบโดยเขียน
(วงกลม) รอบตัวอักษร ก ข ค ข้อใดข้อหนึ่งที่เป็นคำตอบของท่าน

ในทางปฏิบัติโรงเรียนได้ดำเนินงานจัดกิจกรรมตามหัวข้อต่อไปนี้

1. คณะใดเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรม
 - ก. คณะกรรมการ
 - ข. คณะครู
 - ค. คณะนักเรียน

2. โรงเรียนได้จัดสรรเงินไว้เพื่อกิจกรรมเพียงใด?

- ก. โดยสม่ำเสมอ
- ข. โดยเฉพาะกิจกรรมบางอย่าง
- ค. ไม่เคยจัดสรรเงินให้

3. หลังจากจัดกิจกรรมแล้วได้รับรายงานผลงานเพียงใด?

- ก. ทุกครั้ง
- ข. บางครั้ง
- ค. ไม่เคยเลย

4. คณะครูในโรงเรียนให้ความร่วมมือหรือไม่?

- ก. ทุกคนให้ความร่วมมือดี
- ข. แล้วยังจะมีข้อร้อง
- ค. ไม่ให้ความร่วมมือ

5. เกณฑ์ตามผลงานและแก้ไขปัญหาเพียงใด?

- ก. เป็นประจำสม่ำเสมอ
- ข. บางครั้งเท่านั้น
- ค. ไม่เคยเลย

6. ทางโรงเรียนได้แสดงผลงานต่อบุคลากรภายนอกเพียงใด?

- ก. เป็นประจำ
- ข. บางโอกาส
- ค. ไม่เคยเลย

7. มีการวัดเวลาพิเศษแก่กิจกรรมนักเรียนเพียงใด?

- ก. โดยสม่ำเสมอ
- ข. เป็นครั้งคราว
- ค. ไม่ค่อยมีเวลา

8. ผู้ใดกำหนดระเบียบข้อบังคับในชุมชน
- ก. โรงเรียน
 - ข. คณะครูที่ปรึกษา
 - ค. คณะกรรมการนักเรียน
9. ทางโรงเรียนถือว่า กระบวนการจัดกิจกรรมสำคัญกว่าผลงานที่ได้รับจริงหรือไม่
- ก. จริง
 - ข. ไม่จริง
10. อำนาจหน้าที่ในการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ เป็นของใคร
- ก. ทางโรงเรียน
 - ข. คณะครู
 - ค. คณะกรรมการทั้งครูและนักเรียน
11. ท่านมีส่วนในการดำเนินงานเพียงใด
- ก. ทุกครั้ง
 - ข. บางครั้ง
 - ค. ไม่เคยเลย
12. ท่านมีส่วนในการจัดเจ้าหน้าที่เพียงใด
- ก. ทุกครั้ง
 - ข. บางครั้ง
 - ค. ไม่เคยเลย
13. ท่านได้แจ้งวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานการจัดกิจกรรมแก่ครูและนักเรียนเพียงใด
- ก. ทุกครั้ง
 - ข. บางครั้ง
 - ค. ไม่เคยเลย
14. จำเป็นหรือไม่ ที่จะต้องชักชวนให้ครูในโรงเรียนเห็นคุณค่าของกิจกรรม
- ก. จำเป็น
 - ข. ไม่จำเป็น

15. คณะครู และครูที่ปรึกษาได้ไปเยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนอื่นเพียงใด?

ก. บ่อยครั้ง

ข. บางโอกาส

ค. ไม่เคยเลย

16. ได้นำเอาหน้าที่ยังมีข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมมาพิจารณาพิจารณาความดีความชอบของครูเพียงใด

ก. ทุกครั้ง

ข. บางครั้ง

ค. ไม่เคยเลย

ตอนที่ 4 ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหาร ท่านได้ประสบปัญหาในการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่อไปนี้หรือไม่ โปรดอธิบายพอเป็นสังเขป

1. เกี่ยวกับคณะครู _____

2. งบประมาณ _____

3. สถานที่และอุปกรณ์ _____

4. บุคลากร _____

5. ผู้ปกครอง _____

6. เวลาในการจัดเป็นชั่วโมงกิจกรรม _____

7. ปัญหาอื่น ๆ _____

ตอนที่ 5 กรุณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในหัวข้อต่อไปนี้.

1. ท่านคิดว่าโรงเรียนของท่านควรจัดกิจกรรมใดเพิ่มเติมจากที่มีอยู่แล้วบ้าง
- ก. _____
 ข. _____
 ค. _____
2. ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมดังกล่าว (ข้อ 1) ได้ในขณะนี้
- ก. _____
 ข. _____
 ค. _____
 ง. _____

๖. โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาในขณะนี้

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

แบบสอบถามเจตนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนของครู
โรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 1

รายละเอียดเกี่ยวกับตัวครู

โปรดเขียนข้อความที่เป็นจริงลงในช่องว่าง และขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐

หน้าข้อความถามรายการต่อไปนี้

- 1) โรงเรียน จังหวัด
- 2) เพศ
- 3) ทำการสอนวิชา
- 4) จำนวนชั่วโมงสอน ต่อสัปดาห์
- 5) งานพิเศษนอกจากการสอน
- 6) จำนวนปีที่รับราชการ ปี
- 7) ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับนักเรียน
 - ☐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชั้นเรียน
 - ☐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานักเรียน
 - ☐ ควบคุมกีฬา
 - ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2

วัตถุประสงค์ ☒ ในสิ่งที่ตรงกับคำขอของท่าน

2.1 ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมนักเรียนทำให้เกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1) ส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ					
2) สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน					
3) แนะนำให้รู้จักแนวทางการปกครองในระบอบประชาธิปไตย					
4) แก้ไขข้อขัดข้องในการปกครองนักเรียนได้					
5) แก้ไขข้อขัดข้องความประพฤติของนักเรียนได้					
6) ช่วยให้นักเรียนรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
7) ช่วยให้นักเรียนได้ทราบความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตนเอง					
8) สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคม					
9) ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ					
10) เตรียมตัวเด็กให้มีโอกาสเล่นกีฬา					
11) เป็นโอกาสให้เด็กกล้าแสดงออกได้รู้จักโรงเรียนดีขึ้น					

2.2 ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ

การจัดกิจกรรม รมนักเรียน
อย่างไรบ้าง

- 1) ครูควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม รมนักเรียน
- 2) ครูควรมีความรู้และความสนใจในการจัดกิจกรรม รมนักเรียน
- 3) ครูที่จะทำหน้าที่ปรึกษาของชุมชนควรได้รับการฝึกอบรม
- 4) ครูที่จะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของชุมชนควรมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้พอสมควร
- 5) ครูควรมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ
- 6) การดำเนินงานและความรับผิดชอบส่วนใหญ่ควรเป็นหน้าที่ของนักเรียน
- 7) ความสำคัญของการจัดกิจกรรมอยู่ที่การสนองความต้องการและความสนใจของเด็ก
- 8) โรงเรียนควรจัดทำปฏิทินของแต่ละปีไว้ล่วงหน้า
- 9) ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่สนใจได้เข้าร่วมจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง
- 10) ครูควรเป็นกันเองกับนักเรียน
- 11) ให้ความสำคัญช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหา
- 12) ครูและนักเรียนควรได้ร่วมกันประชุมปรึกษาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง
- 13) เพิ่งเล็งวิธีการดำเนินงานมากกว่าผลที่จะได้รับ

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14) โรงเรียนควรจัดกิจกรรม โดยคำนึงถึง ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ					
15) ครูทุกคนในโรงเรียนควรมีความสำคัญ เท่าเทียมกันต่อการจัดกิจกรรม					
16) กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการเรียน การสอน					
17) กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการแนะแนว					
18) กิจกรรมนักเรียนควรสัมพันธ์กับการบริหาร					
19) ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ ของการเข้าร่วมกิจกรรม					
20) ครูควรมีส่วนช่วยแนะแนวทางในการตัดสินใจ เลือกชุมนุม					

ตอนที่ 3 วัดเครื่องหมาย ลงใน ☐ หน้าข้อความตามความเป็นจริงตามรายการ
ต่อไปเป็นทางปฏิบัติข้าพเจ้ามีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมตามตัวข้อต่อไปนี้คือ

1) ให้ความร่วมมือ

☐ ทุกครั้ง

☐ บ่อยครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

2) ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหาในการจัดกิจกรรม

☐ ทุกครั้ง

☐ บ่อยครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

3) ศึกษาความถ่วงการและความสนใจของเด็ก

☐ ถึกมา

☐ ไม่ได้ถึกมา

4) ทราบการดำเนินงานและปัญหาในการจัดกิจกรรม

☐ ทราบ

☐ ไม่ทราบ

5) ทิศความลงงานของนักเรียน

☐ ทุกครั้ง

☐ บ่อยครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

6) มีส่วนสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ น้อยที่สุด

7) มีโอกาสวิพากษ์วิจารณ์ให้แก่วรรณคดี

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ น้อยที่สุด

☐ ไม่เคยเลย

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความหมาย ลงในช่องที่ตรงกับคำตอบ

ในฐานะที่ท่านได้ร่วมกิจกรรมนักเรียน ท่านได้ประสบปัญหาต่อไปนี้หรือไม่

- 1) ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม
- 2) ผลการเรียนรู้ของนักเรียนน้อยลง
- 3) ไม่เห็นความสำคัญ
- 4) กิจกรรมไม่ทำให้เกิดประโยชน์
- 5) ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

ประสบ	ไม่ประสบ

ตอนที่ 5 กรุณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในหัวข้อต่อไปนี้

1. ปัจจุบันกิจกรรมใดบ้างที่ทางโรงเรียนของท่านยังไม่ได้จัด แต่ท่านคิดว่าน่าจะจัดให้ขึ้น
 - 1)
 - 2)
 - 3)
 - 4)
2. ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้ยังไม่สามารถจัดกิจกรรมเหล่านั้น (ข้อ 1) ได้ในขณะนี้
 - 1)
 - 2)
 - 3)
 - 4)
3. กรุณาแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในโรงเรียนของท่าน และข้อเสนอแนะ
ในข้อหานี้ด้วย

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

แบบสอบถามเฉพาะครูที่ปรึกษาชั้น

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าคำตอบของท่าน

- 1) ท่านได้รับหน้าที่เป็นที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนโดยวิธีใด

☐ อาจารย์ใหญ่แต่งตั้ง	☐ นักเรียนเสนอให้ทางโรงเรียนแต่งตั้ง
☐ สมัครใจรับหน้าที่	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
- 2) การจัดอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานในกิจกรรมนักเรียนมีบ่อยครั้งเพียงใด

☐ ปีละครั้ง	☐ เทอมละครั้ง
☐ เดือนละครั้ง	☐ ไม่มีเลย
- 3) ท่านเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนเพียงใด

☐ เกือบทุกครั้ง	☐ นาน ๆ ครั้ง
☐ บางครั้ง	☐ ไม่เคยเลย
- 4) ได้มีการบันทึกผลงาน ปัญหา ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งเพียงใด

☐ เป็นประจำ	☐ ไม่เคยเลย
☐ บางครั้ง	☐ อื่น ๆ
- 5) ท่านได้ร่วมประชุมปรึกษากับคณะกรรมการนักเรียนเพียงใด

☐ ทุกครั้ง	☐ บางครั้ง
☐ เกือบทุกครั้ง	☐ ไม่เคยเลย
- 6) เมื่อได้รับเลือกเป็นครูที่ปรึกษา ท่านมีความรู้สึกอย่างไร

☐ พอใจ	☐ เฉย ๆ
☐ ไม่พอใจ	

7) เคยเชิญวิทยากรภายนอกมาร่วมกิจกรรมเพียงใด

☐ เกือบทุกครั้ง

☐ บางครั้ง

8

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคย

8) ท่านเคยพานักเรียนไปเยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนอื่นเพียงใด

☐ เสมอ

☐ บางครั้ง

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

9) ท่านคิดว่าท่านมีความเหมาะสมกับหน้าที่ครูที่ปรึกษาหรือไม

☐ เหมาะสม

☐ ไม่แน่ใจตนเอง

☐ ไม่เหมาะสม

10) ทางโรงเรียนได้เตรียมนักเรียนให้มีความเข้าใจ เรื่องการจัดกิจกรรมโดยการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนได้ทราบเพียงใด

☐ เสมอ

☐ บางครั้ง

☐ นาน ๆ ครั้ง

☐ ไม่เคยเลย

11) การเปิดโอกาสให้นักเรียนนี้ ได้รับการพิจารณาความดี ความชอบเป็นพิเศษหรือไม่

☐ ได้

☐ ไม่ได้

12) ทางโรงเรียนได้ทำปฏิตินกิจกรรมประจำปีหรือไม่

☐ ทำ

☐ ไม่ทำ

ถ้าทำเป็นหน้าที่ของใคร

13) นโยบายในการจัดกิจกรรมเป็นอำนาจหน้าที่ของผูใด

☐ อาจารย์ใหญ่

☐ คณะกรรมการ

☐ อาจารย์ที่ปรึกษา

☐ อื่น ๆ

- 14) ท่านคิดว่ากิจกรรมที่ดำเนินการในโรงเรียนปัจจุบันส่งเสริมพัฒนาการของเด็กเพียงพอหรือไม่
- ☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ
- ถ้าไม่เพียงพอ ท่านเห็นว่าควรแก้ไขอย่างไร

- 15) ในทางปฏิบัติงานของท่าน ท่านได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารมากน้อยเพียงใด
- ☐ สนับสนุนมาก ☐ ให้การสนับสนุนน้อยมาก
- ☐ สนับสนุนในบางกิจกรรม ☐ ไม่ได้ความสนใจเลย

ในการดำเนินการกิจกรรมนักเรียน ท่านพบปัญหาใด (เลือกได้หลายข้อ ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่เป็นคำตอบของท่าน)

- 1) ไม่ได้รับการสนับสนุน และร่วมมือจากฝ่ายบริหารของโรงเรียน
- 2) ไม่ได้รับความร่วมมือจากครูทั่วไป
- 3) ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร
- 4) ท่านขาดความรู้และทักษะของการทำงาน
- 5) ท่านไม่มีเวลาเพียงพอ
- 6) มีปัญหาทางการเงิน
- 7) นักเรียนส่วนมากไม่เห็นความสำคัญ
- 8) ทางโรงเรียนไม่จัดเวลาให้จัดกิจกรรม
- 9) เป็นภาระจนเป็นผลเสียแก่การสอนในชั้น
- 10) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

แบบสอบถามเจตนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล

ระดับมัธยมศึกษา

.....

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรม

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวนักเรียนเอง

- 1) เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 2) กำลังเรียนอยู่ชั้น มศ. ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5
- 3) จำนวนปีที่อยู่ในโรงเรียนนี้ ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5
- 4) กิจกรรมของโรงเรียนที่ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมคือ (ตอบได้หลายข้อ)
 - ☐ สภานักเรียน
 - ☐ ชมรมวิชาการ เช่น ชมรมภาษาไทย ชมรมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฯลฯ
 - ☐ กิจกรรมกีฬา สุขภาพ และอนามัย
 - ☐ ร่วมทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา อาสาฬหบูชา ฯลฯ
 - ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปและดนตรี เช่น การร่วมแสดงดนตรี, ฟ้อนรำ
การร่วมฟังการแสดงดนตรี, งานรื่นเริง การร่วมชมรมศิลป์ ดนตรี ฯลฯ
 - ☐ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่น อนุรักษาค ถูกล้าง การออกค่ายอาสาพัฒนา ฯลฯ
 - ☐ ชมรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ชมรมห้องสมุด
ชมรมประดิษฐ์กรรม ฯลฯ
 - ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม เช่น กิจกรรมโฮมรูม การทัศนศึกษา การอยู่ค่าย-
พักแรม ฯลฯ
 - ☐ กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง เช่น ชมรมเกษตร ชมรมแก้แค้น
เครื่องไฟฟ้า ชมรมถ่ายภาพ ฯลฯ
 - ☐ อื่น ๆ ถ้ามี (โปรดระบุ)

5) ในการร่วมกิจกรรมดังกล่าว ข้าพเจ้าดำรงตำแหน่งหรือทำหน้าที่ใดต่อไปนี้ (ตอบได้หลายข้อ)

☐ ประธาน

☐ กรรมการ

☐ สมาชิก

☐ ไม่ได้เป็นสมาชิก แต่สนใจและเข้าร่วมกิจกรรม

6) เหตุที่ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นดังกล่าวเพราะ (เลือกได้หลายข้อ)

☐ สนใจ

☐ มีความถนัดและสามารถ

☐ ทางโรงเรียนบังคับ

☐ ตามเพื่อน

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7) วิธีที่ข้าพเจ้าเข้าเป็นสมาชิกของชุมนุม คือ

☐ สมัคร

☐ จับฉลาก

☐ ทางโรงเรียนกำหนดให้

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8) ชุมชนที่ข้าพเจ้าสังกัดอยู่มีการกำหนดคุณสมบัติของสมาชิกดังนี้ (เลือกได้หลายข้อ)

☐ เรียนดี

☐ ความประพฤติดี

☐ มีความสามารถพิเศษ

☐ จำกัศอาณและชั้นเรียน

☐ ไม่จำกัดลักษณะใด ๆ ของนักเรียนเลย

ตอนที่ 2 โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ตรงช่องที่ท่านใช้เป็นคำตอบ แต่ละข้อเพียงคำตอบเดียว

2.1 ท่านคิดว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนทำให้เกิดผลต่อไปนี้เพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผลการเรียนดีขึ้น					
2. รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี					
3. เป็นคนมีเหตุผล					
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
5. รู้ความสามารถและความสนใจของตนเอง					
6. สามารถแก้ปัญหาของตนเองและผู้อื่นได้					
7. ยอมรับความตึงเครียด					
8. เห็นคุณค่าและความชำนาญของการทำงานที่จะออกไปประกอบอาชีพ					
9. มีความเป็นตัวของตัวเอง , เชื่อมั่นในตนเอง					
10. ช่วยแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียน					
11. เผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียน					
12. เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน					
13. ได้เรียนรู้การทำงานตามระบบประชาธิปไตย					
14. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
15. มีความผูกพันและรักโรงเรียนมากขึ้น					

2.2 ทำเนียบความกึกเห็นอย่างไรบ้างตามหัวข้อต่อไปนี้

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. นักเรียนควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของการ จัดกิจกรรมนักเรียน					
2. นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัด กิจกรรมแต่ละครั้ง					
3. นักเรียนควรเลือกสมัครเข้าเป็นสมาชิก ของชุมนุมที่เห็นว่าตรงกับความต้องการและ ความสามารถของตนเอง					
4. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ปรับปรุง และจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง					
5. นักเรียนควรได้สละกำลังกาย สติปัญญา ทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม					
6. ในการทำงานร่วมกัน นักเรียนควรยึดหลัก ประชาธิปไตย					
7. สมาชิกทุกคนในชุมนุมมีความสำคัญเท่าเทียม กันในการร่วมทำกิจกรรมและการแสดงความคิดเห็น					
8. หลังการจัดกิจกรรมทุกครั้งควรมีการ ประเมินผล					
9. ครูที่ปรึกษาชุมนุมเป็นบุคคลหนึ่งที่ช่วยให้ กิจกรรมของชุมนุมประสบผลสำเร็จ					

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับคำตอบของท่าน

2.3 ในทางปฏิบัติ ท่านมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมตามหัวข้อต่อไปนี้คือ

1. ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม

- ☐ ทุกครั้ง
- ☐ บ่อยครั้ง
- ☐ บางครั้ง
- ☐ นาน ๆ ครั้ง
- ☐ ไม่เคย

2. ในการเข้าร่วมกิจกรรมข้าพเจ้ารู้สึก

- ☐ พอใจมาก
- ☐ พอใจ
- ☐ เฉย ๆ
- ☐ ไม่ค่อยพอใจนัก
- ☐ ไม่พอใจ

3. ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชุมนุมข้าพเจ้ารู้สึก

- ☐ พอใจมาก
- ☐ พอใจ
- ☐ เฉย ๆ
- ☐ ไม่ค่อยพอใจ
- ☐ ไม่พอใจ

4. ข้าพเจ้าเห็นว่าในการจัดกิจกรรมผู้มีส่วนร่วมคือ

- ☐ สมาชิกทุกคน
- ☐ สมาชิกบางคน
- ☐ สมาชิกไม่มีส่วนร่วมเลย

5. ข้าพเจ้าได้มีส่วนสละกำลังกาย สบิณฺฐา ทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

- ☐ มากที่สุด
- ☐ มาก
- ☐ ปานกลาง
- ☐ น้อย
- ☐ ไม่ได้กระทำเลย

6. ข้าพเจ้าเห็นว่าหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้งที่ควรมีการประเมินผล

- ☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ☐ เห็นด้วย
- ☐ เฉย ๆ
- ☐ ไม่เห็นด้วย
- ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

7. ครูที่ปรึกษาคณะครูได้ให้ความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม

- ☐ ตลอดเวลา
- ☐ เป็นบางครั้ง
- ☐ ไม่เคยช่วยเหลือ

8. ในการเข้าร่วมกิจกรรมข้าพเจ้ารู้สึกว่

- ☐ กระตือรือร้น และอยากเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง
- ☐ อยากเข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง
- ☐ ไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรมเลย

9. เมื่อมีการนัดหมายให้ประชุมแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าปฏิบัติดังนี้

- ☐ ยินดีและเข้าร่วมประชุมทุกครั้ง
- ☐ ยินดีแต่ได้เข้าร่วมประชุมเป็นบางครั้ง
- ☐ ไม่ค่อยได้เข้าร่วมประชุมเพราะมีเหตุ
- ☐ ไม่เคยสนใจเข้าร่วมประชุมเลย

10. เมื่อมีปัญหาหรือความกีดกันข้าพเจ้าปฏิบัติดังนี้

☐ ถ้ามหรือแสดงแวามกิดเห็นทุกครั้ง

☐ บางครั้งจึงจะถ้าม หรือแสดงกวมกิดเห็น

☐ นาน ๆ จึงจะถ้ามหรือแสดงกวมกิดเห็นสักครั้ง

☐ ไม่เคยถ้ามหรือแสดงกวมกิดเห็นเลย

11. เกี่ยวกับหน้าที่และควมรับผิดชอบหน้าที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ข้าพเจ้า

☐ ทร านหน้าที่และควมรับผิดชอบของตนเองดี

☐ ทร านหน้าที่และควมรับผิดชอบของตนเองบางครั้ง

☐ ไม่เคยทร านหน้าที่และควมรับผิดชอบของตนเองเลย

12. เมื่อมีปัญหาในการทำงานหรือร่วมกิจกรรม

☐ ข้าพเจ้าทราบดีว่าควรไปปรึกษาใครบ้าง

☐ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าควรจะไปปรึกษาใคร

2.4 ท่านได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนในหัวข้อใดบ้าง (เลือกได้หลายข้อ)

☐ ไม่กล้าแสดงออก

☐ ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ได้

☐ เป็นภาระมากเกินไปที่ต้องรับผิดชอบ

☐ ไม่มีเวลา

☐ มีปัญหาด้านการเงิน

☐ ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม

☐ ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือแนะนำ

☐ ผลการเรียนรู้ไม่ก่อบคี่ จึงไม่กล้าเข้าร่วมกิจกรรม

☐ กิจกรรมไม่น่าสนใจและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์

☐ ขาดการประชาสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการและสมาชิก ทำให้

ไม่ทราบความเคลื่อนไหวของการจัดกิจกรรมนักเรียน

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 . โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในตัวอย่างต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องการให้ทางโรงเรียนจัดกิจกรรมอะไร เพิ่มขึ้นอีกบ้างจากที่มีอยู่แล้ว

1)

2)

3)

4)

2. นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่วัดกันอยู่ในโรงเรียนขณะนี้ มีข้อบกพร่องที่น่าแก้ไขอย่างไรบ้าง

.

.

.

.

3. นักเรียนมีความคิดเห็นอื่นใดเกี่ยวกับการวัดกิจกรรมในโรงเรียนของท่านบ้าง โปรด
เสนอแนะไว้ข้างหน้านี้นะ

.

.

.

.

ขอขอบคุณที่ได้มาร่วมมือ

แบบสอบถามเฉพาะคณะกรรมการจัดกิจกรรมนักเรียน

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าจริงกับความ
เป็นจริงที่สุด ในขณะที่ท่านเป็นคณะกรรมการจัดกิจกรรมนักเรียน ท่านมีวิธีการในการวัดกิจกรรม
อย่างไรบ้าง

1. คณะกรรมการ ของคุณได้มาโดยวิธีใด

- ☐ แต่งตั้งจากทางโรงเรียนโดยอาจารย์ใหญ่และครูเป็นผู้เลือก
- ☐ สมัครเข้ารับเลือกตั้ง และนักเรียนเป็นผู้เลือก
- ☐ สมัครเข้ารับเลือกตั้ง และครูเป็นผู้เลือก
- ☐ สมัครใจเข้ามาทำงานโดยไม่มีการเลือกตั้ง
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. การดำเนินงาน การจัดประชุมส่วนใหญ่อยู่ในเวลาวันจันทร์ของใคร

- ☐ อาจารย์ใหญ่
- ☐ อาจารย์ที่ปรึกษา
- ☐ ครู อาจารย์ทั่ว ๆ ไป
- ☐ คณะกรรมการนักเรียน
- ☐ นักเรียนทุกคน

3. เมื่อใดจึงมีการดำเนินงาน

- ☐ รับคำสั่งจากอาจารย์ใหญ่
- ☐ อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้สั่งให้ดำเนินการ
- ☐ ประชุมปรึกษาหารือกันในกลุ่มคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา
- ☐ ประชุมสมาชิกทั้งหมด
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. มีการประชุมปรึกษางานเพียงใด

- ☐ ทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรม
- ☐ เดือนละครั้ง
- ☐ ปีละครั้ง
- ☐ ไม่แน่นอน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. เงินที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมักเรียนได้มาจากไหน (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ ระเบียบจากสมาชิกและครู
- ☐ ค่าธรรมเนียมสมาชิกของชุมนุม
- ☐ หารายได้พิเศษจากการจัดงาน
- ☐ งบประมาณจากทางโรงเรียน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. จัดกิจกรรมเวลาใดและวันใด (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ เวลาเรียน
- ☐ หลังเลิกเรียน
- ☐ วันใดวันหนึ่งของสัปดาห์
- ☐ วันหยุด
- ☐ สิ้นภาคเรียน
- ☐ ไม่แน่นอน

โดยปกติโรงเรียนจะวัดให้มีการวัดกิจกรรมในวัน

เวลา (โปรดระบุเวลา)

7. นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นอย่างไร

- ☐ น่าสนใจมาก
- ☐ น่าสนใจแต่ยังต้องปรับปรุงอีกเล็กน้อย
- ☐ มีส่วนที่น่าสนใจ แต่ยังมีส่วนที่ต้องปรับปรุงอีกมาก
- ☐ ไม่เป็นที่น่าสนใจเลย

8. ในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งปี นักเรียนจะต้องใช้จ่ายเงินประมาณเท่าใด

- ☐ มากกว่า 20 บาท
- ☐ มากกว่า 10 บาท แต่ไม่เกิน 20 บาท
- ☐ มากกว่า 5 บาท แต่ไม่เกิน 10 บาท
- ☐ น้อยกว่า 5 บาท

9. ใ้กับการประเมินผลหลังจากจัดกิจกรรมนักเรียนเพียงใด

- ☐ ทุกครั้ง
- ☐ บ่อยครั้ง
- ☐ บางครั้ง
- ☐ ไม่เคยเลย

10. ใช้วิธีใดประเมินผล (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ ประชุมกันในชมุ่คณะกรรมการ
- ☐ ออกแบบสอบถามสมาชิก
- ☐ เฝ้าสังเกตวิพากษ์วิจารณ์จากสมาชิกส่วนมาก
- ☐ ประชุมสมาชิกทั้งหมด
- ☐ ไม่เคยประเมินผลเลย

11. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการจัดกิจกรรมนักเรียน ท่านประสบปัญหาใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ ไม่ได้รับบารวมมือจากทางโรงเรียน
- ☐ ไม่ได้รับบารวมมือจากสมาชิก
- ☐ ไม่ได้รับบารวมมือจากอาจารย์ทั่วไป
- ☐ ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน
- ☐ ทางโรงเรียนไม่จัดเวลาเฉพาะให้
- ☐ อำนาจการทำงานขึ้นอยู่กับอาจารย์เป็นส่วนใหญ่
- ☐ ไม่ได้รับความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์ และสถานที่
- ☐ งานกิจกรรมมีมากเกินไป จนไม่มีเวลาเป็นของตนเอง
- ☐ คณะกรรมการขาดประสบการณ์ ขาดคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา
- ☐ ขาดการประสานงานที่ดี
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)